Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

~~No 1111a~~ (40)

170
G 92.

CA. 1739

Ex
Libris
J. Boehmeke

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Bucolica. P. virgilii Maronis cum cōmēto familiariſſimo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Vita Maronis.

¶ Sicut dicit Seruius ſup Eneidē. In exponendis autoribꝫ de noīe vita ꝛ moribꝫ actoris: de qualitate ſermōis ꝛ de intentiōe vel fine ꝓpť quem ſcribiť ſolet q̄ri. vbi dť Seruius ꝙ v̄gilīꝰ fuit etiam filius v̄gilīj natus in mantua ciuitate venetię verecūdiſſimꝰ poeta. vno tn̄ vicio laborabat. qꝛ lubricꝰ valde fuit ꝛ impatiēs libidinis. ſic ꝙ quidā vocauerūt eum baliſtam: qꝛ baliſta nō poteſt cōtinere impetū. Ideo ſup eiꝰ tumulum ſcriptū fuit Monte ſub hoc lapidum tegiť baliſta ſepultus ¶ Catholicon dť ꝙ dictus eſt Virgilīꝰ a matre ſua v̄gilia. qꝛ ipſa pregnās vidit in ſomnis virgā aſcendentem ex vtero ſuo ad celū ſcȝ filiū ī ſuū aſtrologū ꝛ phūm magnū. ¶ Vita eiꝰ fuit ſtudioſa. Studuit enī neapoli. cremonę. mediolani. Et cū eſſet. xxviij. annoꝝ ſcripſit bucolica ſpacio trium annoꝝ. ſicut dr̄ in fine quarti georgicoꝝ. Carmina quę luſi paſtoꝝ: audaxq̄ȝ iuuēta Tityre tu patulę recubās ſub tegmine fagi. Fecit v̄o georgica ī octo annis. et eneidem in duodecim annis. Et correxit bucolica ꝛ georgica. bucolica quidē ad preces ꝛ cōtemplationem pollionis. Sȝ georgica ad p̄ces mecenatis preſidis. morte v̄o ꝑuentꝰ dimiſit Eneidem incorrectā quam iō iuſſit poſt vitam ſuam cremari. contra quem exclamat auguſtꝰ ceſar. Ergo ne ſupremis potuit vox improba verbis. Tam dirum mandare nefas: ergo ibit in ignes. Magnaq̄ȝ doctiloqui morieť muſa maronis. Ideo auguſtꝰ ceſar cōdolēs tantum opꝰ extingui ꝓhibuit ipſum cremari ꝛ dedit ipſum corrigendum duobꝫ magnis philoſophis ſcȝ tuccę ꝛ varroni ſub tali lege ꝙ ſupflua ꝛ emerent ꝛ nihil adderēt. ideo in eneide reperiūtur verſus truncati ꝛ incōpleti. Reperiūtur etiam v̄ſus detracti qui nō ſunt ſcripti in corpe libri ſicut ibi. Ille ego qui quondā gracili modulatꝰ auena ꝛč. vſq̄ȝ arma viruq̄ȝ cano. Si autē in bucolicis reperiātur aliqui v̄ſus incōpleti ſicut ibi incipe menalios. hoc nō eſt ꝓpter incorrectionē. ſed ex pigricia ſcriptoꝝ quos piget ſepe ſcribere ꝛ oſtēdere v̄ſum inter ſcalarem vt diceť ſuo loco. ¶ Ex iſtis poteſt recolligi ętas v̄gilīj. ſcȝ ꝙ vixit quinquaginta annis. habebat em̄. xxviij. annos q̄n cōpoſuit bucolica quę fecit in tribꝫ annis. ꝛ georgica in octo. ꝛ eneidē in duodecim et hoc eſt veꝝ ſi illos ſcripſerit ſine pauſatione. ¶ Nam v̄gilīꝰ in eneide vſus eſt ſtilo grandiloquo ꝛ metro heroico qd̄ tenet vera ꝛ ficta ꝛ humana ꝛ diuina. ¶ In georgicis v̄o vſus eſt ſermone mediocri. Sȝ in bucolicis vſus ē ſtilo hūili ſm̄ materiā humilē de q̄ loquiť. ¶ Vn̄ ipſe dicit in bucolicis. Si canimꝰ ſiluas ſunt ſiluę cōſule digne. i. ſcd̄m altitudinem materię debet eſſe ſtilus altior. Bucolica autē carmina dicunť a bus qd̄ eſt bos ꝛ icos cuſtos qꝛ ſunt carmina facta de paſtoribꝫ boum vel alioꝝ pecorum quę per boues intelliguntur. Et ſunt in libro bucolicoꝝ decem eglogę. Diciť autem egloga ab egle. quod eſt capra et logos ſermo quaſi caprinus ſermo. quia loquiť de paruis ꝛ vilibus rebus ꝛ ſic patet qualitas metri.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Tityre tu patulę recubās ſub tegmi-
ne fagi.
Siluestrem tenui muſam medita-
ris auena.
Nos patrię fines ⁊ dulcia linquim⁹ arua
Nos patriam fugim⁹ tu tityre lent⁹ in vmbra
Formoſam reſonare doces amaryllida ſiluas

¶ Construe ſic. O tityre id eſt. o ꝟgili. tu recubās. i. iacēs quietus ſub tegmine. i. ſub vmbra. fagi. i. illi⁹ arboris frōdoſę. patulę. i. latę ſpacioſę. meditaris. i. cantas muſam. ſilueſtrem. i. carmē ruſticū. auena tenui. i. culmo vel ſtipula dulci: agili. Nos. i. mātuani. linquim⁹. i. dimittimus nō ſponte nr̄a. fines. i. methodū. termīos patrię. i. mātuę ciuitatis nr̄ę. et linquim⁹ inꝗ̄z. arua dulcia. i. campos amœnos: delectabiles. Nos. i. mātuani. fugim⁹. i. relinqm⁹ patriā. i. mantuā. et o tityre. i. ꝟgili. tu lentus. i. quietus ocioſus in vmbra. doces. i. facis ſiluas. i. nemora reſonare. i. cātare. amaryllida formoſam. i. carmen tuum de amaryllide id eſt de amica tua cōpoſitum. ¶ Intētio aūt ꝟgilij ſcribētis bucolica fuit ſub iocūdis ꝟbis ⁊ in ꝑſona ruſticoꝝ paſtoꝝ laudare auguſtū ceſarem pro bn̄ficijs ſibi ab eo collatis. laudare etiā ꝓtectores ſuos pollionē et mecenatē in quo relucet magnū ingenium ꝟgilij ſcȝ ꝯphendē magnā rem in ꝑua videlȝ impatores. ſenatores ⁊ alios pręſides ī ꝑſona paſtorū. ſicut ī georgicis deſignauit apes ſub noīb⁊ regū vel ducū quādo dr̄ in quarto. Magnanimoſq; duces. Dicit ergo in principio bucolicoꝝ abſq; ꝓhemio. Tityre tu patule ⁊c̄. vbi ītroducit duos paſtores ſcȝ tityꝝ ⁊ melibœū. ꝑ tityꝝ intelligit̄ ipſe ꝟgili⁹. ⁊ ꝑ melibœū intelligit̄ quidam ſeru⁹ vicaneus vel vicin⁹ mātuanus noīe corneli⁹ gallus. Vbi eſt notādūȝ ꝙ vigente bello ciuili int̄ auguſtū ceſarē. ⁊ anthoniū auguſt⁹ fuit victor et obtinuit cremonā quam dimiſit ſuis militib⁊ ꝓ ſtipēdijs ſuis. Sȝ qꝛ terra cremonēſis nō ſufficiebat eis. ideo dedit eis auguſt⁹ mantuā quare mātuani expulſi ſunt a ſuis poſſeſſionib⁊ ⁊ dictū eſt eis verbū duꝝ. veteres migrate coloni. ⁊ habet̄ in ſequētib⁊. mātua ve miſerę nimiū vicina cremonę. Sed ꝟgili⁹ hoc vidēs veīt romā vbi vſus patrocinio pollionis ⁊ mecenatis impetrauit ab impatore agros ſcȝ ꝗs milites ſibi abſtulerāt. qd̾ vid̾ ēs gallus corneli⁹ quaſi inuidēs fœlicitati ꝟgilij qui ſol⁹ recupauerat agros a ſe demptos dr̄ ei. Tityre. i. ꝟgili tu es multū fœlix qꝛ tu quietus ſub vmbra vel tegmine fagi: arboris frondoſę cantas carmīa lęta auęna tenui ſcȝ modici ſtili. Et loquit̄ more paſtoꝝ qui faciūt fiſtulas ſuas de culmo vel ſtipula auœnę. Et notāda eſt dr̄a inter patēs ⁊ patulū. qꝛ patulū eſt qd̾ naturalr̄ ptȝ vel aperit̄ ſicut nares. ſed patēs eſt illud qd̾ aliqn̄ aperit̄ ⁊ aliqn̄ claudit̄. vt oſtiū vel oculi. Fagus autē eſt naturalr̄ patens larga arbor. ¶ Primo autē tp̄e fruct⁹ fagi comedebant̄ ideo dr̄ fag⁹ a fagin qd̾ eſt comedere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Nos patriã fugimꝰ.i.nos mãtuani patriã relinqmꝰ ⁊ nõ relinqmꝰ ſpõte nr̃a imo qđ plus ẽ fugimꝰ patriã nr̃am coacti fugẽ. ⁊ nos etiã triſtes linqmꝰ arua nr̃a. ſed tu doces ſiluas reſonare amaryllida.i.amicã tuam.q; facis carmĩa iocoſa de pollione ⁊ de ceſare q̃s amas ⁊ illa carmĩa reſonãt ꝑ ſiluas.i.ꝑ maiores ⁊ antiq̃s viros. Et loquit̃ more ruſtico q̃ paſtores cantãt ĩ ſiluis. ¶ Tityrus

O meliboee deus nobis hec ocia fecit
Nãqȝ erit ille mihi ſemꝑ deus. illiꝰ aram
Sepe tener noſtris ab ouilibꝰ imbuet agnꝰ
Ille meas errare boues (vt cernis) et ipſum
Ludere que velle͂ calamo permiſit agreſti

¶ Cõſtrue ſic. O meliboee o paſtor deus.i.ceſar auguſtꝰ fecit.i.dedit hec ocia.i.iſta bona vel quietẽ. Nãqȝ ille.i.ceſar erit mihi.i.ꝟgilio ſꝑ deus.i.in vita ⁊ poſt mortẽ ſuã agnꝰ.i.ouis tener.i.iuuenis ab ouilibꝫ noſtris.i.a pecoribꝫ nr̃is imbuet.i.ſacrificabit arã.i.ſuꝑ altare illius ſcȝ auguſti ceſaris. Ille ſcȝ ceſar ꝑmiſit meas boues.i.vaccas errare.i.ꝑ campos eſſe vt cernis.i.vides ⁊ ꝑmiſit ipm̃.i.me ꝟgiliũ ludẽ calamo agreſti.i.fiſtula ruſtica q̃ vellẽ.i.q̃cũq; carmĩa vellẽ ludere. ¶ O meliboee. rñdet tityrꝰ.i.ꝟgiliꝰ ad meliboeũ d.cẽs ꝙ deꝰ ſcȝ ceſar dedit ſibi illa ocia id ẽ facultatẽ viuẽdi ex ꝓprijs agris ſine ꝗui labore. Nãq; erit ille.i.ceſar erit mihi deꝰ in vita ſua ⁊ pꝰ mortẽ. Nã alij ĩꝑatores reputabãt̃ int̃ deos pꝰ mortẽ.ſȝ auguſtꝰ ceſar ĩ vita ſua meruit deitatẽ ⁊ hr̃e templũ ſicut deꝰ. ¶ Illiꝰ aram ⁊c̃.id ẽ quãdiu vixero faciã ſacrificiũ ſupra altare ſuũ ⁊ irrigabo aram ſuã de ſanguine agni. ¶ Ille meas errare boues. id eſt ceſar dedit mihi agros ⁊ libertatẽ cantãdi carmĩna ruſtica metri quecunq; vellẽ ludere nõ ꝑ minas ſiue ꝑ coactionẽ ſicut etiã ipſe ꝟgiliꝰ dicit in georgicis.carmina q̃ luſi ⁊c̃. ¶ Meliboeus

Non equidẽ inuideo. miror magis vndiqȝ totis
Vſqȝ adeo turbatur agris. en ipſe capellas
Protinus eger ago. hanc etiã vix titvre duco.
Hic inter denſas corylos modo: nãqȝ gemellos
Spem gregis ah ſilice in nuda connixa reliquit
Sepe malũ hoc nobis (ſi mens nõ leua fuiſſȝ)
De coelo tactas memini ꝓdicere quercus
Sed tñ iſte deus qui ſit da titvre nobis

¶ Cõſtrue ſic. Equidẽ.i.certe nõ inuideo.i.nõ habeo ĩuidiã. miror magis.i.admiror ꝙ turbat̃.i.ꝙ nos mãtuani turbamur vndiq;.i.ex oĩ ꝑte totis agris.i. ĩ agris nr̃is vſq; adeo.i.intãtũ vel multũ en.i.ecce.ipſe.i. ego melibeꝰ eger.i.nõ ſanꝰ ago.i.duco ꝓtinꝰ.i.lõge a finibꝫ capellas.i.ca

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

pras. o tityre vix.i.cū difficultate duco.i.pduco hāc ſcz caprā hec capra ſcz cōnixa eſt.i.pepit hic.i.in iſto loco.inter corylos.i.illas arbores denſas.i.ſpiſſas gemellos.i.duos filios exiſtētes ſupple ſpē gregis.i. ſpem future generatiōis.et ipſa inq̄ʒ relinquit ah īteriectio admirātis illos gemellos in ſilice nuda.i.ſupra lapidem dux. memini quercus.i.illas arbores tactas.i.fulminatas de cœlo.i.deſup predicere.i. ſignificare h malū.i.nos pdituros agros ſepe.i.multotiēs nobis mātuanis ſi mēs id eſt cogitatio nō fuiſſet leua.i.bene ꝯſideraſſet. Senſus ē. nos pdere agros res manifeſta ſcz quercus pdicabat ſʒ nos mentis imprudētia capti intelligere nequiuimꝰ. Sʒ tityre.i.vgili da.i.dic nobis q̄s eſt iſte deꝰ qui dat tibi iſta ocia. Nō equidē. Loquit iterx meliboeus ſʒ ne videat loqui ex inuidia dt ſe nō inuidere ſʒ mirari de fœlicitate vgilij q2 alij mātuani patiūtur oēs miſerias quia turbātur in agris ipſox vſqʒ adeo.i.multum. Et eſt turbat verbū impſonale qđ īdifferēter ſe hʒ ad oēm pſonā.in quo vult meliboeus latenter redarguere auguſtū ceſarē nō deſignādo illum q̇ turbat. vult etiā oſtēdere ꝙ oēs mātuani fuerūt turbati ſine aliqua diſcretiōe.ꝛ etiā ſine culpa. q2 nō fuerūt expulſi ꝓpt ſua demerita.ſed ꝓpter vicinitatē ad cremonā vt dictū eſt. Et nō dicit turbamur q̄ſi vbū pſonale deſignaret paucos ꝛ nō oēs. ¶ En ipſe capellas. Hic meliboeus mōſtrat euidēter ſuas turbatiōes dicēs ꝙ ipſe eger corpe ꝛ aio vix ducit ſecū duas capras.i.matrē ꝛ vxorē ꝛ cā laboris eſt q2 capra ſua.i.vxor de nouo ꝯnixa eſt.i.enixa vel pepit gemellos id eſt duos filios qui ſunt ſpes futuri gregis ꝛ future generatiōis. Et augmētatio laboris q2 nō pepit in lecto molli.ſed ſupra ſilicem vel lapidem durum et ſine veſtimētis vel ſtramib9 ad inuoluēdum gemellos.
¶ Sepe malū hoc nobis. Hic meliboeus dt ꝙ ſi ipſe fuiſſet ſapiens ꝛ coſideraſſet ſigna ꝛ auguria ipſe potuiſſʒ pcauere iſtā turbationē quia anno pcedēti quercꝰ q̄ ſunt arbores glādifere ꝛ ptinētes ad eſū fuerūt tacte de cœlo.i.leniter fulminate. Quercus ſunt arbores in tutela iouis ꝛ ſibi ꝯſecrate ideo nō pmiſit eas dure fulminari ꝛ qn̄ arbor iouis fuit tacta ꝛ turbata ſignū erat ꝙ mantuani qui erāt in tutela auguſti turbarētur. Sʒ tn̄ iſte deus Q tityre da.i.dic mihi q̄s eſt ille deus qui dedit tibi ocia ꝛ ludere q̄ velles. Ubi notādum ē ꝙ dare ſignificat tria ſcz dicere cōtribuere ꝛ cōcedere.iuxta illos vſus. Dico cōtribuo concedo ſignificat do. Cetera videant ſup textu: de allegoria autē quam aliqui volūt in eis vſib9 pdictis q2 dicūt carmina cātari a vgilio de vrbe romana. vide Seruiū ꝛ alios expoſitores. ¶ Tityrus

Urbem quam dicūt romā meliboee putaui
Stultꝰ ego huic noſtre ſimilē quo ſepe ſolemus
Paſtores ouiū teneros depellere fœtus
Sic canibꝰ catulos ſimiles. ſic matribꝰ hedos
Noram. ſic paruis cōponere magna ſolebā
Uerx hec tm̄ alias inter caput extulit vrbes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Quantū lenta ſolent inter viburna cupreſſi

¶ Cōſtrue ſic. Ego tityrus ſtultꝰ.i.iprudēs o melibœe putaui.i.credidi vrbē.i.ciuitatē quā ſcꝫ vrbē dicūt.i.vocāt romā eſſe ſupple ſilem.i.eq̄lē huic nrē.i.mātue q̊.i.ad quā nos paſtores ouiū.i.capraꝝ ſepe ſolemꝰ id ē ꝯſueuimꝰ depellere.i.a lacte remouere ſeu enutrire fœtꝰ teneros.i.agnos nouiꝰ natos. Sic.i.eodē mō ꝯguerā romā eſſe ſilem mātue ſicut noram.i.nouerā catulos.i.ꝑuos canes eſſe ſiles canibꝫ magnis ⁊ ſicut norā incꝫ hedos.i.hyrcos teneros eſſe siles matribꝫ ſuis. Sic ſolebā ꝯponē.i.ꝯpare mag̃.i.res mag̃s ꝑuis.i.rebꝫ minimis veꝝ.i.certe hec ſcꝫ roma tm̄ extulit caput.i.maioꝛ inter alias vrbes.i.ceteras ciuitates quātū cupreſſi.i.ille arbores magne ſolēt ſe extollē ſupple intꝰ viburna lēta.i.intꝰ illas arbores ꝑuas ſeu curuas. ¶ Vrbē quā dicūt romā ⁊c. Tityrꝰ rn̄det more ruſtico ꝑ lōgas ambages q̇s fuit ille deꝰ ⁊ qꝛ nullꝰ hō p̄t eſſe ſine loco.i.deſcribit locū in q̊ eſt auguſtꝰ ſcꝫ romā ⁊ facit topographiā ſicut ſi aliq̇s deſcriberet pariſiū ad oñdendū q̇s ſit rex.dt g̃. O melibœe ego ſtultꝰ ⁊ ignarꝰ paſtoꝛ qn̄ audiebā loqui de roma putabā ꝙ eſſet q̄dā paupꝫ ciuitas ſicut mātua nr̄a in q̄ nos paſtores ouium depaſcimꝰ agnos. Sꝫ talis ē dr̄a intꝰ romā ⁊ mantuā q̄lis ē intꝰ mag̃s canes ⁊ ꝑuos ſcꝫ catulos.vel intꝰ hedos ⁊ capras qꝛ roma excedit alias vrbes ſicut cupreſſus viburna.i.fructices. Cupreſſus em̄ eſt arboꝛ alta ⁊ viburnū eſt paruū arbuſtū.

Et que tanta fuit romā tibi cauſa videndi

¶ Cōſtrue. Que cā.i.q̄ occaſio tanta.i.tā mag̃ fuit tibi tityro videndi.i.cūdi romā.i.illā vrbē. ¶ Et q̄ tāta. Querit iteꝝ meliboeus q̄ fuit cā finalis q̄re tityrus venit romā qꝛ magna cā reqritꝰ ad magnū effectū

Libertas.q̄ ſera tm̄ reſpexit inertem ¶ Ti.
Candidioꝛ poſtq̄ꝫ tondenti barba cadebat
Reſpexit tn̄ ⁊ longo poſt tp̄e venit
Poſtq̄ꝫ nos amaryllis hꝫ galathea reliqt
Nāqꝫ fateboꝛ eni.dum me galathea tenebat
Nec ſpes libertatis erat.nec cura peculi
Quāuis multa meis exiret victima ſeptis
Pinguis et ingrate p̄meretur caſeus vrbi
Non vnq̄ꝫ grauis ere domū mihi dextra redibat

¶ Cōſtrue. Libertas cādidioꝛ.i.pura fuit cā q̄re ego veni romam q̄ libertas ſera.i.tarda tn̄ reſpexit.i.ꝯſpexit me inertē.i.pigꝝ poſtq̄ꝫ barba mea cadebat.i.cedebat tōdēti.i.radēti tn̄ libertas reſpexit me ⁊ veit.i.aduenit mihi lōgo tp̄e.i.ꝑ longū tēpꝰ poſt.i.poſtea ⁊ poſtq̄ꝫ amaryll'.i.roma hꝫ.i.poſſidet nos.i.me tityꝝ galathea.i.mantua reliqt.i.dimiſit me.fateboꝛ em̄.i.dicā veritatē dum galathea.i.mātua tenebat.i.poſſi⸗

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

debat me tityꝝ ſpes.i.fiducia libertatis habẽdę nõ erat mihi nec cura id ẽ ſollicitudo peculi.i.gregis erat mihi q̃uis multa victima.i.multa ſacrificia exiret.i.ꝓcederẽt ex meis ſeptis.i.ex meis ouilibꝫ ⁊ q̃uis pin guis caſeus ꝓmeret.i.fieret.vrbi ingratę.i.ad mantuã ingratã. Nõ vn q̃ȝ.i.nunq̃ȝ dextra ſcȝ man⁹ redibat.i.reuertebať domũ meã grauis.i. plena ere.i.argẽto. Libertas.rñdet tityrus ꝙ libertas fuit cã q̃re venit romã ſcȝ vt eſſet liber vñ ſeru⁹ vult libertatẽ vt careat ſuitute. ſȝ nobilꝭ vel ingenuus vult libertatẽ vt viuat ſm ſuũ arbitriũ. Nõ erat ãt alibi libertas ſicut romę. Quę ſera tñ. Hic tityrus increpat ſeipm̃ qꝛ prius nõ venerat romã vt eſſȝ liber fuit em̃ piger q̃rẽdo libertatẽ q̃uis fina liter ipſam habuerit. Cãdidior. Hic more ruſtico deſignat tẽp⁹ a q̊ fu it liber ſcȝ ab illo tp̃e q̊ habuit amicã amaryllidẽ vel ab illo tp̃e quo ra ſa fuit barba ſua. Sic em̃ computabãt ruſtici tp̃a ſcȝ anno quo fuerũt cõiugati quia neſciũt aliter diſtinguere tempora. Et notandum eſt ꝙ candidior non eſt adiectiuũ de barba qꝛ tunc ꝟgili⁹ nondum habebat barbam candidã vel canam cum ipſe eſſet.xxviij.annoꝝ quando fecit hunc libꝝ. Sed cãdidior eſt adiectiuũ de libertas ⁊ eſt ſenſus libertas cãdidior reſpexit eum ab illo tempore quo barba ſua tondebať.vel qꝛ poſtea dicit fortunate ſenex ideo poteſt dici ꝙ eſt mutatio ꝑſonę ⁊ ꝙ ꝟ gili⁹ loquitur in ꝑſona cuiuſdam veteris. Poſtq̃ȝ ⁊c̃. Per amarylli dem intelligit romam.⁊ per galatheam intelligit mantuam. ⁊ dicit ꝙ libertas ſibi venit quãdo dimiſit mantuam ⁊ venit romam. Nãq̃ȝ fa tebor em̃. Hic ſupfluit illa cõiunctio em̃ cauſa metri complẽdi.⁊ dr̄ ti tyrus ꝙ q̃ȝdiu manſiſſet mantuę nunq̃ȝ fuiſſȝ diues aut liber. Ubi no tatur ꝙ nõ eſt promotio niſi in bonis vrbibꝫ qꝛ miſeri ſunt caſtra ſequẽ tes. Et dicit peculi ꝑ apocopam.i.peculij qð ſignificat diuitias. dr̄ em̃ a pecudibus quia totę diuitię antiquoꝝ erant in pecudibus ⁊ armen tis. q̃uis loquiť more ruſticoꝝ qui ex laboribꝫ ſuis ſibi ſufficiunt ⁊ ad miniſtrant alimenta ⁊ tamen ciues vrbium ſepe deridẽt eos ⁊ faciunt eos expendere ſuas pecunias in ludis ⁊ tabernis.exactionibꝫ.impoſi tionibꝫ.gabellis ⁊c̃.ſic ꝙ qñ redeũt ad domos ſuas vix reportãt lucrũ de caſeis vel alijs alimẽtis quę vendiderũt.

Melibœus

Mirabar q̃d mœſta deos amarylli vocares
Cui pendere ſua patereris in arbore poma
Tityrus hinc aberat.ipſę te tityre pinus
Ipſi te fontes.ipſa hęc arbuſta vocabãt

Cõſtrue ſic. O amarylli.i.o roma mirabar id eſt admirabar quid.i. quare tu mœſta id eſt triſtis vocares id eſt vocabas deos id eſt ſuper bos ⁊ mirabar cui id eſt in cui⁹ honorem patereris id eſt ſeruares po ma id eſt officia vel dignitatem pendere id eſt eſſe in ſua arbore.i.in vr be principali ſcilȝ quia romę pendebant officia.tityrus id eſt virgilius aberat id eſt abſens erat hinc id eſt a roma.et o tityre.i.o virgili ipſę pi nus id eſt illę arbores vocabãt id eſt appellabãt te virgiliũ ⁊ ipſi fon tes vocabãt inq̃ȝ te et ipſa arbuſta.i.alię arbores vocabãt inq̃ȝ te vir

giliũ. ¶ Mirabar. Hic meliboeus loquiť ad vrbē romā ſub noīe amaryllidis quam tityrus amabat dicēs q̄ ipſe mirabať quare amaryllis triſtis vocabat deos ſcʒ roma orabat vt ad eā veniret ꝟgili⁹. mirabať etiā cui ipſa amaryllis ſeruabat pulcra poma ī ſua arbore ſcʒ pulcra officia ſeruabātur romę ⁊ pulcrę dignitates pro ꝟgilio qui erat abſens. ¶ Ipſe te tityre. Nūc ſcio o ꝟgili q̄ altę pin⁹ ⁊ altę arbores vrbs romana ⁊ cęſar. ⁊ ſacri fontes.i.ſapiētes ſenatores q̇ ſunt pleni ſapia ⁊ arbuſta.i.popul⁹ roman⁹ vel parui ſęculares expectabāt te. ¶ Tityrꝰ

Quid facerem. neqꝫ ſeruitio me exire licebat
Nec tam p̄ſentes alibi cognoſcere diuos
Hic illum vidi iuuenē melibœe. quot annis
Biſſenos cui noſtra dies altaria fumant
Hic mihi reſponſum prim⁹ dedit. ille petēti
Paſcite vt ante boues pueri. ſūmittite thauros.

¶ Cōſtrue ſic. Quid facerē mātuę ſupple. neqꝫ licebat.i.nō potuiſſem exire.i.liberare me ꝟgiliũ.a ſuitio.i.a ſuitute nec licebat inqꝫ ꝯgnoſcē id ē inuenire alibi.i.ī alijs ciuitatib⁹ a roma diuos.i.dn̄os tam pn̄tes.i. tā ꝓpiᵒs et o meliboee vidi.i.ꝯgnoui illũ iuuenē.i.octauianũ auguſtũ et vidi inqꝫ quot ānis.i.ſingulis ānis auguſtũ cui ſcʒ auguſto nr̄a altaria fumāt.i.ſacrificāt biſſenos dies.i.p duodecī dies in āno hic.i.auguſtus dedit.i.tribuit p̄m⁹.i.in p̄ria mea petitiōe.rn̄ſum.i.libertateʒ ⁊ ille id ē auguſt⁹ dixit ſupple mihi petēti.i.q̄rēti libertatē.o pueri.i.o paſtores paſcite.i.nutrite boues.i.vaccas vt ante.i.ſicut feciſtis ⁊ ſūmittite id ē ꝯiūgite thauros cū vaccis. ¶ Quid facerē.rn̄det tityrus O melibœe q̄d feciſſem ſi nō veniſſem romā.q̇ manēs ī mātua ſꝑ fuiſſem ſeru⁹.nec īueniſſem deos ł dn̄os tā ꝓpicios ſicut hic nec amicos adiutores. Hic illũ. Vocat octauianũ auguſtũ iuuenē nō puerꝝ.q̇ ſenat⁹ decreuerat vt nemo vocaret eũ puerꝝ ne diminuereť laus īperij.q̇ ve terrę c⁹ rex puer ē.ðt g̃ hic.i.romę vidi q̊t ānis.i.ſingulꝭ ānis auguſtũ q̇ ē mihi ille de⁹ de q̇ q̄rebat meliboeus. ¶ Biſſenos cui.i.iſti deo ego ſacrifico ſemel ī mēſe.q̇ q̇libet mēſe faciebat feſtũ auguſti. ¶ Hic mihi id ē iſte fuit q̇ p̄mo dedit mihi libertatē in p̄ma mea petitiōe dicēs mihi ⁊ alijs paſtorib⁹ meis paſcite vt an̄ boues.i.viuite libere ſicut an̄ ſolebatis.i.an̄ tp̄a belloꝝ ⁊ ꝯiūgite thauros cū vaccis ⁊ eq̄s cū iumētis ad generationē.ſicut ðt de⁹ Gen̄.p̄. Creſcite ⁊ mul.⁊c̄. ¶ Me.

Fortunate ſenex ergo tua rura manebūt
Et tibi magna ſatis. q̄uis lapis oīa nudus
Limoſoqꝫ palus obducat paſcua iunco
Non inſueta graues tentabūt pabula fœtas
Nec mala vicini pecoris contagia lędent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Fortunate ſenex hic inter flumina nota
Et fontes ſacros frigus captabis opacum
Hinc tibi que ſemp̲ vicino ab limite ſepes
Hybleis apib⁹ florem depaſta ſalicti
Sepe leui ſomnū ſuadebit inire ſuſurro
Hinc alta ſub rupe canet frondator ad auras
Nec tamē interea rauce tua cura palumbes
Nec gemere aeria ceſſabit turtur ab vlmo

¶ Cōſtrue ſic. O tityre ſenex.i.antiq̄ fortunate.i.bonā fortunā hn̄s.q̄ tua rura.i.tui agri manebūt ⁊ mag̃ paſcua ſupple manebūt ſatꝫ tibi.i. tityro q̄uis lapis.i.mōs nud⁹.i.diſcoopt⁹ ꝙ ꝓ et palus.i.lac⁹ obducat oia paſcua.i.comeſtionē aialiū:iunco.i.illa herba limoſa.i.paludoſa.⁊ pabula.i.paſcua īſueta.i.nō ꝯſueta nō tētabūt fetas g̃ues.i.nutriēt capellas g̃uidas Nec cōtagia male.i.male īfectiōes vicini pecoris.i.gregis:ledēt.i.inficiēt foetas ſupple. O fortunate ſenex captabis.i.frequēter capies hic.i.in iſto loco int̃ flumīa.i.fluuios nota.i.caros ⁊ fontes ſacros.i.aq̃s delicatas nymphis frig⁹ opacū.i.vmbrā delectabilē hic.i. ex alia p̄te ſepes.i.clauſura q̄ eſt a limite.i.termīo vicino.i.ꝓpinq̄ tibi ſp̲ fiet ſupple depaſta.i.comeſta florē ſalicti.i.ſalicis apib⁹.i.ab illis aialib⁹ hybleis.i.ſic dictis.⁊ ſepes ſuadebit.i.īcitabit te inire.i.accipe ſomnū.i. quietē ſuſurro leui.i.murmure tenui ⁊ frōdator canet.i.cātabit ſub rupe alta.i.de ſcopulo magno ad auras.i.ad vētos Nec palumbes.i.turtures rauce ceſſabūt tua cura gemere.nec turtur.i.illa auis ceſſabit gemē.i.cātare ab vlmo.i.ab illa arbore. ¶ Fortunate ſenex. Vocat tityꝝ id eſt ꝟgiliū ſenē non rōne etatis.ſꝫ rōne fortune.q᷑ hēbat bonā ⁊ pinguē fortunā ſicut ſolēt hr̄e ſenes vel ſenſati hoies.dr̄ g̊. O tityre tu es felix q᷑ agri tui manebūt ⁊ paſcua lata circūdata mōtib⁹ ſaxoſis ex vna p̄te ⁊ aq̄ paludoſa ex alia ⁊ oues tue p̄gnātes.⁊ foete tue nō hēbūt paſcua īſolita īmo ſicut ī mātua ſil'ia nec ledent̃ ex cōtagio vicini pecoris. Fortunate ſenex.hic iteꝝ melibeus narrat felicitatē tityri q̄ntū ad ſeipm dicēs.o tityre pecora tua ſunt fortunata.vt dixim⁹ tu es etiā felix int̃ iſta fluia iuncta ⁊ fontes ſacros q᷑ ī fontib⁹ ſunt nymphe ſacre.hic eñ in eſtate capies frig⁹ opacū.i.vmbrā delcābilē ⁊ hēs ex vno latē ſepē ⁊ ſalicē vbi apes paſcunt̃ ex q̄ꝝ ſuſurro l' tenui murmure dormies Et hic ē ſynecdoche ſepes depaſta florē ſalicti. Vbi notādū ꝙ h̔ ſepes eſt ſp̄ēs ſꝫ hec ſepes ē dum⁹ vel clauſura. Salictū aūt ē ſp̄ēs ſalicis vel loc⁹ in q̄ creſcūt ſalices qd̄ alio noie dr̄ ſalcetū ⁊ dr̄ ſalix a ſaliēdo q᷑ cito de t̃ra ſalit creſcēdo ¶ Hinc alta ſub rupe.dr̄ ex alia p̄te audies cātare philomenā ⁊ palūbes ⁊ turtures q̄ꝝ cātus ē vt gemit⁹. Et ē frōdator equiocū q᷑ ſ̃cat illū q̄ in eſtate facit manipulos ex frōdib⁹ arboꝝ ad nutriēdū aialia ī hyeme l' ſ̃cat illū q̄ remouet folia de vitib⁹ vt vue maturē fiāt a ſole.⁊ etiā ſ̃cat auiculā q̄ cātat int̃ frōdes ⁊ vix videt̃ qn cātat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Ulmus autem eſt arbor quam itali ſupponūt vitib[us] ſuis. Palūbes eſt auis dicta quaſi parcēs lumbis. q[uia] nō coit niſi ſemel in āno vel bis Sed alij columbi dicūtur quaſi colētes lūbos q[ui] quolibet mēſe coeūt et ē palūbes agreſtis iuxta illud Tecta colūba ſubit ſua rura palūbes habebit. Sed ꝑgili[us] d[icit] palūbes eſt nomē grecū qd latini mutāt in vs et eſt auis cantās rauce ſicut hō tuſſiens ¶ Tityrus

Ante leues ergo paſcētur in ethere cerui:
Et freta deſtituēt nudos in littore piſces
Ante pererratis ambo[rum] finibus exul
Aut ararim parthus bibet: aut germaia tigrim.
Quā noſtro illius labatur pectore vultus

¶ Cōſtrue. Cerui. i. illa aīalia leues. i. veloces paſcentur. i. nutriētur in ethere. i. aere: [et] freta. i. maria deſtituēt. i. relinquēt. piſces nudos. i. ſine aqua. in littore. i. ſine ripa maris. aut ego ero exul. i. eiect[us] a patria mea et hoc dico finib[us]. i. regionib[us] ambo[rum]. ſc[ilicet] partho[rum] [et] germano[rum] pererratis. i. circūdatis aut parthus. i. ille popul[us] bibet ararim. i. illū fluuiū. aut germania. i. ille popul[us] bibet tygrim. i. illū fluuiū q[uam]. i. anteq[uam] vult[us] id eſt memoria. illi[us]. i. ceſaris labat. i. recedat a n[ost]ro pectore. i. a n[ost]ro corde. ¶ Ante leues ergo. R[espo]ndet tityrus q[uod] conſideratis iſtis fœlicitatib[us] ipſe nunq[uam] deſinet amare illū deū nec poſſet facē [con]trariū ſicut ipoſſibile eſt mutare re[rum] ordinē ſc[ilicet] ceruū volare: piſces ambulare. [et] fluuiū orientis trāſferri in fluuiū occidētis cū ſua totali regiōe ¶ Meli.

At nos hinc alij ſitiētes ibimus aphros
Pars ſcythiam. et rapidū crete veniem[us] oaxem
Et penit[us] toto diuiſos orbe britannos
En unq[uam] patrios longo poſt t[em]p[or]e fines
Pauperis et tuguri congeſtū ceſpite culmen
Poſt aliquot mea regna vidēs mirabor ariſtas
Impius hec tam culta noualia miles habebit
Barbar[us] has ſegetes. en quo diſcordia ciues
Perduxit miſeros. en quis conſeuim[us] agros
Inſere nūc melibœe piros. pone ordine vites
Ite mee quondā fœlix pecus. ite capelle
Non ego vos poſt hac viridi [pro]iect[us] in antro
Dumoſa de rupe procul pendere videbo
Carmina nulla canam. nō me paſcēte capelle

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Floꝛētem ſcythiſum. et ſalices carperis amaras

¶ Cōſtrue. At id eſt ſꝫ o tityꝛe ſupple nos alij ſcꝫ mātuani hinc. i. a re-
gione nr̄a ibimus aphꝛos ſitiētes. i. ad aphꝛicam ſcꝫ libiam vbi ē regio
calidiſſima ⁊ pars noſtꝝ ſupple ibit ſcythiam. i. ad illam regionē ⁊ ve-
nientꝰ. i. ibimꝰ oaxem. i. ad illum fluuium rapidum. i. velociter fluentē
crete id eſt illiꝰ patrie. ⁊ veniemꝰ britannos id eſt ad anglicos diuiſos
id eſt ſeꝑatos penitus id eſt omnino toto oꝛbe id eſt ab omni climate.
en vnq̄ꝫ. i. nunq̇d aliquādo veniemꝰ ad fines patrios. i. ad patriam no
ſtram longo tp̄e id eſt ꝑ magnum tempꝰ poſt. i. poſtq̄ꝫ receſſerimus. ⁊
en vnq̄ꝫ. i. nunq̇d aliqn̄ ego meliboeus videbo culmen. i. ſtipulam tu-
guri pauꝑis. i. domꝰ paſtoꝛalis cōgeſtum. i. cōpoſitum. ceſpite. i. gleba
terre ⁊ ego meliboeus vidēs poſt aliq̇t ariſtas id ē poſt multa tempo-
ra mea regna. i. meas poſſeſſiōes. miraboꝛ. i. admiraboꝛ. ⁊ miles impiꝰ
id ē malꝰ habebit. i. poſſidebit hec noualia. i. noua rura tā culta. i. tam
bn̄ laboꝛata. ⁊ barbarꝰ miles. i. extraneꝰ habebit ſupple has ſegetes. en
quo. i. ad quā miſeriā. diſcoꝛdia. i. lis ꝑduxit. i. miſerit ciues. miſeros. i.
mātuanos exules. en quis. i. quibꝫ. conſeuimꝰ id eſt plātauimꝰ. agros
id eſt arua. o meliboee inſere. i. plāta nūc piros. i. illas arboꝛes. oꝛdine. i.
ſcd̄m oꝛdinem. ⁊ pone. i. diſpone vites. i. vineas oꝛdine. o mee capelle.
quondā. i. aliqn̄ foelix pecꝰ. dico ſupple ite. i. a me abite. ⁊ ego meliboeꝰ
proiectꝰ. i. iacēs in antro. i. fouea nō videbo vos capꝛas poſt hac ꝓcul
id eſt a lōge de rupe dumoſa. i. ex ſcopulo ſpinoſo pēdere. i. paſcere. Et
ego nulla carmina canam. i. nō cātabo moꝛe ruſtico. ⁊ vos capelle non
carpetis. i. nō comedetis ſcythiſum. i. illam herbam ⁊ nō carpetis ſali-
ces. i. illas arboꝛes amaras homibꝫ ſupple. ¶ Ad nos. Hic melibeus
poſtq̄ꝫ narrauit miſerias futuras ꝓnoſticat eas dicēs o tityꝛe tu es fe-
lix in terra tua. nos aūt miſeri. i. exules extra ſolum poſiti. ⁊ eſt ibi pro-
lepſis ibimꝰ vna ꝑs ad oꝛiētem ⁊ ſeptentrionē. alia ad aphꝛicā ſitiētem
ſcꝫ ad libiam vbi ē regio calidiſſima ⁊ q̄ſi ihabitabil' ⁊ ꝑ ꝯtrariū ſcythia
eſt patria frigidiſſima in ſeptētrione cuiꝰ frigiditatē ponit ꝟgiliꝰ in q̄r-
to geoꝛgicoꝝ. Oaxes eſt fluuiꝰ illius regiōis vel patrie albꝫ qꝛ fluit per
terrā cretoſam. diuiſos oꝛbe britānos qꝛ nō ſunt niſi ſeptem climata. ⁊
inter illa britāni nō ſunt incluſi ⁊ enumerati britones autem vocat an-
glicos q̇ venerūt de ſaxonia. ⁊ expulerūt britones de illa britānia ma-
ioꝛe q̄ eſt mag̃ inſula int̃ ſeptētrionē ⁊ occidentem ſeꝑata a gallia ⁊ ab
omni alia patria. ¶ En vnq̄ꝫ vna dictio ē en interrogat vnq̄ꝫ. i. aliquā
do en vnq̄ꝫ. i. nunq̇d aliquādo veniemꝰ ⁊ ꝑ modum dolētis plāgit me-
liboeus dicēs heu nunq̄ꝫ videbo in eternū patriā meam ⁊ ꝑuū tuguri
um meum cōpoſitum ex ceſpite ⁊ coopertū culmis. ⁊ dr̄ tuguri ꝓ tu-
gurij ſicut ꝑus dixit peculi pro peculij. Ceſpes ē gleba terre herboſa ex
qua ruſtici faciūt muros domoꝝ ſuaꝝ eas ſuperaddēdo in modū lapi-
dis. Culmus ē calamꝰ nouus creſcēs ⁊ capit̃ ꝓ ſtipula q̄ creſcit ſicut ca
lami creſcūt ⁊ inde dr̄ culmen tectū vel feſtū domꝰ ⁊ culmen hic capit̃
pro domo ſicut ꝑs pro toto ¶ Poſt aliquot ⁊c̄. id eſt nunq̄ꝫ erit mihi li-
citū poſt aliq̄s miſerias videre regna mea. i. poſſeſſiōes meas ⁊ agros

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

meos quos regebã. Et ꝑ ariſtas itelligit etates ⁊ ꝑ etates ãnos ꝑ methateſim. ¶ Impius hec. vocat auguſtũ militẽ ⁊ latẽter icrepat eũ. qꝛ abſtulit a mãtuanis agros ſuos ſine miſcdia vel qꝛ victoꝛ geſſit bellũ ciuile ꝯtra anthoniũ. ⁊ vocat noualia agros q̇ renouãtur noua ſegete quolibet ãno. ¶ Sꝫ ꝓprie noualia ſunt ſilue noue creſcẽtes poſtꝙ̃ abſciſa ſunt nemoꝛa. plãgit ergo melibœꝰ, ſe ſemiaſſe ⁊ plãtaſſe ꝓ alijs extraneis ꝛ barbaris. ¶ En q̊ diſcoꝛdia ciues. hic exclamat cõtra ciuitates diſcoꝛdes dicẽs ꝙ diſcoꝛdia eſt cã totiꝰ miſerie qꝛ omne regnũ in ſe diuiſũ deſolabiť. ¶ Inſere nũc melibœe. hic fcit apoſtrophã loquẽdo ad ſeipm yꝛonice ⁊ ꝑ modũ diſplicẽtie hoꝛtãs ſeipm ad plãtandum arboꝛes ⁊ ad ſeminãdum ſegetes. q̃ſi diceret ꝙ fruſtra laboꝛaret. ¶ Ite mee. hic dolẽter recedit a ſuis poſſeſſiõibꝫ dicẽs ad capꝛas ſuas. ite ſub aliud dominiũ qꝛ ego ero ſepultus in q̃dã fouea ⁊ nunꝙ̃ videbo vos paſcẽdo pẽdẽtes arboꝛes ⁊ dumos. ⁊ cãtabo carmia ſicut ſolẽt paſtores. ¶ Et ẽ ſcithyſus ꝟgultũ creſcẽs in ſcithya ciuitate ⁊ dicũt q̃dã gloſe ꝙ ẽ hedera arboꝛea. aliq̇ etiã dicũt ꝙ ẽ capꝛifoliũ ⁊ vocat ſalices amaras nõ capꝛis qꝛ eas libẽter comedũt ſed hoibꝫ ſunt amare.

Hic tñ hac mecũ poteris requieſcẽ nocte. **Ti.**
Fronde ſuꝑ viridi. ſunt nobis mitia poma
Caſtanee molles. et preſſi copia lactis.
Et iam ſumma ꝓcul villaꝝ culmina fumãt
Maioreſqꝫ cadũt altis de montibꝰ vmbꝛe

¶ Melibœe poteris requieſcẽ. i. manẽ mecũ hac nocte hic. i. in iſto loco frõde ſuꝑ viridi. i. ſuꝑ herbã viridẽ poma. i. illi fructꝰ ſunt nobis mitia. i. dulcia. ⁊ caſtanee ſunt molles. i. mature. ⁊ copia. i. abũdãtia lactis p̃eſſi. i. caſei ẽ nobis ſupple. ⁊ culmia ſumma. i. alti camini villaꝝ. i. oppidoꝝ fumãt. i. fumũ emittũt. ꝓcul. i. a lõge ⁊ vmbꝛe maioꝛes cadũt. i. duplicãtur de altis montibꝫ. i. magnis mõtibꝫ. ¶ Hic tñ tityꝛus ꝯſolatur melibœũ qꝛ iã aduelperaſcit ipm inuitãs ad cœnã ſuꝑ herbã viridẽ ⁊ ad fercula ruſtica ſcꝫ ad caſeũ caſtaneas ⁊ poma. ¶ Et iã ſumma. Hic ꝟgiliꝰ ꝑſignũ noctis vult oſtẽdere finẽ iſtiꝰ egloge adeſſe ſicut dies finiť adueniẽte veſꝑa ⁊ palũbi recedũt i veſꝑe ad ſiluas ⁊ relinquũt agros q̇ ſunt iuxta mare tyꝛenũ. ⁊ camini fumãt vel culmina domoꝝ qꝛ p̃parať cœna ⁊ nox q̃ eſt magna vmbꝛa videť cadere de mõtibꝫ altis qui obijciũtur ſoli. Cetera videanť ſupꝛa textũ

¶ Finis prime egloge
¶ Incipit Secunda

¶ Drãmaticon vel Diticon poeta coꝛydonem amantem Alexim ſcribit

Formoſũ paſtoꝛ coꝛydõ ardebat alexim
Delicias domini. nec q̇d ſperaret hẽbat.
Tantũ inter denſas vmbꝛoſa cacumina fagos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Aſſidue veniebat ibi hęc incondita ſolus
Montib⁹ et ſiluis ſtudio iactabat inani.
O crudelis alexi nihil mea carmina curas.
Nil noſtri miſerere. mori me deniq; cogis.
Nūc etiam pecudes vmbras ⁊ frigora captāt
Nūc virides etiā occultāt ſpineta lacertos.
Teſtilis et rapido feſſis meſſorib⁹ ęſtu
Allia ſerpillūq; herbas cōtundit olentes
At mecū raucis tua dum veſtigia luſtro
Sole ſub ardēti reſonāt arbuſta cicadis.
Nonne fuit ſatius triſtis amaryllidis iras?
Atq; ſuperba pati faſtidia. nōne menalcam?
Quāuis ille niger. q̄uis tu candidus eſſes
O formoſe puer nimiū ne crede colori.
Alba liguſtra cadūt. vaccinia nigra legūtur

¶ Conſtrue. Corydon paſtor ardebat id eſt ardēter diligebat alexim id eſt illum puer formoſum id eſt pulcrum exiſtentem ſupple delicias domini. et corydon non habebat illud quod ſperaret id eſt deſideraret ſiue ne quid ſperaret habebat id eſt nec ſpem potiēdi habebat ⁊ corydon veniebat aſſiduę id eſt ſępius tantum id eſt tantūmodo inter fagos id eſt illas arbores denſas id eſt ſpiſſas ⁊ inter cacumina vmbroſa id eſt inter ſummitates montis vmbram habētes. ⁊ ipſe ſolus ibi. i. in illo loco iactabat. i. fundebat incaſſum hęc verba ſequētia ſcʒ o crudelis ⁊c. incōdita id eſt ſubito dicta in montibus ⁊ ſiluis. inani ſtudio id eſt vano labore. o alexi. o puer crudelis id eſt ſine miſericordia nihil. id eſt nō curas mea carmina. i. meas cantilenas ⁊ nil id eſt nō miſerere id eſt miſereris noſtri. i. mei corydonis ⁊ tu cogis me corydonem mori id ē perire. obire. ⁊ pecudes. i. aīalia captāt. i. capiūt vmbras. i. frigerationes ⁊ frigora. i. loca aprica ⁊ ſpineta. i. ſpinę l' loc⁹ in q̄ creſcūt ſpinę occultāt. i. tegūt lacertos. i. illa aīalia ⁊ teſtil'. i. vxor corydonis l' alia puella ꝯtūdit. i. p̄pat allia. i. illa legumīa ⁊ ſerpillū. i. illā herbā ⁊ herbas olētes. i. odoriferas meſſorib⁹. i. opariȷs feſſis. i. fatigatis ęſtu. i. calore rapido. i. vehemēti ⁊ arbuſta reſonāt ſub ſole ardēti. i. calido mecū. i. cum me corydone cū cicadis. i. illis aīalib⁹ raucis. i. rauce cantātib⁹. dum luſtro. i. circūdo tua veſtigia. i. tuos paſſus. ¶ Nonne. i. nunq̄d fuit ſati⁹ id eſt melius me pati iras. i. rancores triſtes. i. non fictas. et pati incꝑ faſtidia ſuperba. i. ꝑba ſuperbię plena amaryllidis. i. illi⁹ mulieris. ⁊ nōne fuit ſatius me corydonem ſupple amaſſe menalcam. i. illum paſtorē

Quãuis ille ſcꝫ menalcas eſſet niger: ꝙ̃uis tu alexis eſſes candidꝰ id
eſt formoſus. ¶ O puer formoſe.i.pulcre ne.i.nõ crede.i.cõfidas nimi
um.i.multũ colori.i.pulcritudini. Nam liguſtra.i.illi flores alba.i.pul
cra cadũt.i.labũtur.⁊ vaccinia.i.illę violę.nigra.i.purpurei coloris .le-
gunt̄.i.colligunt̄. ¶ Formoſum paſtor. ¶ Secũda egloga ſequitur q̄
ſic intitulat̄ alexis:qꝛ loquit̄ de vehemẽti amore quem habebat ꝟgiliꝰ
ad alexim. In qua egloga introducit̄ poeta recitãs mutuũ amorẽ int̄
duos paſtores ſcꝫ corydonem ⁊ alexim in domo pollionis dicẽs.qui-
dam homo ſcꝫ corydon paſtor ardebat.i.impatiẽter amabat alexim.
Et notãdum eſt ꝙ corydon eſt ꝟgiliꝰ.⁊ eſt nomen fictum a nomĩe cu
iuſdam auis dulciter cantãtis q̄ dꝛ corydalis gallice chardonnereau.
quę iterp̄tat̄ dulce canẽs:qꝛ ꝟgiliꝰ hic incitat dulciter cęſarem ad amo
rem ſuũ. Cęſar autem in ꝑſona alexis introducit̄.⁊ interp̄tat̄ alexis ſi-
ne reſponſiõe:quia nihil in iſta egloga reſpõdet. vel interp̄tat̄ ſuperbꝰ
nõ dignãs reſpõdere p̄cibꝫ et dꝛ ab a.ꝙ eſt ſine.et lexis ratio vel reſpon
ſio. ¶ Et quid ꝑ alexim intelligat̄ eſt diuerſus modus dicẽdi quia iſta
egloga in aliquibꝫ locis videt̄ ſonare vnum ⁊ alibi aliud. Dicũt eĩn ali
qui ꝙ ꝟgiliꝰ amauit tres ſcꝫ vnum puerũ nomĩe alexandꝝ quem poſt
multas preces dedit ei pollio dominꝰ ſuus ſpecialis quem puerũ cum
tãta difficultate obtinuit ꝙ p̄ma facie deſperabat ipſum ſibi dari.ama
uit etiam leriam puellã ⁊ cebetem pueꝝ q̊s dedit ſibi mecenas ad cu
ius requeſtam fecit georgica. Et dicũt quidam ꝙ fecit iſtam eglogam
de amore quo amabat illum cęſar auguſtus qui cum maxima difficul
tate ſibi reſtituit agros ſuos.dicit ergo p̄mo ꝟgiliꝰ in ꝑſona alteriꝰ poe
tę ꝙ corydon quidam paſtor.ardebat alexim.i.ardẽter diligebat.⁊ ca-
pit̄ ardẽter metaphorice ⁊ ſic dixit doctrinale.chriſti bonꝰ ardet amorẽ.
et ardebat alexim.i.illum pueꝝ qui erat delicię dñi ſui ſcꝫ pollionis Et
iſta ꝟba vident̄ magis ſonare de alexãdro.ſed loquẽdo de cęſare arde-
bat alexim.i.cęſarem qui erat delicię dñi.i.dñs delectabilis mutãdo cõ
ſtructionem trãſitiuã ⁊ intrãſitiuam quia dꝛ doctrinale.illud quod re
git̄ ⁊ rector idẽ tibi ſignãt. ¶ Nec quid ſperaret habebat.i.nunq̃ꝫ ſpe-
rabat ipſum pueꝝ ſibi dari.vel de cęſare nunq̃ꝫ ſperabat habere agros
ſuos quos tamẽ poſtea ꝑ importunitatẽ ⁊ frequẽtiam precãdi obtinu
it. ¶ Tantum inter denſas.loquit̄ more homĩs deſperãtis qui triſtis
vadit ad loca ſolitaria ad deflẽdum.dicit ergo ꝙ corydon nõ ſperãs tc̄
faciebat carmina ſua triſtia in montibꝫ ⁊ ſiluis. ¶ Inani ſtudio.qꝛ lo-
quebat̄ abſenti ⁊ nihil reſpondenti. ¶ O crudelis alexi loquit̄ virgiliꝰ
ad alexandꝝ.vel ad auguſtum vocãs eum crudelem ⁊ inexorabilem
et impium ſine miſericordia.qꝛ nõ extendit p̄ces ĩmo cogit eum pre do
lore. ¶ Nũc etiam pecudes. Hic oſtẽdit alexim debere miſereri ſui.qꝛ
nõ ceſſauit tota die orare eum cũ magno ſudore ⁊ ſub ęſtu diei qd̄ oſtẽ
dit ꝑ ſigna q̄ ſequũtur.quia pecudes quęrũt vmbram ⁊ lacerti virides
quęrũt ſpineta. Nũc etiam teſtilis id eſt vxor corydonis vel alia puel-
la portat prandiũ meſſoribꝫ ſub ęſtu diei.⁊ vtitur nomĩe ruſtico mulie
ris quia aliter ruſtici vocant mulieres ſuas teſtam vel cortices.qꝛ ſunt
ſiccę ⁊ ſqualidę.et eſt mirabile de illo prãdio qd̄ in t̄pe calidiſſimo fit ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

herbis calidiſſimis ſicut ex allio ⁊ ſerpillo. Et cõſonant dicto rusticoꝝ
qui dicũt ꝙ allia refrigerãt. et cõſonant plinio in hiſtoria qui dt ꝙ om-
nis medicina operat᷑ per ſimile vel cõtrarium hoc eſt ꝑ ſe vel ꝑ accidẽs
calor eñi per ſe calefacit. ⁊ per accidẽs frigefacit. allia eñi in viris maxi
mis aperiũt meatus corꝑis ⁊ reſoluũt a corpore calorem vnde derelin
quũt corp⁹ frigidius. ſicut ruta facit viros caſtos ⁊ fœminas luxuriari
¶ At mecum raucis Cicada eſt vernis garrulus ⁊ q̄rit vmbram ſub
ęſtu diei. ¶ Nõne fuit ſatius. i. nunq̄d fuiſſet mihi meli⁹ amaſſe menal
cam paſtorem licet ille ſit niger. vel nõne fuiſſet mihi meli⁹ amaſſe quã
dam rusticam mulierem licet iracundã ⁊ ſuꝑbam q̃ꝫ pati ꝓ te tot labo
res. Per amaryllidam intelligit leriam ⁊ per menalcam cebetem pue
rum quos ſibi dedit mecenas qui licet nõ fuiſſent tam pulcri ſicut ale-
xander tamẽ debuiſſent ſufficere ꝟgilio. vel intelligit ꝙ fuiſſꝫ meli⁹ ſe-
qui antonium q̃ꝫ augustum. ¶ O formoſe puer Hic approbat ꝙ res
nigrę aliq̃n plus proſunt q̃ꝫ albę q̃uis dicat ꝟgili⁹ in georgicis ꝙ ari-
es albus ẽ melior. nõ tamen eſt regula generalis q: liguſtra q̃ ſunt flo-
res albi cadũt ⁊ dimittũtur q̃ſi vilia ⁊ tamẽ violę purpureę tendentes
ad nigredinẽ colligũtur tanq̃ꝫ precioſę. hoc Seruius. aliĳ dicũt ꝙ vac-
ciniũ ẽ flos herbę quę d: valide gallice. et ſm alios liguſtrum eſt flos
ſambuci. et vacciniũ eſt quoddã granum nigꝝ quod ad tingẽdum ẽ
aptum ſic d: vulgariter ꝙ mulier eſt melior q̃ꝫ creta

Deſpectus tibi ſum. nec q̇s ſim q̄ris alexi
Quã diues pecoris niuei. q̃ꝫ lactis abundãs
Mille meę ſiculis errant in montib⁹ agnę
Lac mihi nõ ęſtate nouũ. non frigore deſit
Canto quę ſolitus. ſi q̃n armenta vocabat
Amphion dircęus in actęo aracyntho
Nec ſum adeo informis. nuꝑ me in littore vidi.
Cũ placidũ vẽtis ſtaret mare. nõ ego daphnim
Judice te metuã. ſi nunq̃ꝫ fallat imago

¶ O alexi ego ſum tibi deſpectus. i. nõ placeo tibi nec q̄ris quis id eſt
qualis ego ſum q̃ꝫ diues. i. quãtum opulentus pecoris niuei. i. gregis
cãdidi q̃ꝫ abundãs. i. copioſus lactis. i. liq̄ris. mille agnę. i. opes meę. i.
prope errãt. i. paſcũtur in montib⁹ ſiculis id eſt athenięſib⁹. lac nõ deeſt
mihi. i. corydoni nouũ in ęſtate. i. tempore calido nec lac deſit in frigo-
re ſed omni tꝑe ego habeo. canto. i. cano quę amphion. i. inuẽtor artis
muſices dircęus. i. rex thebanoꝝ ſolit⁹ eſt cantare in aracintho. i. in illo
monte actęo. i. athenięſi ſiquãdo. i. aliq̃n vocabat armẽta. i. greges ſuo
cantu dulci. nec ſum adeo. i. intãtum informis. i. turpis q: vidi me co-
rydonem. nuper in litore. i. in ripa maris. cũ mare ſtaret. i. eſſet placidũ
id eſt claꝝ vel quietum ventis ⁊ nõ metuam daphnim. i. illum puerũ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

et hoc dicto te alexi exiſtēte iudice ſi imago.i.facies nunq̄ me corydonem fallat.i.decipiat. ¶ Deſpect⁹ tibi ſum. Hic corydon allicit alexim ad ſuū amorem ꝑ illa tria q̄b⁹ vtunt̄ amatores.ſcꝫ ꝑ diuitias.ꝑ pulcritudinē corꝑis ꝛ ꝑ cantū. ¶ Quā diues iactat ſe hr̄e oues niueas.i.albas q̄ oues ſunt meliores.vt habet̄ in georgicis ꝛ meli⁹ eſt hr̄e fœmellas multas q̄ pariūt ꝛ hn̄t lac q̄ꝫ arietes. ¶ Lac mihi. Iactat ſe hr̄e lac nouū ꝑ totum annū.qꝛ oues bis pariūt in italia ſicut habet̄ in georgicis. Bis grauidę pecudes ꝛc̄.et eſt laudabilius hr̄e lac in vtroq̄ꝫ tempore q̄ꝫ hr̄e caſeum qui pt̄ ſeruari ꝑ annū. ¶ Canto quę. Hic ſe iactat ex cātilena dicēs ꝙ ipſe ita bn̄ cantat ſicut amphion dircęus q̄ fuit rex thebanorum inuētor artis muſices q̄ tam dulciter cātabat ꝙ faciebat mōtes ſalire ꝛ tripudiare. ¶ Aracynthus eſt mons theban⁹ quē vocāt atheū.i.athenicēſem.ꝛ loquit̄ tanq̄ꝫ ignorās loca nobilia more rusticoꝝ.ſicut ſi aliq̄s dicēt mōtem atheum eſſe diuionēſem vel pariſium qui tamē eſt mons rothomagēſis. ¶ Nec ſum adeo informis. Hic iactat ſe de pulcritudie corꝑis.qꝛ reſpexit ſe in littore qn̄ mare erat placidum·qꝛ qn̄ mare eſt turbidum nō bene repn̄tat imaginē ꝛ vidit ſe valde pulcꝝ ſi imago ſua nō fallat.qꝛ imago ſępe fallit repn̄tando ſicut patet de ſpeculo ꝯcauo in quo nō repn̄tat̄ facies ſicut eſt.nec in aqua vbi apparet ꝙ bacul⁹ integer ſit fract⁹. Sꝫ cauſa q̄re reſpexit ſe in littore ē qꝛ paſtores nō hn̄t ſpeculū in cāpis niſi fontē vel aquā placidā. ¶ Nō. ego daphnim. Dicit ſe ita pulcꝝ eſſe ſicut fuit daphnis prim⁹ paſtor fili⁹ mercurij ex vna nympha ꝑ quē intelligit ꝟgili⁹ cornificium ꝑ hyroniam metrificatorē ineptum ꝛ ꝟgilio ſemꝑ ęmulum

O tantū libeat mecum tibi ſordida rura
Atqꝫ humiles habitare caſas.et figere ceruos
Hedorūqꝫ gregē viridi cōpellere hibiſco
Mecū vna in ſiluis imitabere pana canēdo
Pan prim⁹ calamos cera cōiungere plures
Inſtituit.pan curat oues.ouiūqꝫ magiſtros
Nec te peniteat calamo triuiſſe labellum
Hęc eadem vt ſciret q̄d non faciebat amyntas
Eſt mihi diſparib⁹ ſeptem cōpacta cicutis
Fiſtula.dametas dono mihi quā dedit olim
Et dixit moriens te nūc habet iſta ſecundū
Dixit dametas.inuidit ſtultus amyntas.
Pręterea duo nec tuta mihi valle reperti
Caprioli ſparſis etiā nunc pellibus albo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Bina die ſiccant ouis vbera. quos tibi ſeruo.
Iampridē a me illos abducere teſtylis orat.
Et faciet. quoniā ſordēt tibi munera noſtra.

¶ Cōſtrue. O alexi libeat tibi.i.placeat.tātum.i.tantūmodo habitare.i.frequēter. rura ſordida.i.q̄ tu credis eſſe ſordida. ⁊ caſas humiles id eſt paruas domos paſtorales. ⁊ libeat tibi figere ceruos.i.venari illa aīalia ⁊ libeat tibi cōpellere.i.ducē mecum gregem.i.pecꝰ hedorum id eſt hyrcoꝝ.hibiſco viridi.i.ꝟgultum viride. ⁊ imitabere.i.imitaberis mecum.i.cum me corydone vna.i.ſimul pana.i.deum paſtoꝝ in ſiluis id eſt nemoribꝫ.canēdo.i.cantādo.pan.i.ille deꝰ.inſtituit.i.docuit. primus ꝯiungere.i.ſimul iungere.plures calamos.i.fiſtulas.⁊ pan curat oues.i.eſt ſollicitꝰ de ouibꝫ ⁊ curat magiſtros ouium.nec pœniteat id ē nō pigeat te alexim triuiſſe labellum id eſt labia tua calamo.i.fiſtula ⁊ amyntas optabat ſupple vt ſciret hec eadem q̄ volo te docere qđ non faciebat.i.nō ſciebat. ⁊ fiſtula eſt mihi corydoni cōpacta cōfecta cōiuncta ſeptem cicutis diſparibꝫ.i.ſeptem ſpacijs diuerſis.quam.i.fiſtulam dametas dedit mihi dono.i.in donum ⁊ dametas dixit moriēs iſta fiſtula hꝫ te corydonem nunc ſecūdum.i.magiſtꝝ ſecūdum. ⁊ dr̄ dametas hec verba ⁊ amyntas quidam paſtor ſtultꝰ inuidit.p̄terea duo capreoli reperti mihi.i.a me non tuta valle id eſt in incognita valle. ⁊ hoc pellibꝫ ſparſis.i.tinctis albo ſiccant.i.deſiccāt lactēdo vbera ouis.i.matris quos.i.capriolos ſeruo.i.cuſtodio tibi ⁊ teſtylis.i.illa mulier.orat id eſt rogat iampridem.i.longo tp̄e abducere.i.remouere illos a me. ⁊ ipſa faciet.i.habebit.quoniam noſtra munera ſordēt.i.videntᷣ ſordida tibi. ¶ O tantum libeat. Hic ꝟgilius ſignificat vitam paſtoralem vt alexis nō ſpernat eum dicēs vtinam placeret tibi habitare mecum iſta rura q̄ putas eſſe ſordida ⁊ habitare ꝑuas domꝰ ⁊ parua tuguria paſtoralia ⁊ figere ceruos .i.delectare mecum ⁊ ducere hedos ad hibiſcum Et eſt hibiſcus genꝰ virgulti mollis ⁊ flexibilis.dicitᷣ hibiſco.i.ad hibiſcum ponēdo datiuū pro accō ſicut in eneide ⁊ clarior cœlo.i.ad cœlum ¶ Mecum vna.hic ꝟgiliꝰ inuitat illum puerū ad delectationem carminis cum dicit cantabis mecum in ſiluis ſicut deꝰ totius nature qui dicitᷣ pan.qđ nomen in greco ſ̄cat omne vel totum ⁊ inde dr̄ panis. Et fuit pan deꝰ ruſticus qui pingebatᷣ ad ſimilitudinē totiꝰ nature.habebat cornua ſicut luna vel ad modum radioꝝ ſolis ⁊ faciem rubeam ſicut ignis vel ether qđ idem eſt.vt dr̄ in georgicis. Ether em̄ eſt ſphera ignis vel aer ſuperior. Et in pectore habebat ſtellam ad rep̄ſentādum imaginem ſtellaꝝ. ⁊ eiꝰ pars inferior erat hiſpida ⁊ piloſa ad ſignificandum radices arboris que ſunt in terra ſicut capilli in capite. Et habebat pedes curuos ad ſignificādum circulum anni. Natura em̄ oīa iſta hꝫ in ſe ideo deꝰ nature ſic pingebatᷣ. Iſte aūt amauit ſyringam nympham ſed ipſa ꝓpter ſui turpitudinē noluit ip̄m diligere. ⁊ fugiēſa faciē eiꝰ implorauit terre auxilium ⁊ mutata eſt in calamū quam pan perforauit ⁊ fecit fiſtulam ad ſuū ſolatium. ⁊ inde dr̄ ꝙ pan fuit p̄mꝰ fiſtu

latoꝛ et ab illa fiſtula hȝ dignitatem. ideo coꝛydon inuitat alexim ad cã
tandũ cermia diuina. Iſte pan habuit luctam cõtra amoꝛem ſȝ amoꝛ
obtinnit. qꝛ oĩa vincit amoꝛ. vt dꝛ in eneide. Iſte cõiunxit multas fiſtu
las cum cera inſimul ꝛ inde cãtata eſt optima melodia. Per calamum
intelligit᷑ armonia ſphęraꝝ ſeptem planetaꝝ vel ſeptem artes libera-
les q̃s deꝰ inſtituit vt dictum eſt. Antiqui depingebãt eum hꝛe pedes
capꝛinos. ventrẽ piloſum indutum pectꝰ pelle capꝛina varia vultũ ru-
bicundũ habẽtem duo coꝛnua ſcȝ ſolem ꝛ lunam. tenẽtem in vna ma-
nu fiſtulam ꝛ ĩ alia baculũ paſtoꝛalem reflexum q̃ reflexio denotabat
annũ ꝛ fuit filiꝰ vxoꝛis vlixis. Plutarchus hyſtoꝛiographꝰ grecus qui
fuit poſt chꝛiſtũ narrat ꝙ audiuit ab auo ſuo ꝙ dum veniebãt ad ita-
liam nauigãdo venerũt iuxta ępyꝝ inſulam de directo reſpicientẽ ita
liam ꝛ anchoꝛauerũt nauem ꝛ nauta ꝑncipal᷑ nõ nomĩabat ſe ſuo no-
mine ꝛ audierũt vnam vocem ꝓpꝛio nomine ter ipm vocãtem ꝛ dixit
ꝙ pan erat moꝛtuꝰ ꝛ ꝙ nunciaret illis q̊s vidẽt in poꝛtu maris italię ꝛ
itali fecerũt magnum plãctum. ¶ Hec eadem vt ſciret. i. amyntas fe-
ciſſet oĩa q̃ voluiſſem ꝓ ſciẽdo iſta carmia q̃ te volo gratis docẽ. vnde
amyntas intelligit᷑ coꝛnificius q̇ fuit inuidꝰ cõtra ṽgiliũ ꝛ ſcripſit ꝯtra
eum ſȝ autoꝛitate romanoꝛũ fuit expulſus. ¶ Eſt mihi diſparibꝫ. Hic
coꝛydon dꝛ ſe hꝛe vnam fiſtulam de ſeptem calamis. i. ſeptem artibꝫ li
beralibꝫ quam dedit ſibi damętas. i. theocritꝰ magiſter ſuus ex q̊ coꝛni
ficius fuit inuidꝰ ¶ Preterea duo. Hic inuitat eum ꝑ donũ duoꝝ capꝛio
loꝝ ſilueſtriũ habẽtiũ adhuc pelles diſꝑſas varijs coloꝛibꝫ qꝛ iuuenes
ſunt. ꝛ iſti capꝛioli lactẽt matres. talia autẽ aĩalia multũ placẽt pueris
qꝛ natura gaudet diuerſis ꝛ ꝑ illos capꝛiolos intelligit duas ęglogas
in q̇bꝫ ſunt varię ſentẽtię velatę ſub ṽbis obſcuris. Iãpridẽ a me. Hic
accelerat illũ iuuenem qꝛ teſtilis iã petiuit illos ꝛ habebit illos niſi ip
ſe feſtinet. et veniat ſtatim

Huc ades o foꝛmoſe puer. tibi lilia plenis
Ecce ferũt nymphę calatis. tibi cãdida nais
Pallẽtes violas ꝛ ſumma papauera carpẽs
Narciſſum et floꝛem iũgit bene olẽtis anethi.
Tum caſia atqȝ alijs intexens ſuauibꝰ herbis
Mollia luteola pingit vaccinia caltha.
Ipſe ego cana legã tenera lanugine mala
Caſtaneaſqȝ nuces. mea q̃s amarpllis amabat.
Addã cerea pꝛuna. ꝛ honos erit huic q̃ȝ poma
Et vos o lauri carpam. et te pꝛoxima myꝛte
Sic poſitę quoniã ſuaues miſcetis odoꝛes
¶ O puer foꝛmoſę huc ades. i. mecum maneas ecce nymphę. i. deę fe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

runt colligūt portāt lilia.i.illos flores plenis calatis.ꝛ nais.i.illa nym-
pha cādida.i.pulcra carpēs ſumma papauera.i.illos fructus fert inq̄3
violas illos flores pallētes.i.albos tibi alexi.ꝛ ipſa nais iūgit.i.ↄponit
tibi narciſſum.i.illū florē ꝛ fert inq̄3 florem anethi.i.illiꝰ herbę bn̄ olen-
tis.i.bonū odorē dantis.tum etiā nais interēs.i.ↄmiſcēs cum caſia.i.
herba ſuauiſſimi odoris.atq3 interēs alijs herbis.i.florib3 ſuauib3.i.de
lectabilib3 pingit.i.cōponit vaccinia mollia caltha.i.cum illa herba lu-
teola.i.talis coloris qualis ē color auri ꝛ ego legam.i.colligam mala.i.
poma cana.i.alba tenera lanugine.ꝛ legā caſtaneas molles q̄s ſcz ca-
ſtaneas mea amaryllis.i.amica.amabat.ꝛ addam pruna cerea.i.illos
fructꝰ cerei coloris.ꝛ honos.i.laus erit huic pomo.o lauri.i.o vos ar-
bores carpam vos.et o myrte ꝓxima ſubaudi lauro vel ad odorē ꝓxi-
ma carpam te.i.accipiā vel colligam qm̄ vos arbores ſic poſite.i.ordīa
tę miſcetis.i.datis odores ſuaues.i.delcābiles. ¶ Huc ades. Dicit adu
lat' ei laudādo ſuā pulcritudinē dicēs q̄ in campis ſunt fontes ꝛ nym
phę q̄ colligūt ſibi violas ꝛ alias herbas odoriferas. ¶ Ipſe ego. In-
uitat eū ꝑ donū pomoꝝ et caſtaneaꝝ qꝛ pueri diligūt talia.ꝛ vocat po
ma cana coctana q̄ ante maturitatē hn̄t caniciē. vel intelligit poma per
ſica.i.peſcas quę ſunt piloſę.ꝛ eſt lanugo ꝑma barba tenuis ſicut lana.
¶ Et vos o lauri carpam. Adiūgit ad ꝑcedētia lauros ꝛ myrthos ꝛ ē
myrthꝰ fēi ge.qꝛ os grecū ſępe mutamꝰ i vs muliebre l' ↄputat' ſb noīe
(arbor3

Ruſticꝰ ē corydō nec munera curat alexis
Nec ſi muneribꝰ certes cōcedit polas
Eheu quid volui miſero mihi. floribꝰ auſtrū
Perditus: et liquidis immiſi fontibꝰ apros
Quē fugis ah demens. habitarūt dij q̄3 ſiluas.
Dardaniuſq3 paris. pallas q̄s condidit arces
Ipſa colat. nobis placeāt ante oīa ſiluę
Torua leęna lupū ſequitur. lupꝰ ipſe capellā
Florentē ſcythiſum ſequit' laſciua capella:
Te corydon o alexi. trahit ſua quēq3 voluptas.
Aſpice aratra iugo referūt ſuſpenſa iuuēci
Et ſol creſcētes decedēs duplicat vmbras:
Me tn̄ vrit amor. quis eñ modꝰ adſit amori?
Ah corydon corydon q̄ te demētia cœpit?
Semiputata tibi frondoſa vitis in vlmo eſt
Quin tu aliqd ſaltem potiꝰ quoꝝ indiget vſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Viminibus: molli que paras dextere iunco
Inuenies alium ſi te hic faſtidit alexis

¶ Coſtrue ſic. O corydon tu es ruſticꝰ.i.ignarꝰ vel ſtultus: nam alexis
non curat munera.i.dona tua. ⁊ ſi certes id eſt diſceptes muneribꝫ pro
habēdo puerū.yolas.i.dominꝰ ſuus nō cōcedit.i.nō permittit. Eheu
quid volui.i.optaui mihi corydoni miſero: ego perditꝰ deſtructꝰ decoe-
ptus.immiſi.i.poſui auſtrum.i.illum vētum floribꝫ. ⁊ immiſi id eſt po
ſui apros.i.porcos ſilueſtres fontibꝫ liqdis.i.ſerenis.ah o alexi demēs.
id eſt ſtulte quem ſcȝ amatorem fugis.dij habitarūt.i.habitauerūt ſil-
uas.i.nemora ⁊ paris dardanius.i.troianꝰ habitauit ſiluas .et pallas
colat.i.habitet arces.i.turres quas ipſa cōdidit.i.cōpoſuit ſilue.i.nemo
ra placēt ante omnia.i.bona mūdana nobis.i.paſtoribꝫ leena.i.fœmīa
leonis torua.i.torue ambulās ſequit̃ lupum.i.illud aīal. ⁊ ipſe lupꝰ ſeq̇
tur capellam ad deuorādum. ⁊ capella laſciua ſequit̃ ſcythiſum.i.illam
herbam florentē.i.virētem.et o alexi corydon ſequit̃ te ⁊ ſua voluptas
id eſt amor trahit.i.attrahit queqꝫ.i.vnumquēqꝫ.o alexi aſpice iuuenci
id eſt parui boues referūt.i.portāt aratra ſuſpēſa.i.ſuppoſita iugo id ē
collo ſuo. ⁊ ſol decedēs.i.verſus occidētem tendēs duplicat.i.cōdenſat
vmbras.tamē amor ſcȝ alexis pueri vrit.i.comburit me.quis modꝰ ad
ſit.i.cōueniat amori: ah o corydon q̄ dementia.i.ſtulticia cœpit.i.deti-
nuit te: vitis.i.vinea ſemiputata eſt tibi in vlmo.i.in illa arbore frōdo
ſa.i.ramoſa.quin.i.quinimo .paras.i.p̄paras detexere.i.cōponē aliqd
id eſt aliquod bonum iunco molli.i.ex illa herba flexibili. ⁊ viminibꝫ.i.
virgultis aliqd dico eoꝝ ſupple quoꝝ vſus.i.natura hominū indiget
potius.i.meliꝰ. o corydon tu inuenies alium amicum ſi hic alexis faſti
dit.i.tedio afficit te. ¶ Ruſticꝰ eſt corydon. Hic poeta loquit̃ ad cory-
donem dicēs ꝙ alexis vel ceſar nō curat carmia ſua qꝛ ruſticꝰ eſt ⁊ ru-
ſtici nō habēt p̄cium int̃ magnates. ¶ Nec ſi muneribꝫ.i.ſi tu velis da
re munera ꝓ habēdo illum puerum pollio dominꝰ ſuus nō dabit tibi
illum nec ceſar ꝓ muneribus tuis dabit tibi agros mātuanos. Eheu.
Hic corydon increpat ſeip̄m per quādam ſimilitudinē paſtoralem. qꝛ
ſicut ille qui immittit porcos in fontem liquidum turbat aquam: et q̇
dat floribꝫ auſtrum vētum pluuioſum deſtruit flores.ita corydon tur
bauit ſeip̄m petēdo fruſtra qđ nō potuit obtinere. ¶ Quem fugis.lo
quit̃ iterum ad alexim ⁊ eſt ah iteriectio dolētis.i.quare dedignaris vi
tam paſtoralem qꝛ dardanius paris q̇ fuit filiꝰ priami regis troiani fu
it paſtor in ſiluis. Vn̄ regio troiana dicit̃ dardana a dardano rege qui
ibi regnauit. ¶ Pallas.hic loquit̃ indignāter.i.pallas habitet in turri-
bus vel ciuitatibꝫ quas ipſa cōdidit.rura autem magis placēt paſtori
bus. Poete em̄ fingūt mineruam ſiue palladem fuiſſe natam ex capi-
te iouis ⁊ quia in capite eſt ingenium ideo dꝛ dea ſapiētie ⁊ artium ⁊ ī
ueniſſe omnes artes ⁊ domificādi.colendi terras ⁊c̄. ¶ Torua leena.
Hic corydon excuſat ſeip̄m q̄uis fruſtra petierit alexim. quia omnis
res ſequit̃ ſuū appetitum vel illud in quo delectat̃ ſicut patȝ per exēpla
quia leena ſequit̃ lupum ad deuorādum ⁊ lupꝰ capram. ⁊ capra ſequi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

tur frondes ſibi delectabiles.ita corydon ſequiꝛ alexim qui ſibi placet.
¶ Aſpice aratra. Hic vult ponere finem ſuę eglogę ſicut fecit ibi iam
mare thyrrenum ꝛc̄.et computat more ruſticoꝝ qui computāt horas
diei per ligaturam boum ꝛ quādo diſſoluūt boues tunc eſt finis diei.
¶ Me tamē vrit amor.i.ꝗuis omnia capiāt finem.amor tamē meus
ſemꝑ durat. ¶ Quis eñ modꝰ. Quia omnia vincit amor.vt dictum ē
prius nam erit ille mihi ſꝑ deus.vnde dr̄ quidam. Neſcio q̄d ſit amor
nec amoris ſentio nodum. Sed ſcio ſi q̄s amat neſcit habere modum.
¶ Ah corydon. Loquiꝛ poeta ad corydonem dicēs ꝙ meliꝰ feciſſet ei
cogitare de ꝓprijs negocijs ſuis ꝗ̄ amare alexim.q2 non licet ruſticos
quoſcūq̄ q̄rere ea quę ſunt ſupra ſe ¶ Semiputata tibi.i.ſtultꝰ es qui
vis amare ꝛ tamē vitis tua ſemiputata eſt.ꝛ eſt in vlmo frondoſa.frō
des eñ nocēt vitibꝫ.vt habeꝛ in georgicis Et ꝑ hoc intelligit ꝙ vtilius
eſt cōplere eneidem quam inceperat ꝗ̄ orare ꝓ agris mātuanoꝝ reſti
tuēdis.quia meliꝰ ſic recuparet grām imꝑatoris. Vel aliter p̄t intelligi
quaſi dicēt poeta.o corydon tu es bū furioſus. ꝛ credo ꝙ bibiſti de vi-
no ſemiputatę vitis. quicūq̄ eñ ſacrificabat tali vino corripiebaꝛ fu-
rore.vel p̄t aliquādo intelligi.i.ſicut vitis deſerta q̄ non eſt ꝑfecta ſꝫ ſo-
lum ſemiputata fert tarde fructum matuꝝ.ita tarde vel nunq̄ habe-
bis grām ceſaris vel alexis. ¶ Inuenies alium. Hic dat ſibi remediū.
quia fortuna nō eſt ſtabilis.ꝛ ideo ſi iſte ceſar ꝯtemnat te forſitan poſt
eum veniet aliꝰ qui te diliget.diceꝛ eñ poſt ꝙ ſors omnia verſat. Cęte
ra videanꝛ ſupra textum.

¶ Interloquutores Menalcas ꝛ Dameta ęmu li cōcertātes.et palemon iudex. ęgloga tercia.

¶ Melibœus.

DIc mihi dameta cuiū pecꝰ.an melibœi.

¶ Cōſtrue ſic. O dameta.i.paſtor dic mihi.i.menalcę cuium pecus.i.
cuiꝰ eſt pecꝰ.an.i.nunq̄d eſt melibœi.i.illiꝰ paſtoris. ¶ Tercia ęgloga
quę dr̄ palemon.ꝛ eſt obiurgatio paſtoria q2 ſunt duo paſtores alter-
cantes adinuicem cum iurgijs.vnde paſtor eſt menalcas cornificius i
uidēs cōtra ꝟgilium qui extraneus incipiebat eſſe dilectꝰ ceſari.ꝛ time
bat cornificius illud qđ ſibi cōtigit ſcꝫ poſtponi ꝟgilio. ¶ Secūdꝰ pa-
ſtor eſt dametas.i.ꝟgiliꝰ qui reſpōdet menalcę ſe defendēs viriliter.et
iſti duo loquūtur inuicem vſq̄ ad medium eglogę vbi introduciꝛ aliꝰ
paſtor qui audit iſta iurgia qui vocaꝛ palemon ibi. Dicite quādoqui-
dem.ꝛ ſic in iſta egloga ſunt tres principales ꝑſonę.denominaꝛ tamē
a digniori ſcꝫ a palemone iudice Cornificius autē improperabat ꝟgi-
lio multa cōuicia ſcꝫ ꝙ poſſeſſiōes quas tenebat nō erāt ſuę ſed exul ex
traneꝰ erat ꝛ mercēnariꝰ ꝛ ꝙ nihil habebat.dicebat eñ ꝙ metra q̄ vir-
giliꝰ ſcribebat nō erāt ſua ſed erat ſolum aggregator. Incipit ergo me-
nalcas a iurgijs interrogās dametam. Dic mihi dameta cuium pecꝰ.
quaſi di.bene ſcio ꝙ nō eſt tuū ſed nunq̄ eſt melibœi paſtoris.i.cuius
ſunt poſſeſſiōes quas tenes nunq̄d ſunt ceſaris. vel cuiꝰ ſunt metra q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ſcribis nunq̊d ſunt homeri vel theocriti. Vñ ꝟgiliꝰ qñ improperabat ei ſe intermiſcē dictis ſuis aliq̊s ꝟſus homeri. rñdebat ꝙ fortis ē qui eripit clauā ab hercule. Et hic notandū ꝙ antiqui dicebāt cuiꝰ cuia cuiū. ſicut dꝛ meus mea meū. ſicut ptꝫ hic. ¶ Dameta

Non veꝝ egonis: nuꝑ mihi tradidit ęgon.

¶ Cōſtrue. pecꝰ nō eſt meliboei. ſꝫ eſt egonis ęgon. i. ille paſtoꝛ tradidit mihi dametę nuꝑ. i. nō a lōgo tꝑe. ¶ Nō veꝝ. Hic rñdet dametas. i. ꝟgiliꝰ negatiue ꝙ oues nō ſunt meliboei ſed ſunt ęgonis. qꝛ ęgon paſtoꝛ dedit ſibi nuꝑ eas. i. ſciam bucolicoꝝ habuit a theocrito ¶ Menal.

Infœlix o ſemꝑ ouis pecus: ipſe neęram
Dum fouet. ac ne me ſibi ꝑferat illa veretur
Hic alienus ouis cuſtos bis mulget in hoꝛa.
Et ſuccus pecoꝛi ⁊ lac ſubducitur agnis.

¶ Cōſtrue. O ouis exiſtēs ſemꝑ pecꝰ. i. aīal īfœlix. i. infortunatū dum ipſe dametas fouet. i. amplectit neęram. i. illā amaſiā ac pro et. veret. i. timet ne illa neęra ꝑferat me ſibi. i. ne plus me diligat. Hic cuſtos. i. dametas alienꝰ ouis ouiū mulget. i. ſugit oues bis in hoꝛa. i. in die ⁊ ſuccus. i. liquoꝛ ſubducit. i. aufert pecoꝛi ⁊ lac ſubducit agnis. ¶ Infœlix. Dicit menalcas ꝙ int alia pecoꝛa oues ſunt aīalia infœlicia qꝛ communiter hñt miſeros paſtoꝛes. vbi vult diffamare dametam. i. ꝟgilium ex inuidia dicēs. Ipſe neęram. ⁊ dedignat ipſum nomiare nomie ꝓprio ſicut. ipſa petēda mihi. i. ipſe dametas blāditur neęrę pellici cōmuni paſtoꝛibꝫ. ⁊ timet ne ipſa ꝓponat ſibi dametam ⁊ ſic eſt inuidꝰ ¶ Hic alienus ouis. i. in iſto loco iſte paſtoꝛ bis in hoꝛa mulget oues ⁊ ſic ē valde auarꝰ ⁊ ſugit totā ſubſtātiam ouiū ⁊ agnoꝝ tanꝗ̄ mercēnariꝰ ⁊ nō verus paſtoꝛ. q. d. cornificius ꝙ ꝟgiliꝰ non erit pręditectꝰ a cęſare qꝛ nō eſt niſi tyrānus ⁊ crudelis exactoꝛ populi. ¶ Dameta.

Parcius iſta viris tñ obijciēda memēto
Nouimus. et qui te trāſuerſa tuentibꝰ hyrcis.
Et quo (ſed faciles nymphę riſere) ſacello

¶ O menalca memēto iſta ſcꝫ ꝟba eſſe obijciēda. i. dicēda ꝑcius. i. modeſtius viris ſcꝫ foꝛtibꝫ. nam nouimꝰ te ſupple ⁊ nouimꝰ qui te corrupit ſupple ⁊ nouimꝰ quo. i. in quo loco ſacello. i. tēplo ⁊ hoc dicto hyrcis tuentibꝫ trāſuerſa ſꝫ nymphę faciles ad miſericoꝛdiā riſere. i. deriſere te. ¶ Parcius iſta viris. Rñdet ꝟgiliꝰ dicēs. tu nō debuiſſes obijcere talia friuola viro cōſtanti qui nō timet talia ꝟba inutilia ⁊ ſpecialit tu quem bñ cognoſco eſſe infamem qꝛ qui videt te videt vnū hyrcum et ecōtra. viſo eñ vno hyrco q̄ reſpicit trāſuerſabilit ⁊ tua videris. i. tu es valde immūdus. luxurioſus ſicut hyrcus q̄ tꝑe libidinis reſpicit oblique. ⁊ capit ibi trāſuerſa aduerbialit. i. nomē pro aduerbio. ¶ Et q̄. i. nonne bene ſcio ꝙ tu cōmiſiſti ſtuprum in loco ſacro. i. in templo nym-

phaꝝ quod eſt ſacrilegiũ ⁊ meruiſti lapidari ſi nymphę non fuiſſent tibi miſericordes. faciles. i. benignę. ⁊ exorabiles id ē gratioſę. deriſus tñ es a deabus tanq̃ turpis ¶ Me.

Tum credo: cũ me arbuſtũ videre miconis
Atq; mala vites incidere falce nouellas.

¶ O dameta credo ꝙ nymphę deriſere qñ videre. i. viderũt me. i. menalcam. incidere. i. amputare arbuſtũ. i. arbores in tali loco exñtes miconis. i. illi⁹ paſtoris. ⁊ etiam qñ viderũt me incidere vites nouellas. i. teneras mala falce. i. malo inſtrumẽto. ¶ Tum credo. Rñdet menalcas ruſtice ⁊ naturalit̄. ruſtice em̄ qñ obijciũtur eis opprobria nõ purgãt ſe a p̄mis obiectis ſ; addũt alia vt forte oſtendãt nõ eſſe vicia magna ꝙ dicant nõ feci qď dicis. imo etiam hoc ⁊ hoc. ſ; iſta nõ ſunt mag̃ vicia. Naturalit̄ em̄ homĩes irati hoc faciũt. audẽt em̄ non ſolũ feciſſe mala imo ⁊ illa fateri ſine verecundia. ďt ergo menalcas: bene credo ꝙ nymphę riſere qñ viderũt me ꝓpter ſtupꝝ. ⁊ hoc fuit veꝝ. etiam qñ cõmiſi vnũ aliud crimẽ ſc; qñ abſcidi nouellas vites qď tñ eſt capitale crimen. ſ; antiquę pñt bene ſine damno abſcindi. q. d. et ſi ego cõmiſi hoc et illud q̃d tibi eſt q; nõ potes me corrigere ¶ Da.

Aut hic ad veteres fagos: cũ daphnidis arcum.
Fregiſti. et calamos. quę tu pуerſe menalca
Et cũ vidiſti puero donata. dolebas
Et ſi nõ aliqua nocuiſſes mortu⁹ eſſes

¶ O menalca. nymphę ſupple viderũt te hic. i. in iſto loco ſc; ad veteres fagos cũ fregiſti. i. rupiſti arcum. ⁊ calamos. i. fiſtulas. daphnidis. id eſt illi⁹ pueri. quę ſc; arcum ⁊ calamos. o ꝑuerſe. i. peſſime menalca cum vidiſti donata. i. data: puero. i. daphnidi. dolebas. i. triſtebaris. ⁊ ſi non aliqua. i. aliquatenus vel aliqua rõne nocuiſſes. i. malum feciſſes puero tu mortuus eſſes. i. tu perires ex inuidia. ¶ Aut hic. Dameta. i. virgili⁹ iterum redarguit cornificium inuidię ⁊ detractiõis. quia p[illegible]e fregit arma ⁊ fiſtulas daphnidis paſtoris. ⁊ erat iratus q; arma ⁊ fiſtulę erãt data daphnidi. ⁊ ex inuidia mortuus fuiſſet ſi nõ nocuiſſet ei in aliq̊. Paſtores em̄ hñt arma vt ď; in georgicis. Armaq; amycleum canẽ creſſaſq; pharetras. In hoc vult oſtẽdere ꝙ cornificius erat ſibi inuid⁹ q; cęſar dederat ſibi agros. vult etiã dicere ꝙ cornificius laceraueerat carmĩa heſyodi poetę. in georgicis etiã vtebat̄ illis tanq̃ ſuis. Inuidebat etiã ꝟgilio q̃ habebat artem poeticã. ¶ Me.

Quid domini faciẽt. audent cũ talia fures
Non ego te vidi damonis peſſime caprum
Excipere inſidijs multũ latrãte licyſca:
Et cum clamarẽ (quo nũc ſe proripit ille)

Tityre coge pecus. tu poſt carecta latebas

¶ Quid dñi .i. principes faciẽt cum fures .i. latrones audẽt facere talia facta. ſupple o menalca peſſime .i. ꝑuerſe nõ .i. nõne ego vidi te dametã excipe .i. furari caprum damonis .i. illiꝰ paſtoris. inſidijs .i. occulte. ⁊ hoc dicto licyſca .i. cane ſilueſtri latrãte .i. clamãte. ⁊ cum clamarem .i. dicerẽ tityro. o tityre coge .i. duc pecꝰ vel ſerua. quo .i. ad quem locum. ille .i. dametas ſe proripit .i. trãſportauit: ⁊ tu latebas .i. abſconditꝰ eras poſt carecta .i. illum locum in quo creſcunt carices. ¶ Quid dñi. Menalcas vocat nũc dametam furem. dicẽs qd fieret ſi loquereť vni dño qñ iſte fur audet ſic reſpõdere. Sunt autem qdã nomia q̃ ſignificanť ꝑ officia. ſicut amator philoſophię dr phũs. ⁊ nomẽ trium lrãꝝ dr fur. ſicut Plautꝰ cuidam latroni dt. tu es homo trium lrãꝝ ⁊ ſic ex officio furãdi. vult etiam dicẽ ꝙ ꝟgiliꝰ eſt ſeruꝰ miſer ⁊ indigẽs qꝛ ſoli tales furanť Dicit em̃ Cato. Cum deeſt aliena ſequũtur. Nunqd ego te vidi furãtem caprum damonis paſtoris. ⁊ quando ego clamaui licyſca clamauit. ⁊ tu te abſcõdiſti retro carecta. Et hoc cõfirmat ſe eſſe furem. qꝛ viſus eſt certiſſimꝰ ſenſuũ. ⁊ vult dicẽ ꝙ ꝟgiliꝰ furatꝰ eſt ab homero et a theocrito ⁊ heſyodo carmina q̃ dicebat eſſe ſua. vel ꝙ furatꝰ eſt poſſeſſiones vel agros cęſaris. Et eſt licyſca vel licyſcus canis q̃ ex lupo ⁊ cane generať. ⁊ eſt optimꝰ canis cõtra lupos. ideo dt ꝙ in furãdo licyſca latrabat ⁊ ꝟgiliꝰ ſe abſcõdit in carectis .i. locis vbi creſcũt carices.

An mihi cantãdo victꝰ nõ redderet ille: ¶ Da.
Quẽ mea carminibꝰ meruiſſet fiſtula caprũ:
Si neſcis meus ille caper fuit: et mihi damon
Ipſe fatebatur: ſed reddere poſſe negabat.

¶ An ille .i. damon victus ſuꝑatus cantãdo nõ reddere mihi dametę caprum ſupple quem ſcꝫ capꝝ mea fiſtula meruiſſet carmibꝰ .i. cantibꝰ. o menalca ſi neſcis .i. ſi ignoras ille caper meꝰ fuit ⁊ damon .i. ille paſtor fatebať mihi dametę illum capꝝ eſſe meum ſed negabat ſe damonem poſſe reddere .i. reſtituere. ¶ An mihi. Rñdet dameta .i. virgilius non multiplicãdo vicia ſicut prius fecit menalcas. ſꝫ dt ſe nõ eſſe furem nec cœpit rem alienam inuito dño. qꝛ ille caper erat ſuus qd bene ſciebat damon ⁊ cõfitebať ſꝫ dicebat ſeipſum non poſſe reddere qꝛ differebat ipſum dare donec facẽt carmen vel tragœdiam. Et interrogabat ꝟgiliꝰ cornificium dicẽs. Nunqd bñ ſcis ꝙ ego poſſum bñ obtinere illum caprum ex carmĩe meo .i. nunqd bene ſcis ꝙ poſſum ⁊ bñ ſcio facẽ tragœdias ⁊ carmĩa q̃ ſic vocanť. a tragos qd eſt hircus qꝛ premiũ tragicoꝝ erat hircus. ⁊ ſic dato ꝙ nõ fuiſſet meꝰ. tamẽ poteram illum licite accipe qꝛ paratꝰ eram illum mereri cantãdo. ⁊ ꝑ hoc ſignificať ꝙ ꝟgiliꝰ ſi tenebat agros nõ tenebat niſi ſuos. ⁊ cęſar hoc bñ ſciebat. ſed vix poterat eos ſibi reſtituere qꝛ eos dederat ſuis militibꝰ verũtamẽ ꝓpter ſui ſciam ⁊ magnam prudẽtiam ⁊ ſubtilia carmĩa cũ deuotis ⁊ humilibꝰ precibꝰ meruit eos ſibi reſtitui. ⁊ ſic meruit caprum cantãdo ſicut dicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Horatius. Carmine qui tragico vilem cātauit ob hircum

Cantādo tu illum: haud vnq̄ꝫ tibi fiſtula cera
Iuncta fuit. nō tu in triuijs indocte ſolebas
Stridenti miſeꝝ ſtipula diſperdere carmen?

¶ Cōſtrue ſic. Meruiſti ſupple hēre illum caprum cantādo? q̄ſi diceret nō q꞉ haud ꝓ nō fiſtula nunq̄ꝫ fuit tibi iūcta .i. cōiuncta cera. nō .i. nunquid ſolebas indocte .i. inutilit̄. vel indocte pt̄ eſſe vocatiui caſus. diſꝑdere .i. vlulare carmē miſeꝝ in triuijs .i. in biuijs ſtipula .i. fiſtula ſtridē-ti .i. male reſonāti. ¶ Cantādo tu illum. Obiurgat iteꝝ menalc⁹ .i. cornificius cōtra v̓gilium dicēs tu meruiſſes caprum cantādo. tu mētiris q꞉ nunq̄ꝫ ſciuiſti cātare niſi ſolum vlulare i biuijs ⁊ nunq̄ꝫ habuiſti bonam fiſtulam iunctam cera. ſed ſolūmodo fiſtulam ſciſſam male ⁊ ſtridule reſonātem .i. nunq̄ꝫ habuiſti bonos libros ad ſtudēdum nec vnq̄ꝫ bonam philoſophiam ſciuiſti. ¶ Et ſciēdum ꝙ paſtores q̄ vēdebāt lac timebāt eſſe in quadriuijs vbi vlulabāt ad denūciādum lac eſſe venale in memoriam cereris. quia quando q̄rebat filiam ſuam proſerpinam vlulabat in vrbib⁊ ⁊ triuijs ſicut dicit̄ in eneide Nocturniſq̄ꝫ echate triuijs vlulata per vrbes

¶ Dameta

Vis ergo inter nos q̄d poſſit vterq꞉. viciſſim
Experiamur? ego hāc vitulā (ne forte recuſes
Bis veit ad mulctram. binos alit vbere fœtus)
Depono. tu dic mecū quo pignore certes

¶ O menalca vis .i. cōſentis vt experiamur .i. ꝓbem⁹ int̄ nos q̄d vterq̄ꝫ noſtꝝ poſſit ſcꝫ cātare ⁊ ego dametas depono .i. i vadium pono hāc vitulam ⁊ ne forte recuſes .i. refutes eam dico tibi ꝙ ipſa venit bis ad mulctram .i. bis mulget̄ in die. ⁊ alit .i. nutrit binos fœtus .i. duos vitulos vbere .i. mām̄illa ſua. ⁊ dic mihi q̄ pignore .i. q̄ vadio certes mecum ¶ Vis ergo. Rn̄det dametas .i. v̓gili⁹ tu dicis ꝙ neſcio cantare. vis tu ꝙ cātem⁹ ambo int̄ nos q꞉ nō habem⁹ iudicē q꞉ adhuc nō venit palemon ⁊ ponam⁹ vadia int̄ nos q̄ ſuccedāt victori. ⁊ ego depono vel aſſigno p̄ciū vel vadiū carminis ſcꝫ vnā vaccā iuuencā que licet ſit iuuenis tn̄ bis in die venit ad mulctrā. ſcꝫ mane ⁊ ſero. ⁊ poſſum⁹ dicē mulctrā vel mulctꝝ vl̄ mulctrariū vas iu q̄ mulget̄ lac. dꝛ eīn in georgicis iplēt mulctraria vaccę. Tu dic mecū q̄ pig̃re certes .i. qd̄ vadiū vis ponere.

De grege nō auſim quicq̄ꝫ deponē tecū. Me.
Eſt mihi nanq꞉ domi pater. eſt iniuſta nouerca
Biſq꞉ die numerāt ambo pec⁹. alter et hedos.
Veꝝ id quod multo tute ipſe fatebere maius:
Inſanire libet. quoniā tibi pocula ponā

Fagina. celatū diuini opus alchimedontis
Lenta quibꝰ torno facili ſuperaddita vitis
Diffuſos hedera veſtit pallente corymbos
In medio duo ſigna conon. et quis fuit alter:
Deſcripſit radio totū qui gentibꝰ orbem:
Tempora que meſſor. q̃ curuus arator haberet.
Nec dum illis labra admoui ſ; condita ſeruo

¶ Non auſim. i. nō auderem deponere. i. ſequeſtrare quicq̃. i. aliqd de
grege. i. ex ouib; nāq̃ pater eſt mihi domi. ⁊ nouerca iniuſta eſt domi.
q̃ pro et ambo ſc; pater ⁊ nouerca numerāt. i. ꝯputāt. pecꝰ. i. oues bis
in die. ſc; mane ⁊ ſero. ⁊ alter numerat hedos. veꝝ deponam ſupple id
qd̕ tu fatebere. i. dices eſſe maius. ſc; vadium q̃ ſit vacca. ⁊ liber. i. expe
dit te inſanire qm̄ pono tibi iſta ſupple. Nam ponam pocula. i. vaſa fa
gina. i. de fago fcā q̃ ſunt opꝰ celatum alchimedontis diuini. i. illiꝰ pcla
ri ſculptoris. qb;. i. in qb; poculis vitis lenta ſupaddita torno facili ve
ſtit. i. cooperit corymbos. i. vuas hederaꝝ diffuſos. i. diſpſos hedera. i.
arbore pallēte. i. pallida in medio illoꝝ poculoꝝ ſunt duo ſigna ſc; co
non. i. imago cononis ducis ⁊ qs fuit alter agricolę neſciūt ſupple ſed
fuit ille q deſcripſit totum orbem gentib;. i. homib; radio. i. cum ꝟga ⁊
deſcripſit q̃ tpa meſſor. i. vindemiator hr̄et ⁊ deſcripſit q̃ tpa arator ha
beret. i. ruſticꝰ poſſideret ⁊ ego menalcas necdum. i. nō adhuc admoui
id eſt appoſui labra illis poculis. ¶ De grege. Rn̄det menalcas. i. cor
nificius ſicut ille q timet vinci. q; ipſe nō auderet deponē aliqd aīal de
grege q; habebat nouercam ⁊ pr̄em q bis in die numerabāt gregem
ſc; mane ⁊ ſero ⁊ dt iniuſta q; ꝯmuniter nouercę ſunt iniuſtę ꝓmoge
nitis. ¶ Veꝝ id qd̕ multo ⁊c̃. Et tibi dabo vnū aliud pciū qd̕ eſt me
lius q̃ vacca tua ſc; vnū vas de fago ad potādum qd̕ factū eſt ab exi
mio ſculptore ſc; ab alchimedonte. in q ſcripta eſt hedera alba hn̄s co
rymbos. i. baccas vel grana qdā: ⁊ ſupra illā hederā eſt tornata vel cū
torno fcā vua vitis q̃ cooperit illos corymbos. ⁊ in medio illiꝰ vaſis ē
imago cononis q fuit dux ⁊ imago vniꝰ alteriꝰ phi ¶ Deſcripſit radio
id eſt cum ꝟga q̃ vtunt geometri q; fuit aſtrologꝰ. ¶ Necdū illis. i. illa
pocula nō ſunt adhuc in vſu ſ; ſunt noua. i. recētia. Per iſta intelligit ꝙ
cornificius timebat vxorē ſuā ⁊ nō audebat deponē niſi poculū ſolum
id eſt quendā libꝝ de quo mulier nō curat. ⁊ vult dicē ꝙ habet quen
dam libꝝ quem ꝟgiliꝰ nunq̃ vidit ¶ Dameta

Et nobis idē alchimedon duo pocula fecit
Et molli circum ē anſas amplexus achanto.
Orpheaq; in medio poſuit. ſiluaſq; ſequētes
Necdum illis labra admoui. ſ; condita ſeruo.

Si ad vitulã ſpectes nihil eſt ꝙ pocula laudes.

¶ Et idem alchidemon.i.ille ſculptor fecit duo pocula ⁊ ille alchime-
don amplexus ẽ anſas.i.illud ꝑ qḋ tenem⁹ vaſa circum.i.vndiqꝫ achã-
to.i.illa herba molli.i.flexibili ⁊ ipſe poſuit orphea.i.illũ cantorẽ. ⁊ po-
ſuit ſiluas.i.nemora ſequẽtes ſcꝫ cantum orphei necdum.i.non adhuc
admoui.i.poſui labra illis vaſis.ſed ſeruo illa ꝯdita.i.abſcõdita. ⁊ ſi ſpe-
ctes.i.reſpicias ad vitulam.i.vaccam nihil eſt q̄.i.quare laudes pocu-
la. ¶ Et nobis idem. Reſpõdet dametas cõdemnãdo pocula quę me-
nalcas reputabat ꝓcioſa. Illud eñ non eſt ꝓcioſum qḋ eſt cõmune. Vt
ergo Virgili⁹.ego etiam habeo duo pulchra pocula ab alchimedon-
te ⁊ circa anſas eſt ſculpt⁹ achantus herba volubilis. ⁊ in medio poſu-
it orpheum q̄ fuit optim⁹ cantor qui faciebat ſiluas coreare ⁊ ideo ĩ po-
culis meis ſunt ſculptę ſiluę ſequẽtes orpheum. ¶ Necdum illis. De-
riſor repetit verba cornificij. ⁊ eſt hypallage. q̄r non mouem⁹ labra ad
pocula ſed econtra. ⁊ ſic ſi cõſideres vitulam meam nõ laudabis pocu-
la tua reſpectu eiuſdem. ¶ Menalcas

Nunꝗ̃ hodie effugies. veniã quocũqꝫ vocaris.
Audiat hec tantũ. vel qui venit. ecce palęmon
Efficiã poſt hac ne quenꝗ̃ voce laceſſes

¶ O dameta nunꝗ̃ effugies id ẽ vitabis diſputationem hodie; quo-
cũqꝫ id eſt ad quemcũqꝫ locum vocaris id eſt vocaueris veniam id eſt
deſcendam. aliquis ſupple audiat hec id eſt hanc diſputationem. vel il-
le qui venit audiat nos ⁊ ecce palęmon qui audiet nos ⁊ ego efficiam
id eſt faciam poſt hac ne laceſſes id eſt prouoces quenꝗ̃ id ẽ aliquem
voce id eſt verbis tuis ¶ Nunꝗ̃ hodie. Loquitur menalcas id ẽ cor-
nificius non effugies diſputationem ego veniam tecum quocũqꝫ vo-
lueris. ⁊ veniat aliquis qui audiat nos. ⁊ non curo quis ſit. vel veniat
a caſu. ecce palęmõ.i.q̄dã paſtor vel mecœnas q̄ audiet nos. ¶ Da.

Quin age ſi quid habes. i me mora nõ erit vlla.
Nec quenꝗ̃ fugio. tantũ vicine palęmon
Senſibus hęc imis (res eſt nõ ꝑua) reponas

¶ Conſtrue. Quin.i.quinimo age.i.dic ſi habes quid.i.aliquid ad di-
cendum vlla mora.i.aliqua tardatio nõ erit in me dameta. nec fugio.i.
effugio quenꝗ̃. ſed o palęmon vicine reportes.i.iudices hęc.i.iſtam di-
ſputationẽ ſenſib⁹ imis.i.bona prudẽtia q̄r res.i.diſputatio nõ eſt ꝑua.
¶ Quin age. Reſpondet dametas. ſi ſcias aliquid oſtẽde illud coram
quocũqꝫ iudice. ¶ Tantũ vicine Palęmon. captat beniuolẽtiam quia
notat eum ſuũ vicinum ⁊ aduertit eum vt bñ cõſideret argumẽtatio-
nem amboꝝ. q̄r de magna re agitur ¶ Palęmon

Dicite quandoquidẽ in molli cõſedimus herba:
Et nũc omnis ager, nũc oĩs parturit arbos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Nunc frondēt ſilue. nūc formoſiſſimꝰ annus.
Incipe dameta. tu deinde ſequere menalca
Alteriꝰ dictis. amāt alterna camœne.

¶ O vos ambo dicite carmia vr̄a quādoquidē ꝯſedimꝰ. i. quieſcimus in herba molli. ⁊ nūc omnis ager ꝑturit. i. germiat nūc. Et oīs arbos parturit nūc. ⁊ ſilue nūc frondēt. i. florēt. ⁊ ānus ē ſupple formoſiſſimꝰ nūc. o dameta icipe carmia tua. et o menalca ſeq̄re deinde. i. dices poſt dametam carmia tua. ⁊ vos dicetis carmia alternis ſcꝫ vicibꝫ. quia camœne. i. muſe amāt alterna. i. alternatim dicta. ¶ Dicite. Hucuſqꝫ locuti ſunt menalcas ⁊ dametas. nūc loquit̄ Palemon q̄ a caſu occurrit et eligit̄ iudex ⁊ loquit̄ more paſtoꝝ dicēs. Dicite carmia vr̄a ſup̄ herbā viridē. nūc em̄ floret oīs ager ⁊ ꝑturit oīs arboꝝ. carmia em̄ req̄rūt coꝝ letū. incipe dameta ⁊ poſtea menalcas tibi r̄ndebit. ¶ Da.

Ab ioue principiū muſe: iouis oīa plena.
Ille colit terras. illi mea carmina cure

¶ Principiū muſe. i. carmīs mei eſt ab ioue. i. ab illo deo. oīa ſunt plœna iouis. i. oīa ſunt in ptāte iouis. ille iuppiter colit. i. arat terras. ⁊ mea carmīa ſunt cure. i. ſollicitudini illi ioui. ¶ Ab ioue principiū. i. incipiā carmen a ioue vel ceſare. q2 oīa ſunt plœna iouis q2 deꝰ eſt vbiqꝫ ⁊ ſemper. vel pt̄as ceſaris eſt vbiqꝫ locoꝝ. ¶ Illi mea carmina. i. iuppiter vl̄ ceſar cōplacet in carminibꝫ meis. ¶ Melibœus.

Et me phœbꝰ amat. phœbo ſua ſꝑ apud me
Munera ſunt lauri. et ſuaue rubēs hyacinthus.

¶ Phœbus. i. ille deꝰ amat me. ⁊ lauri ſunt ſemꝑ apud me. i. menalcā. phœbo. i. illi deo. ſua munera. i. dona. ⁊ hyacinthus illa herba rubens id eſt rubea eſt. ſuaue donum. vel ſuaue poteſt eſſe captū aduerbialit̄. ¶ Et me phœbꝰ amat. Rn̄det menalcas dicēs. Si tu habes iouē ꝑpiciū: ego habeo phœbum q̄ eſt summꝰ deoꝝ. q2 vnicuiqꝫ deꝰ ſuus eſt ſummꝰ. ideo dr̄ cōmuniter: Si q̄s amat ranam. ranam putat eſſe dianam. ⁊ phœbꝰ dat mihi ſua munera lauꝝ ⁊ hyacinthū herbam rubeā id eſt dignꝰ ſum corona aurea. ¶ Ubi notādum eſt q̄ phœbꝰ amauit daphnē que fugiēs a facie eiꝰ mutata eſt in lauꝝ. q2 amātes ꝑgitatē ſꝑ virēt ſicut laurꝰ. Phœbus āt ⁊ boreas amauerūt pueꝝ hyacinthū. boreas ꝓ̄o q2 puer magis delectabat̄ in amore phœbi: ꝑcuſſit de vno diſco hyacinthū ⁊ īterfecit eū. ſꝫ mutatꝰ eſt in florē ſui noīs. ¶ Da.

Malo me galathea petit laſciua puella
Et fugit ad ſalices: et ſe cupit ante videri

¶ Cōſtrue ſic. Galathea. i. cōcubina ſcꝫ laſciua puella. i. voluptuoſa petit. i. ꝑcutit me malo. i. pomo ⁊ ip̄a fugit. i. currit. ad ſalices. i. ad loca voluptuoſā. ⁊ cupit ſe videri ſcꝫ a me ante. i. anteq̄ꝫ recedat. ¶ Malo me. Hic dametas laudat ſe ex ſua pulchritudie dicēs q̄ galathea ꝯcubina

prouocat ꝛ pcutit ipſum pomo ī ſignum amoris. ꝛ fugit añ eum ad ſa lices. i. loca delectabilia. ſꝫ vult ante videri vt ipſe ſequaꝛ eam viſam. ꝛ vt ipſe cōcupiſcat decorem ſuū. ¶ Per hoc volūt aliqui ꝙ nō ſolum roma immo etiam galathea id eſt gallia petebat carmia virgilij. ꝛ ſic laudat ſe a ſcientia. ¶ Menalcas

At mihi ſeſe offert vltro meꝰ ignis amyntas:
Notior vt iā ſit canibus nō delya noſtris

¶ Cōſtrue. Et amyntas. i. ille puer meꝰ. ignis. i. amor meus. notior. i. adeo notꝰ offert ſeſe mihi vt delya. i. amica mea vel dyana q̄ eſt dea venatiōis nō ſit iam notior. i. magis nota nr̄is canib; ſicut eſt amyntas. ¶ At mihi. Rn̄det menalcas. d. ſicut tu habes amicam puellā ego habeo pueꝝ amicum. i. forte ceſarē a puritate ſenſus vocatū pueꝝ ꝛ ē mihi iam tam priuatꝰ ꝙ canes mei agnoſcūt eum ſicut amicā meam delyam vel dyanā a delos inſula dictam ¶ Da.

Parta meę veneri ſunt munera. nāqꝫ notaui
Ipſe locum. aerię quo congeſſere palūbes.

¶ Munera. i. dona ſunt parta. i. ꝑpata meę veneri. i. meę amicę ipſe. i. ego dametas notaui locum ſcꝫ quo. i. in q̄ loco palūbes. i. ille aues aerię. i. in aere volātes cōgeſſere. i. nidos fecere. ¶ Parta meę. Iterū dametas gloriaꝛ in domo ꝛ poſſeſſiōe ſibi data. d. ego habeo iā locū paratū meę veneri vel delectationi qꝛ ſignaui meum locum delectabilem et pinguem vbi palumbes collegerūt nidos ſuos ꝛ hoc fit in arborib; ſpiſſis ꝛ in terra fructifera. ¶ Menalcas

Quod potui. puero ſiluestri ex arbore lecta
Aurea mala decē miſi. cras altera mittam.

¶ Et ego menalcas feci qđ potui. nā miſi puero. i. amico meo. i. amyntę vel ceſari decē mala. i. poma. aurea. i. aurei coloris. lecta. i. collecta ex arbore ſilueſtri. ꝛ ego mittam cras altera ſcꝫ poma. ¶ Qđ potui. Hic menalcas dt ſe etiā portaſſe donū delectabile ſuo amico ſcꝫ decē poma ſilueſtria q̄ iam ſibi miſit ꝛ cras mittet alia. i. mittet ceſari decē eglogas bucolicoꝝ ꝛ georgica. ꝑt etiā intelligi ꝑ ꝑdicta tēplū delectabile qđ virgiliꝰ ꝓponit in georgicis cōſtruere in reuerētiam ceſaris vbi dt In medio mihi ceſar erit templūqꝫ tenebit. ꝛ cornificius iactat ſe in laudē ceſaris factuꝝ bucolica ꝛ georgica melius q̄ꝫ virgiliꝰ ¶ Dametas.

O quotiēs. et q̄ nobis galathea locuta eſt:
Partem aliquā venti diuū referatis ad aures:

¶ Cōſtrue. O quotiēs galathea locuta ē mihi ſupple et q̄. i. q̄lia dulcia ꝟba galathea. i. amica locuta ē nobis. o vos venti referatis aliquā partem ꝟboꝝ dulcium ad aures diuū. i. deoꝝ qꝛ ita dulce locuta eſt vt deoꝝ auditu eiꝰ digna ſint ꝟba. ¶ O quotiens. Hic dametas gloriaꝛ in dulciloquio galathee vbi vult dicere ꝙ ceſar priuate ꝛ ſecrete loquebatur ſecum optans ꝙ aliquis ventus deferat illa dulciloquia ad au-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

res potentum.quia ſi ipſe ſe laudaret laus ſua ſordeſceret.ideo vellet ꝙ
venti deferrent. ¶ Menalcas

Quid ꝓdeſt ꝙ meipſe aio nõ ſpernis amynta.
Si dum tu ſectaris apros.ego retia ſeruo:

¶ Cõſtrue. O amynta qd prodeſt ꝙ non ſpernis me aio.i.libẽtiſſime
amas. Si dum.i.ſi quãdo tu ſectaris apros.i.vadis ad venãdũ apros
ego menalcas ſeruo.i.cuſtodio retia ¶ Quid ꝓdeſt.occulte menalcas
oñdit dametã mentiri ⁊ ꝙ ceſar nõ diligit ipm.qꝛ qñ ceſar vadit ad ve
natione dametas ſolũ ſeruat retia qd ẽ minime delectatiõis i venatiõe:
q.d.de vgilio ſub ꝓꝓa ꝑſona ſi ceſar amaſſ; te.duxiſſ; te ad bellũ cõtra
antoniũ vel ad vnũ aliud bellũ qd voluit ceſar facẽ ¶ Da.

Phyllida mitte mihi.meus ẽ natalis yola.
Cũ faciã vitula ꝓ frugibꝰ:ipſe venito.

¶ O yola o deꝰ mãtuanoꝝ mitte mihi phyllida.i.amicã meã qꝛ ẽ me
us natalis.i.dies natal' mei.⁊ cũ faciã.i.ſacrificabo vitula.i.ex vitula ꝓ
frugibꝫ.ipſe.i.tu yola venito.i.venias ad ſacrificiũ. ¶ Phyllida mitte.
Dametas gloriat' in diuitijs ſuis.vbi aduertẽdũ eſt ꝙ antiq̇ venerabã
tur diẽ ſue natiuitatis.⁊ cũ in oĩbꝫ alijs ſacrificijs caſtitas ſuaret'.tñ ſpe
cialiter in ſacrificijs illꝰ diei vtebant' voluptatibꝫ.ideo Dametas orat
yolam paſtorẽ vt in die ſui natalis mittat ei phyllida ꝯẽm eoꝝ amicã.
et qñ faciet vitula.i.qñ offeret vel ſacrificabit vitulã ꝓ frugibꝫ.rogat ip
ſum vt adſit etiã in ꝓpria ꝑſona.qꝛ tũc nõ eſt opꝰ voluptatũ.nec vt mit
tat' phyllis:vbi ẽ aduertẽdum ꝙ antiq̇ añ meſſes ducebãt circa agros
vnã vitulã quam poſtea ſacrificabãt cereri.vt etiã habet' in georgicis.
Tũcq; nouas circũ fœlix eat haſtia fruges. Et faciebãt feſtũ ſue nati
uitatis.⁊ eſt phyllida accũs grecus huiꝰ nomĩs phyllis.⁊ yola ẽ vtũs
grecus huiꝰ nõis yalas. ¶ Menalcas

Phyllida amo ante alias:nã me diſcedẽ fleuit
Et longũ formoſe vale:vale inquit yola

Ego menalcas amo phyllida añ alias muliẽs.⁊ phyllis fleuit me.i.a
me.diſcedẽ.i.recedẽ.⁊ ipſa fecit ſupple diſcedẽdo longũ.i.longã ratioci
natione dicẽdo mihi.o yola.i.menalca formoſe vale vale. ¶ Phyllida
amo.hic menalcas hʒ aliud nomẽ ſcʒ yolas. vel ẽ Antonomaſia ſicut
vir fortis vocat' Achilles vel Sãpſon.⁊ adulter vocat' paris. ita opti
mꝰ paſtor vocat' yolas q̇ fuit paſtor deificatꝰ.dt ergo menalcas ꝙ ipſe
amat fœlicitatẽ ⁊ voluptatẽ.⁊ ꝙ phyllis ipm diligit plꝰ q̃ alios:qd ꝓ-
bat.qꝛ qñ receſſit ab eo fleuit amare ⁊ longã recõmendationẽ ſibi fecit
dicẽdo ſepe.vale vale.qd eſt vbum diſcedẽtium. Sʒ capit' ibi vale no-
minaliter.⁊ eſt nomẽ indeclinabile.ſeruat tñ accẽtia vbi.qꝛ doctrinale
dicit ꝙ ẽ ibi ſiſtole ⁊ boetheſis.ꝓducit' eñ vltima ſylla de vale ſcðm na
turam vboꝝ ſcðe ꝯiugatiõis.ſed in hoc metro corripit'.⁊ eſt boetheſis
quia vocalis non cedit vocali.⁊ ſignificat' ibi ꝙ menalcas iactat ſe eſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ita diuitem ſicut eſt Dametas. ¶ Da.

Triſte lupꝰ ſtabulis: maturis frugibꝰ hymbres:
Arboribꝰ venti: nobis amaryllidis irę.

¶ Cõſtrue. lupꝰ eſt triſte. i. res triſtis vel ꝯtraria ſtabulis. i. ipſis agnis et hymbres ſunt triſtes vel ꝯtrarie frugibꝫ ꝛ vẽti ſunt cõtrarij arboribꝫ et irę amaryllidis. i. vxoris ſunt triſtes nobis paſtoribꝫ. i. mihi Triſte lupꝰ. Hic deinde ꝓponit aliq̃ ꝓuerbia naturalia vt experiat᷑ an menalcas sciret ꝓponẽ talia. et dt ꝙ iſta ſunt ꝯtraria. lupus ꝛ ſtabula. ꝛ capit ibi ſtabula ꝓ agnis vel ouibꝫ. ꝛ eſt ꝯtinẽs ꝓ ꝯtento. ꝛ pluuia ẽ cõtraria frugibꝫ maturis. ꝛ vẽti arboribꝫ. ꝛ vxores iratę ſuis maritis Me.

Dulce ſatis humor: depulſis arbutꝰ hędis:
Lenta ſalix fœto pecori: mihi ſolꝰ amyntas

¶ Humor. i. humiditas ẽ dulce. i. res dulcis ſatis. i. ſegetibꝫ ꝛ arbutꝰ. i. illa arbor eſt dulcis hędis. i. capris depulſis. i. ſepatis a matribꝫ ꝛ ſalix. i. illa arbos lenta ẽ dulcis pecori. i. gregi. ꝛ amyntas ille puer ſolꝰ eſt mihi dulcis. ¶ Dulce ſatis Rñdet menalcas dans ꝓuerbia ꝯtraria dicẽs ꝙ licet hymbres ſint cõtrarie frugibꝫ maturis tñ ſunt dulces ſemibꝫ. ꝛ arbuta ſunt dulcia hędis ſepatis a matribꝫ. Salix etiã eſt dulcis ouibꝫ et capris. ſed ſolꝰ Amyntas ẽ dulcis mihi menalcę. ꝛ nihil ſibi placet ſicut ille puer vel ſicut cęſar. q. d. ꝙ nõ eſt ſibi cura ſi amaryllis. i. roma vl̓ ciues romani non diligãt eum quia cęſar eum diligit. cõſules eñ erãt pro ꝟgilio cõtra cornificium. ¶ Da.

Pollio amat noſtrã (ꝗ̃uis ſit ruſtica) muſam
Pierides vitulã lectori paſcite veſtro.

¶ Pollio ille patronus amat nrãm muſam. i. carmĩa nr̃a ꝗ̃uis ſit ruſtica. i. ꝗ̃uis carmina ſint de rebꝫ vilibꝫ facta. o pierides o muſę paſcite id eſt nutrite vitulã. i. vaccã. vr̃o lectori. i. pollioni. ¶ Pollio amat. Hic blandit᷑ dametas ſuo patrono ſcꝫ pollioni ad cuiꝰ rogatũ fcã ſunt iſta bucolica. Pollio eñ amabat carmina ꝛ ſcripſit thragedias ꝛ hiſtorias ¶ Pierides. pieria ẽ regio macedonię in q̃ habitãt muſę deę carminũ ideo orat dametas vt illę muſę dent pollioni pinguẽ vitulã i. p̃miũ carmis bucolici qđ ei aſſcribit᷑ tanꝗ̃ ꝓtectori. ꝛ gloriat᷑ in hoc ꝟgiliꝰ ꝙ habet bonos amicos in ſenatu. ¶ Me.

Pollio et ipſe facit noua carmia: paſcite thaurũ.
Iam cornu petat. et pedibꝰ qui ſpargat harenã.

¶ Et ipſe pollio facit noua carmĩa. paſcite tauꝝ q̇ taurus petat cornu. et q̇ ſpargat harenam pedibꝫ. q̇ inuadat hoĩes cornu ꝛ ſcalpat terrã ſuis pedibꝫ. ¶ Pollio ꝛ ipſe. Hic oſtẽdit menalcas ſe etiã diligi a pollione. ꝛ blandit᷑ ei ſicut facit Dametas imp̃cando nõ ſibi vitulã. ſed taurum q̇ eſt fortior. Dametas autem ꝑ tauꝝ intelligit fortitudinẽ ſenſus ad cõfringendũ carmina alioꝝ poetaꝝ ¶ Da.

Qui te pollio amat: veniat quo te q̃ȝ gaudet
Mella fluant illi: ferat et rubus aſper amomũ

¶ Conſtrue. o Pollio q̇ amat te veniat. i. ꝑueniat ad talẽ triumphũ. q̇ id eſt ad quẽ gaudet te veniſſe ſupple. i. mella. i. illi liq̃res fluãt. i. fecunda ſint illi. ⁊ rub⁹ aſper. i. dur⁹ ferat. i. tribuat ei amomũ florẽ redoletiſſimũ. ¶ Qui te pollio. Itẽ Dametas blandit̃ Pollioni imp̃cãdo oĩa bona illi q̇ ipm̃ diligit q̇ optat ipſi pollioni dicẽs O pollio ille q̇ diligit te ꝑueniat ad talẽ ꝑfectionẽ ad q̃lẽ vellet te ꝑuenire. ⁊ fluat illi abundãtia mellis. ⁊ ſint ei oĩa fecũda ⁊ fertilia ſic ꝙ dumus ferat amomũ florem redolẽtiſſimũ ⁊ bñdicat̃ terra in ope ſuo. ¶ Menal.

Qui bauiũ non odit: amet tua carmina meui
Atq̃ȝ idẽ iungat vulpes: et mulgeat hyrcos

¶ Ille qui nõ odit bauiũ. i. illum poetã. o meui. i. o poeta ille amet tua carmĩa ⁊ q̇ amat tua carmĩa ille idẽ iũgat vulpes. i. illa aĩalia aratro et ille idem mulgeat hyrcos. i. lac trahat ex hyrcis. ¶ Qui bauium. Menalcas facit facetã deriſionẽ volẽs ſ̃care ꝙ carmĩa Virgilij ⁊ pollionis nihil valẽt q̃ Bauius et Meuius fuerũt duo ignari poetę inimici Virgilij et Horatij. ⁊ carmĩa vni⁹ erãt ęque miſera ſicut carmina alterius. ideo d̃r. meui qui nõ diligit vel odit carmina bauij amet tua carmina: q̃ ſimilia ſunt in ſtilo de ignorãtia. atq̃ȝ idem iungat vulpes. i. ille q̇ diligit carmina veſtra perdet tempus ſuũ ſicut ille qui iungit aratro vulpes vel qui mulget hyrcos ¶ Dameta

Qui legitis flores ⁊ humi naſcẽtia fraga:
Frigid⁹ (o pueri fugite hic) latet anguis ĩ herba

¶ O pueri q̇ legitis. i. colligitis flores ⁊ fraga. i. mora rubea naſcẽcia. i. creſcẽtia humi. i. in herbis: fugite hinc. i. recedite ab illo loco q̃ anguis frigid⁹. i. ſerpens venenoſus latet in herba. ¶ Qui legitis. Hic dametas ꝓponit vnum enigma loquẽs ad pueros q̇ colligũt flores ⁊ fraga que ſunt mora rubea naſcentia ex herbis. ⁊ d̃t eis O pueri fugite hinc q̃ anguis latet in herba Et loquit̃ mãtuanis q̇ habitabãt int̃ milites aſperos q̇ mordẽt ⁊ interficiũt ſicut anguis ⁊ cõſulit eis cœdere maiori iuxta dogma Catonis. maiori cœde. ¶ Menal.

Parcite oues nimiũ ꝓcedere: nõ bene ripę
Creditur ipſe aries etiã nunc vellera ſiccat.

¶ O paſtores parcite. i. ꝓhibete oues nimiũ ꝓcedere. i. ne oues nimis ꝓcedãt. Nã nõ bñ credit̃. i. ꝯfidit̃ ripę aq̃ꝝ ſupple: q̃ ipſe aries nũc deſiccat vellera. i. pellem ſuã. ¶ Parcite. Hic Menalcas oñdit ſe bñ intellexiſſe ꝑdictã enigma eſſe dictũ de mãtuanis. q̃ ſub vno alio enigmate aſcẽdit illud q̇d accidit Virgilio. q̃ cum repeteret agrum ſuũ Arrius Centurio interimiſſet eum niſi ſaliuiſſet in fluuiũ. Et dictũ eſt ſibi. veteres migrate coloni. ideo d̃t Menalcas ad paſtores mãtuanos. non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ducatis oues iuxta ripam ne cadāt in fluuiū q̄ꝛ nuꝑ cecidit vnꝰ aries
qui adhuc ſiccat vellera ſua q̄ꝛ nō eſt diu ꝙ cecidit. ¶ Da.

Tityꝛe paſcētes a flumine reijce capellas
Ipſe vbi tēpꝰ erit oēs in fonte lauabo

¶ O tityꝛe reijce.i.repelle a flumine.i.a fluuio capellas paſcētes.ꝛ ipſe
id ē ego lauabo oēs in fonte vbi tēpꝰ erit opoꝛtunū ſupple. ¶ Tityꝛe.
Hic Dametas ꝑcipit reijcere capellas a flumīe.q̄ꝛ ipſe lauabit eas cū
tēpꝰ fuerit.ꝛ nō lauabit in riuo ſed in fonte.i.qñ Ceſar redierit de bel-
lo actico Virgiliꝰ impetrabit pacē mantuanoꝝ a ceſare. Et loquet̄ ei i
ꝓpria ꝑſona nō per aliam interpoſitam ſicut fecerat ꝑus anteq̄ꝫ habe-
ret noticiam Ceſaris per Pollionem. In cuiꝰ laudem fecit iſtam eglo
gam.et d̄r Seruius ꝙ reijce capellas eſt ꝓſeleumaticꝰ pro dactylo.ſed
ſcd̄m doctrinale ꝛ modernos reijcio ꝛ refert ꝓ diſtat ꝓducunt re.ꝛ ſic
nō poteſt eſſe ꝓſeleumaticus.ſed eſt ſinereſis.ꝛ ꝯfluūt due vocales in
vnam.ꝛ debet ꝓferri rice. ¶ Menalcas

Cogite oues pueri: ſi lac ꝑceperit eſtus
Vt nuꝑ: fruſtra preſſabimꝰ vbera palmis

¶ O pueri.i.paſtoꝛes cogite.i.in ouilia colligite oues.ſi eſtus.i.caloꝛ ꝑ
cepit.i.ꝑoccupauerit lac.vt nuꝑ fecit ſupple fruſtra preſſabimus.i.con
ſtringemus vbera.i:mamillas.palmis.i.digitis vel manibꝫ ¶ Cogite
oues. Menalcas iubet cogere oues in tecta ꝓpt̄ caloꝛē ſolis q̄ extermi
nat lac.ꝛ ꝑ hoc ītelligit ꝙ mātuani captiui ſub furoꝛe tribulatiōis non
pn̄t fructificare nec tūc ē tēpꝰ repetēdi agros donec ꝑtrāſeat furoꝛ.

Eheu q̄ꝫ pīgui macer ē mihi taurꝰ in aruo Da
Idem amoꝛ exitiū eſt pecoꝛi: pecoꝛiſqꝫ mgr̄o

Eheu q̄ꝫ.i.quātum taurꝰ eſt macer in aruo.i.agro.pingui.i.fertili Nā
idem amoꝛ eſt exitium.i.deſtructio pecoꝛi.i.gregi idem.i.amoꝛ eſt exi
tium magiſtro pecoꝛis. ¶ Eheu. Hic Dametas tāgit materiā ꝛ pau-
pertatem mantuanoꝝ dicēs ꝙ taurꝰ ſuus ē macer in agro pingui ꝛ d̄r
ꝙ hoc eſt ꝑ amoꝛem.q̄ꝛ amantes deſinūt comedere ꝛ obliuiſcūtur pa-
ſtus ꝛ d̄r ꝙ idē amoꝛ ē deſtructio paſtoꝛis ꝛ gregis. ꝛ magis intelligit̄
iſte ſermo dē amoꝛe cupiditatis q̄ creſcit in īmenſum q̄ꝫ de amoꝛe cōcu
piſcentię carnalis q̄ꝛ ꝓpt̄ auariciā ꝛ cupiditatē proceꝝ multū tribulati
fuerūt ꝟgiliꝰ.ꝛ alij mātuani.ideo d̄r idē amoꝛ ¶ Me.

His certe neqꝫ amoꝛ cauſa ē: vix oſſibꝰ herēt
Neſcio quis teneros oculꝰ mihi faſcinat agnos.

¶ Certe amoꝛ nō.eſt cā his.i.agnis ꝙ ſunt macri.ſꝫ vix herent oſſibꝫ.i.
vix oſſa eoꝝ coherētꝰ ꝛ neſcio.i.ignoꝛo.q̄s oculꝰ i.q̄s aſpectꝰ.faſcinat.i.
coꝛrūpat agnos. ¶ His certe. Reddit menalcas aliam cām dicēs ꝙ a
moꝛ nō eſt cā maceratiōis. ꝛ intelligit de amoꝛe ꝯcupiſcētię carnalis ſꝫ
ſuꝑbia excecauit mātuanos ꝛ oꝛta eſt int̄ eos diſcoꝛdia.ſicut dictum ē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

priꝰ.en quo diſcordia ciues ꝑduxit miſeros ¶ Da

Dic quibꝰ in terris (et eris mihi magnꝰ apollo)
Tris pateat cœli ſpaciū non ampliꝰ vlnas.

¶ O menalca dic qbꝫ ī terris.i.in qbꝫ locis ſpaciū cœli pateat.i.appare
at.nō ampliꝰ.i.vltra tres vlnas.i.vltra illā menſurā. Et eris mihi ma-
gnus apollo.i.ſummꝰ ſapiēs. ¶ Dic qbꝫ. Hic dametas ꝓponit vnum
aliud engima.ꝛ eſt q̄ſtio tal' in q̄ ꝑte terrę cœlū nō videt' vltra ſpacium
triū vlnaꝝ.et ē vlna mēſura q̄ntū duo brachia pn̄t extendi Et ſi rn̄deat
ad iſtā q̄ſtionē coronabit' ſicut apollo.ſʒ nō.dat' rn̄ſio ī tertu Intelligit'
tn̄ de puteo vno ī quo ſi q̄s eēt nō poſſʒ videꝛ cęlum vltra latitudinem
putei qn̄ quis eſt in fundo ¶ Menalcas

Dic quibꝰ in terris inſcripti noīa regū
Naſcātur flores.et phyllida ſolꝰ habeto.

¶ O Dameta dic mihi qbꝫ ī terris flores naſcāt'.i.creſcūt. īſcripti.i.in
ſcripto hn̄tes nomīa regū ꝛ tu ſolꝰ habeto.i.hēbis phyllida. ¶ Dic qbꝫ
Menalcas neſciēs rn̄deꝛ ꝓponit aliud enigma ꝛ ē tale.in qbꝫ terris cre
ſcūt flores hn̄tes noīa regū. Et dicūt aliq̄ ꝙ ꝑ h̄ intelligit' hyacintꝰ flos
rubeus q̄ natꝰ fuit ex ſanguine aiacis ꝛ hyacinti ſicut dꝫ Ouidiꝰ.ꝛ iſti
duo vocant' reges qꝛ fuerūt filij regū ꝛ ſic hyacītꝰ de noīe aiacis hʒ vnā
ſyllabā ꝛ hʒ totū nomē iacinthi regis.ꝛ ſi dametas ſoluat iſtā q̄ſtionē
ꝓmittit' ei phyllis tanq̄ꝫ ꝓpria q̄ eſt ꝯis amica paſtoꝝ ꝛ hoc ē maiꝰ no
uū qꝺ ꝓmitteꝛ ei poſſʒ.nā ꝙ ſit apollo h̄ eſt īpoſſibile ¶ Palęmon

Non.noſtꝝ inter vos tātas cōponere lites
Et vitula tu dignꝰ.et hic et quiſquis amores
Aut metuet dulces.aut experietur amaros
Claudite iā riuos pueri.ſat prata bibere

¶ Nō eſt veſtꝝ iudicare ſʒ nr̄m ē.i.mei palęmonis ꝯponeꝛ.i.finire lites
id ē iurgia int' vos.ꝛ tu dameta ꝛ hic menalcas eſt dignꝰ vitula ꝛ quiſ-
quis metuet aōres dulces aut quiſq̄s experiet' amaros tal' ſupple ē di-
gnꝰ vitula.o pueri claudite iā riuos.i.finite diſputationē ſat prata bibe
re.i.ſatis dixiſtis ¶ Nō nr̄m.hic loquit' palęmō iudex volēs dare ſniaꝫ
diffinitiuā ꝛ ē ponēda pauſa poſt nō.q.d.nō vr̄m.ſʒ nr̄m ē ſniam dare
vel ꝯponeꝛ lites vr̄as qꝛ litigātes nō debēt eē iudices ſuę cauſę.lectura
aūt nō valeret ſi totū ꝯtinue legeret'.qꝛ dicēt palęmon ſe nō factuꝝ qꝺ
facit.iudicat eīn eos eſſe pares qꝛ vnꝰ dꝫ ꝑus ſe pati triſticiā in ira ama
ryllidis alter dꝫ ſe hr̄e dulcedinē amyntę ꝛ ſic viderent' eſſe ꝯtrarij.ſʒ pa
lęmō ꝯcordat eos ꝛ dꝫ ꝙ nō eſt cōtrarietas qꝛ iſta duo.ſ.metꝰ ꝛ delecta
tio reperiūtur in eodē qꝛ quicūq̄ꝫ amat delectat' in re amata ꝛ timet ne
perdet eā. ¶ Claudite. Hic ponit finē in hac ęgloga qꝛ in fine diei qn̄
oues ſatis biberūt claudēdi ſunt riuuli aquę q̄ haurit' de puteo.

¶ Finis Tertię egloge.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Poeta ſolus in laudem Pollionis et Saloni
ni filij egloga quarta.

Sicelides muſę paulo maiora canamꝰ.
Nō oēs arbuſta iuuāt. humileſqꝫ miricę.
Si canimꝰ ſiluas. ſiluę ſunt conſulę dignę.
Vltima cumei venit iam carmīs ętas.
Magnꝰ ab integro ſęcloꝝ naſcitur ordo.
Iam redit et virgo. redeūt ſaturnia regna.
Iam noua ꝓgenies cœlo demittitur alto.
Tu modo naſcēti puero. quo ferrea primū
Deſinet. ac toto ſurget gens aurea mundo
Caſta faue lucina. tuus iam regnat apollo
Teqꝫ adeo decus hoc ęui te cōſule inibit
Pollio. et incipiēt magni ꝓcedere menſes.
Te duce ſi qua manēt ſceleris veſtigia noſtri.
Irrita perpetua ſoluēt formidine terras.
Ille deū vitam accipiet. diuiſqꝫ videbit
Permixtos heroas. et ipſe videbitur illis
Pacatūqꝫ reget patrijs virtutibꝰ orbem

¶ Cōſtrue ſic. o muſę. i. deę ſicelides. i. ſiciliēſes canamꝰ. i. deſcribamus paulo maiora. i. modicū altiora. ⁊ arbuſta. i. ꝟgulta. ⁊ miricę. i. ille arbores nō iuuāt. i. nō delectāt oēs ſi canimꝰ ſiluas. i. carmē bucolicū ſiluę. i. carmia bucolica ſūt dignę ꝯſulę. ſ. polliōe. vltia ętas. ſ. ferrea carmīs cume. i. ſibyllini veīt. i. acceſſit. ⁊ magnꝰ ordo ſęcloꝝ. i. ſęculoꝝ. naſcit̄. i. reficit̄ ab itegro. i. denuo. ⁊ ꝟgo. i. iuſticia redit. i. reuertit̄ ⁊ reḡ ſaturnia. i. aurea ſęcula redeūt. ⁊ noua ꝓgenies. i. ſoboles cœlo. i. et cœlo demittit̄ id ē deorſum mittit̄. o lucina. i. o iuno caſta faue puero. i. filio pollionis mō naſcēti q̊ ſcꝫ puero naſcēte gens ferrea. i. dura ṗmū. i. in ṗmis deſinet. i. ceſſabit ⁊ gens aurea ſurget toto mūdo. tuus appollo. i. auguſtꝰ cęſar reḡt. i. dn̄at̄. o Pollio decꝰ. i. ętas aurea inibit. i. inchoabit. adeo. i. certe te ꝯſule exn̄te h̄ eui. i. tpe hꝰ ętatis. ⁊ magni mēſes icipiēt ꝓcedere. id ē ꝑpetuo man̄. ⁊ ſi q̄ veſtigia n̄ri ſceleris manēt. illa ſupple fiēt irrita te. i. pollione duce i. regnāte ⁊ ſoluēt. i. diſſoluēt terras. i. oēs gentes formidine ꝑpetua. ille auguſtꝰ vel ſaloninus puer pollionis accipiet. i. habebit vitā deum. i. deoꝝ: ⁊ ipſe videbit heroas. i. nobiliores. ꝑmixtos. i. cōmixtos diuis. i. dijs. ⁊ ipſe auguſtus vel ſaloninus videbit̄ illis. i. ab

illis heroibꝰ ⁊ ipſe reget.i.gubernabit orbē.i.mūdum pacatum.i.pacifi
catum patriis ꝟtutibꝫ.i.paterna iduſtria. ¶ Sicelides muſę. Quarta
egloga q̄ dꝛ interp̄tatio noui ſeculi:in q̄ ꝟgiliꝰ laudat auguſtū ceſarem
laudat etiam ſinium pollionē ⁊ eiꝰ ꝑuū filiū.⁊ qꝛ aggredit̃ magnā phi
loſophiā.iō vocat auxiliū muſaꝝ ⁊ eaꝝ eloquētiā .⁊ p̄cipue vocat mu
ſas ſicelides qꝛ theocritꝰ quē ipſe inſequit̃ in bucolicis ſuis fuit ſicilien
ſis.⁊ ē ſicilides adiectiuū grecū qꝛ latini dicūt ſiciliēſes .⁊ ꝓponit ꝟgiliꝰ
canere paulo maiora Iſta em̄ egloga q̄uis diſcedat a carmīe bucolico
tn̄ nō prorſus recedit ab illo qꝛ iterſerit aliq̄ bucolica ¶ Non oēs. Hic
reddit rōnem q̄re vult trāſcēdere bucolica ⁊ loquit̃ de alta materia qꝛ
nō ſemꝑ iuuat vel delectat loqui de rebꝫ ꝑuis q̄s intelligit ꝑ arbuſta.i.
ruſtica carmina ⁊ ꝑ miricas.i.geneſtas que nō creſcūt in altum .⁊ capi
tur ibi iuuāt ꝑſonalit̃. ¶ Ultima cumei. Hic notādum ē ꝙ ſibylla va
tes fuit cumana.i.de cuma ciuitate q̄ ſibylla diuiſit etates ⁊ ſecula per
metalla:ita ꝙ p̄ma etas fuit aurea.i.optima. Scdā argentea nō eque
bona ſicut p̄ma. Tercia erea vel cuprea.⁊ vltima fuit ferrea.i.peſſima
int̃ alias.p̄dixit ſibylla nō ſolū etates ſꝫ etiam p̄dixit q̄s regnaret in q̄-
libet etate vel in quolibet ſeculo.qꝛ in ſeculo aureo debebat regn̄re Sa
turnꝰ.⁊ in decimo ⁊ vltimo debebat regnare Appollo.dt ergo Uirgi
liꝰ ꝙ ꝓphetia ſibylle impleta eſt ⁊ intelligit̃ de auguſto de polliōe ⁊ de
ſuo puero Pollio em̄ fuit dux exercitꝰ germanici q̄ cepit ſalonā ciuita-
tem dalmatie.⁊ poſtea meruit cōſulatum ⁊ eodem āno ſuſcepit de vxo
re.filiū quem vocauit saloninū a noīe ciuitatis capte.q̄ puer qn̄ natus
fuit incepit ride᷑ qđ eſt cōtra naturā naſcētium in q̊ parētes notauerūt
malum p̄ſagiū:ſed ꝟgiliꝰ interp̄tat̃ oīa in bonum.ille tn̄ puer nō diu vi
xit ideo ꝓphetia ſibylle verius ꝑtinet chriſto q̄ꝫ ſalonino. ¶ Magnus
ab integro. Hic tangit opinionē ph̄oꝝ antiq̄ꝝ dicentiū ꝙ qn̄ annꝰ eſſꝫ
cōpletꝰ qui cōtinet decē ſecula debebāt redire ſecula ſicut p̄us vt incipe
ret vita aurea. Dicebāt em̄ mūdum eſſe eternū ⁊ vitam regi ⁊ guber-
nari ꝑ aſtra:ideo qn̄ aſtra redeūt ad curſum quem p̄mo habuerūt ad-
ducēt mūdo vitam priorē.ſicut habet̃ ſexto eneidos.illi qui erūt in cā-
po eliſeo expectabūt illum annū reſolui vt ipſo reſoluto redirēt ad vitā
ſuā ſicut fuerūt.dt ergo ꝙ ordo ſeculoꝝ naſcit̃ ab integro ſcꝫ ab illo ma
gno anno quo cōpleto ⁊ integro redeūt ſecula q̄ fuerūt ſicut p̄us Iſta
tn̄ opinio eſt erronea qꝛ veritas fidei eſt ꝙ mūdus incepit ⁊ finiet ⁊ ſi-
cut incepit nō ꝑ naturā ſed ꝑ grām.ſic etiā finiet̃ ꝑ grām qn̄ deo placue
rit. Et eſt notandū ꝙ debet ꝓferri ſecloꝝ ꝑ ſyncopā qꝛ aliter nō ſtaret
verſus. ¶ Iam redit ⁊ ꝟgo. Ph̄i ſic intelligūt iſtum ꝟſum ſcꝫ ꝙ terra i
prima etate ſponte oīa ferebat ſine cultura.ideo vocāt illā terrā ꝟginē
qꝛ ſine genitore parit.fideles tn̄ intelligūt de ꝟgīe maria. ¶ Redeūt ſa
turnia regna.i.reḡ aurea qꝛ ſub auguſto ceſare debebat eſſe pax i vni-
uerſa terra ⁊ abūdantia bonoꝝ.ſed meliꝰ intelligit̃ de chriſto de q̊ dixe
rūt angeli. Et in terra pax hoībꝫ bone volūtatis. ¶ Iā noua ꝓgenies
id ē ſub auguſto ceſare erūt hoīes boni ⁊ q̄ſi diuini:ſꝫ melius intelligit̃
de chriſto qui habuit nouū modum geniture ſcꝫ de ꝟgīe maria. ⁊ miſ
ſus ē de coelo.tum ꝓpter aīam creatā.tum ꝓpter diuinitatē incarnatā:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Caſta faue lucina. Inuitat deam ꝑ̄us que ḋr lucina q̄r dat naſcẽti-
bus lumẽ vitę. ⁊ aliq̃n vocat̃ iuno ⁊ aliq̃n luna . ⁊ aliq̃n dyana. ḋr q̃ ad
eam ꝙ faueat ⁊ applaudat q̄r appollo q̇ eſt frater lunę iam regt̃. Dice
bat eñ ſibylla ꝙ appollo regnaret in decimo ſeculo ⁊ vltimo ⁊ p̄t intel
ligi de ſalonino: pollione ⁊ de ceſare q̄ꝝ quemlibet compat appollini.
et p̄cipue videt̃ intelligi de pollione qui ḋr tanq̄ꝫ appollo. ⁊ ipm̄ nomi
nat exp̄ſſius dicẽs ꝙ erit ornatꝰ in mũdo ipſo duce vel gubernãte poli
ciam. ⁊ incipiẽt mẽſes. i. quintilꝰ ⁊ ſextilis incipiẽt hēc magna nomia q̄r
vocabũtur iulius ⁊ auguſtꝰ a nomibꝰ impatoꝝ in ꝑpetuã eoꝝ memo
riam. ¶ Te duce. i. tp̄e pollionis q̇ erat vnꝰ dux romanoꝝ purgabunt
veſtigia maloꝝ p̄teritoꝝ ſi q̃ remãſerint ex tp̄e p̄cedẽti ⁊ expurgabitur
vetꝰ fermẽtum ⁊ viuẽt homies ſine formidie. i. ſecure ſine timore ꝑpe-
tuo. i. lõgo timore. ¶ Ille deum vitam. i. ſaloninꝰ pollio vel ceſar ducet
optimam vitam iuſtam ⁊ diuinam: ⁊ magnates videbũt eum mixtũ
cum diis ⁊ ipſe videbit eos diuinos. ſed ſibylla intellexit omnia iſta de
chriſto q̇ abſtulit pctã mũdi: q̇ dedit magnos mẽſes. i. vitam eternam
et natꝰ fuit qñ menſes incipiũt creſcẽ ſcꝫ poſt tropicum capricorni q̇ de
dit ſecuritatẽ aſſequẽdi pacem paradyſi ⁊ euitãdi inferna. q̇ aſcẽdit ad
celos vidẽtibꝰ diſcipulis ⁊ accepit vitam deoꝝ q̄r deꝰ homo factꝰ eſt q̇
ſedet ad dexterã p̄ris. ¶ Pacatũqꝫ reget. i. ſaloninꝰ gubernabit imperi
um romanũ prius pacificatũ per patrem ſuũ. vel auguſtꝰ reget imperi
um pacatum ꝑ iulium ceſarem. ſꝫ meliꝰ intelligit̃ de chriſto q̇ celum ter
ramqꝫ regit in ſecula ſeculoꝝ. qui fecit volũtatem p̄ris qui miſit eum.
et dedit pacem homibꝰ bonę volũtatis.

At tibi prima puer nullo munuſcula cultu
Errãtes hederas paſſim cum baccare tellus
Mixtaqꝫ ridẽti colocaſia fundet achanto
Ipſe lacte domũ referẽt diſtenta capelle
Vbera: nec magnos metuẽt armẽta leones.
Ipſa tibi blandos fundẽt cunabula flores.
Occidet et ſerpẽs. et fallax herba veneni
Occidet. aſſyriũ vulgo naſcetur amomum.
Et ſimul heroum laudes. et facta parentis
Iam legere. et q̃ ſit poteris cognoſcere virtus
Molli paulatim flaueſcet campus ariſta:
Incultiſqꝫ rubẽs pendebit ſentibus vua.
Et durę quercus ſudabũt roſida mella.

¶ Cõſtrue ſic. o puer: tellus. i. terra fundet. i. dabit tibi p̄ma munuſcu-
la. i. munera nullo cultu. ſꝫ ſua ſpõte. ⁊ tellus fundet paſſim. i. vbiqꝫ he-

deras errãtes.i.illam herbam vagãtem cum baccare.i.cum illa herba
et tellus inc̄ꝫ fundet colocaſia.i.illam herbam mixtam achanto.i.cum
illa herba ridẽti.i.odorifera.⁊ ipſę capellę referẽt domum vbera diſten
ta.i.plena lacte ⁊ armenta id eſt greges nõ metuẽt magnos leones.et
ipſa cunabula .i.lecti puerorum fundẽt id eſt dabũt flores blãdos.i.mol
les.⁊ ſerpens occidet.i.morieꝛ.⁊ herba fallax veneni.i.herba venenoſa
occidet ⁊ amomum.i.illa herba ſuauiſſimi odoris aſſyrium.i.de aſſy-
ria naſceꝛ vulgo ꝯmuniter.vel paſſim.⁊ tu puer poteris legere laudes
id eſt facta heroum.i.nobilium ⁊ facta id ē geſta parẽtis.i.patris.⁊ po
teris cognoſcere q̄ virt᷒.i.qualis ꝟtus ſit.⁊ campus.i.ager flaueſcet.i.
fiet flauus .ariſta.i.ſpica molli id eſt dulci,agili. ⁊ vua rubens.i. rubea
pendebit.i.ſuſpẽſa erit ſentibꝫ.i.vepribus vel ſpinis.incultis id eſt nõ la
boratis.⁊ quercus.i.illę arbores durę ſudabunt.i.emittẽt mella roſida
id eſt liquores optimos ⁊ delectabiles.¶At tibi p̄ma. Hic applaudit
illi puero ſalonino dicẽs ꝙ terra dabit ſibi parua munera ⁊ excuſat ſe ꝟ
gili᷒ in hoc qđ dicit munuſcula.đt ergo ꝙ tellus p̄ma mater ſiue cultu
ra vel labor dabit ſponte illi puero hederam in q̄ ſignaꝛ ꝙ erit poeta et
vir ſcientific᷒ qꝛ poetę coronabanꝛ ex hedera.et.d.errãtes.i.vagantes
qꝛ hedera diffundit ſpacioſę ramos ⁊ radices.terra etiã fundit ei bac-
car.i.herbã q̄ tollit faſcinũ vt đꝛ alibi. Et bacchare frõtem. Cingite ne
vati noceat mala lingua futuro. Et in hoc ſignificaꝛ ꝙ ille puer erit pul
cerrim᷒.¶Achãto.achãtus ē herba odorifera cordialis q̄ naſciꝛ in egy
pto ⁊ ſilr colocaſia:in q̄ ſignificaꝛ ꝙ ille puer erit plenus ꝟtutibꝫ.ſꝫ me-
li᷒ intelligũtur omnia iſta de chriſto q̄ eſt ſapia p̄ris ſpecioſus forma p̄
filijs hoim.plen᷒ grã ⁊ veritate.cui᷒ ſapia diffuſa eſt ꝑ totũ orbem.cui
reges obtulerũt munera q̄ ſunt terreni reges. Ipſę lacte domum.i.re-
gnãte illo puero vel pollione vel ceſare caprę ⁊ oues abundabũt lacte:
nec indigebũt cuſtode nec erit aliq̄s inſidiator qꝛ lup᷒ non habitabit cũ
agno. Sꝫ meli᷒ intelligiꝛ de chriſto quo veniẽte fideles abuudauerũt
lacte fidei q̄ nutrit aiam q̄ eſt ſubſtãtia rerum ſperandarum.⁊ valde ſapiẽter
loquiꝛ virgili᷒ de iſtis donis qꝛ lac cõuenit pueris.⁊ vult dicere ꝙ ſicut
puer creſcit aſcendẽdo de ꝟtute in ꝟtutẽ ita creſcẽt ſua munera qꝛ iſtud
cõuenit ętati ſcꝫ ꝙ puer habeat puerilia ⁊ vir virilia. Nec magnos.i.fe
rocitas leonũ refrenabiꝛ.nam feroces hoies miteſcẽt ⁊ domabunꝛ ſub
iugo fidei ⁊ mãſueſcẽt.¶Ipſa tibi blãdos. Cunabula ſunt lecti puero
rum ⁊ diciũtur q̄ſi cynabula.qꝛ Cyn gręce đꝛ niti latine.pueri em̄ adni
tunꝛ illis lectis. Dicit ergo ꝙ cunabula miniſtrabũt illi puero herbas
odoriferas ꝯtra faſcinũ ſic ꝙ nullo egebit ſed oia ſeruiẽt ei. Et meli᷒ in
telligiꝛ de chriſto q̄ plenus ꝟtutibꝫ ⁊ grã nõ potuit faſcinari nec decipi
ipſo dicẽte ad Sathanã.nõ tẽtabis dñm deum tuum ſꝫ ei ſoli ſeruies.
¶Occidet ⁊ ſerpẽs.i.qñ regnabit ſalonin᷒ erit pacificata hoſtilitas re
rum inꝛ ſe ſic ꝙ nihil nocebit hoi nec ſerpẽs nec herba venenoſa. Chri-
ſtus em̄ ſuꝑ aſpidẽ ⁊ baſiliſcũ ambulabit. Et legiꝛ in actibꝫ aplorum ꝙ ſer
pẽs momordit paulũ in digito ſꝫ nihil nocuit ei.¶Aſſyriũ.i.creſcẽte ſa
lonino creſcet in aſſyria ⁊ naſceꝛ per omnem terrã mũdi in aſſyria illud
amomũ ſcꝫ q̊ddã pigmẽtũ vel ſpẽs aromatica.qꝛ licet lex icepit i hirſu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

tū diuulgata ē in oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ.·:.aplōꝝ. ¶ At ſimul heroū

Loquit̄ ad pueꝝ vel ad pollionē vel ceſarē. ſꝫ magis videt̄ loq̄ ad pue rū dicēs ei. o puer tu poteris cognoſcere ꝟtutes tuoꝝ parētum q̄ȝ paci ficauerūt tibi mūdum tuū. Chriſto etiā nato manifeſtata eſt hoīb᷒ iſ mēſa ꝛ miraculoſa dei potētia fuit ꝯtus ꝟgīs ꝛ mutatio aquę in vinū. cognoſcē cogitatiōes hoīm reſuſcitatio mortuoꝝ. ꝛ cētis multis mira culis. ¶ Molli paulatim flaueſcet. i. illo tp̄e erit abundātia farris ꝛ vi ni ꝛ olei. q̄ȝ valles abūdabūt frumēto. ꝛ ſpineta ferēt vuas q̄ȝ ceſſabūt hereſes. ꝛ rudes hoīes ꝯuertent̄ ad maturitatē fidei. ¶ Et durę quer cus. Dicit ꝙ illo tp̄e quercꝰ dabit mel vbi oportet vti hypbola intelli gēdo de ſalonino. q̄ȝ nō eſt veꝝ ꝙ quercus amara ferat ex ſe mel niſi h̄ dicat̄ hypbolice ad deſignādam fecunditatē terrę. iō melꝰ intelligitur de chriſto in cuiꝰ tp̄e viri antiqui nō lr̄ati fuerūt repleti ſciētiis ꝛ ꝟtuti bus. ſicut beatꝰ petrus ꝛ alij apl̄i. qui effuderūt mel. i. ſapidā ſciam vel ſapiam. Paulꝰ etiam apl̄s qui erat aſper ꝛ ſpinoſus ꝑſecutor fidelium effectꝰ eſt maturꝰ catholicus ꝛ vitis

Pauca tn̄ ſuberunt priſcę faſtidia fraudis:
Que tentare tethym ratibꝰ: quę cingere muris
Oppida: quę iubeāt telluri infundere ſulcos
Alter erit tum typhis: et altera q̄ vehat argo
Delectos heroas: erūt etiam altera bella:
Atqꝫ iteꝝ ad troyam magnꝰ mittetur achilles.

¶ Cōſtrue. o Salonine tamē pro ſed. pauca veſtigia. i. aliquę reliquię priſcę fraudis. i. prioris malicię. ſuberūt id eſt erūt. Quę ſcꝫ veſtigia iu beant id eſt ꝑcipiant. tentare id eſt nauigare. ratibus id eſt nauibus. tethym id eſt mare. quę ſcꝫ veſtigia. iubeāt cingere id eſt circūdare. op pida id eſt ciuitates. muris illis munimētis. quę veſtigia iubeāt infun dere id eſt infigere. ſulcos id eſt inciſiones quę fiūt vomere. telluri id ē terrę. Alter typhis id eſt alius gubernator nauis erit tum id eſt tūc. et id eſt etiam. altera argo. i. alia nauis erit tunc: quę ſcꝫ nauis vehat id ē ducat heroas. i. viros fortes ꝛ potētes. delectos id ē ex multis electos. etiam erunt ſcꝫ tūc altera bella ſcꝫ ſectę lites ꝛ pugnę. Atqꝫ id eſt ꝛ ma gnus Achilles ille fortiſſimꝰ bellator. Aut cōſimilis mittetur ſcꝫ tunc iterum. i. ſecundario. ad troyam id eſt ad illam vel quamcūqꝫ aliam ci uitatem. ¶ Pauca tamē. dicit ꝙ tunc tempore ſalonini ſuberūt. i. erunt modica veſtigia hoc eſt ſigna ſed latenter. ¶ Priſcę fraudis. hoc eſt ve terioris doli. hoc etiam dicit ad ſuorum tempoꝝ excuſationē. ¶ Quę tentare. Dicit ꝙ remanebit adhuc inuidia quę iubebit homīes naui gare. ꝛ ciuitates muris ꝛ foſſis vallare ꝛ agriculturam exercere. Oſtē dit etiam a ſequētibus ꝑcedentia quę vitauit quaſi laudi incongrua. Nam per nauigationē oſtendit fore auariciam quę hoīes nauigare cō pellit. per muros bella ſignificat. per agriculturā famis oſtēdit timorē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Tethys huiꝰ hyos. Hec vxor eſt oceani. Thetis ꝟo huiꝰ idos vel idis mater Achillis. ¶ Ratibꝫ. Et eſt ratis colligatio trabium q̄ ſolet vehi ꝑ vndas. capitur tamē ꝓ naui. ¶ Alter erit tum tiphys. Dicit ꝙ tūc aliꝰ gubernator nauis erit ⁊ etiam erit alia nauis q̄ vehat potētes et fortes viros ⁊ bellicoſos ꝑ maria. Etiā altera bella erūt tūc. ⁊ achilles fortiſſimꝰ bellator aut aliꝰ potētiſſimꝰ dux exercitꝰ mittet̄ iterum ad quemcūq; ciuitatē. Nam ſpecialia ꝓ generalibꝫ ponit. Tiphys magiſter fuit eiꝰ nauis q̄ Jaſon ⁊ reliqui delecti heroes ex grecia in colchos ad vellus aureum nauigarunt. q̄ appellata eſt Argo a velocitate. Argos enī grece eſt velox latine. Heroas accūs eſt grecꝰ plūis numeri ab heros. ⁊ intelligit̄ apud nos vir fortis ⁊ ſemideus: hoc eſt plus homīe detinēs. ¶ Aūt p̄dicti ꝟſus de chriſto nato ſic itelligi. q: tam in iudeis q̄ȝ gētibꝫ remāſit odium ⁊ ꝑſecutio chriſtifideliū quos de ciuitate in ciuitatem ꝑſeq̄bant̄. Et latēter ꝯtra eos ſe munierūt ꝑ auaram reꝝ tpalium cumulationē. Alter tiphys ſcȝ ſcūs Petrꝰ erit q̄ vehet Argo q̄ eſt nauis chriſti ſcȝ fide delectos heroas. i. inclytos bellatores chriſtianitatis. Erūt altera bella q: habebūt tres validiſſimos inimicos ſcȝ dyabolum. mundū. ⁊ carnē ꝓpriam. Atq; magnꝰ Achilles. i. chriſtꝰ qui ē magnus dn̄s ⁊ laudabilis mittet̄ ad troyam. i. in mundū ꝑ incarnationē ad debellādum p̄dictos tres inimicos

Hinc vbi iam firmata virū te fecerit etas
Cedet et ipſe mari vector. nec nautica pinus
Mutabit merces: oīs feret oīa tellus.
Nō raſtros patietur humus: nō vinea falcem:
Robuſtus quoq; iā tauris iuga ſoluet arator:
Nec varios diſcet mentiri lana colores:
Ipſe ſed in pratis aries iā ſuaue rubenti
Murice: iam croceo mutabit vellera luto.
Sponte ſua ſandix paſcētes veſtiet agnos
Talia ſecla ſuis dixerūt currite fuſis
Concordes ſtabili fatoꝝ numine parce.
Aggredere o magnos: aderit iā tempꝰ honores
Chara deū ſoboles magnū iouis incrementū
Aſpice cōuexo nutantē pondere mundum:
Terraq;: tractuſq; maris: cœlūq; ꝓfundū
Aſpice venturo letentur vt omnia ſeclo.

¶ Cōſtrue. Hinc. i. poſt dicta vbi. i. poſtq̄ȝ firmata etas. i. virilis etas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

fecerit te ſcꝫ ſaloninum iam viꝝ ſcꝫ ꝑfectum. ⁊ ipſe vector .i. nauta cedet
mari .i. quieſcet ĩ terra: nec ꝓ nõ et et. ⁊ nautica pinus .i. arbor nauis. nõ
mutabit .i. nõ deferet merces ſcꝫ de regno ĩ regnũ. oĩs tellus .i. quecũ-
qꝫ terra feret .i. dabit oĩa ſupple ꝑ ſe. humus .i. terra nõ patieť .i. nõ ſuſti
nebit raſtros illa inſtrumẽta dentata' vinea .i. vitis nõ patieť falcem il-
lud inſtrumẽtum q̊ inſcindiť quoqꝫ .i. et robuſt⁹ arator .i. fortis agrico
la ſoluet .i. deponet iam .i. tunc iuga illa inſtrumẽta q̇b⁊ currus aut ali
ud vehiculum trahiť tauris .i. ab illis aĩalib⁊ ad arãdum aptis Nec la-
na ſcꝫ que ab ouib⁊ tondeť diſcet .i. incipiet mentiri .i. oſtẽdere quod nõ
eſt varios colores .i. tinctos: ſed ipſe aries ſcꝫ maſcul⁹ ouium mutabit
id ẽ tinget inficiet ꝑ naturã vellera .i. lanã ſuã ſuaue .i. dulciter iã in pra
tis .i. in paſcuis rubẽti nutrice .i. rubicũda cochlea vnde tingiť purpu-
ra ⁊ mutabit iam vellera lutho croceo .i. colore rubicundo ⁊ ſandix illa
herba veſtiet .i. ornabit ſua ſponte .i. ex ſua natura agnos illa aĩalia pa
ſcẽtes .i. errãtes. parce ille dee fatales cõcordes ſcꝫ exiſtẽtes ſtabili nu-
mine .i. firma grã fatoꝝ .i. euentuũ dixerũt ſuis fuſis ſcꝫ quib⁊ filãt vni-
uſcuiuſqꝫ homĩs vitam ꝓducẽdo vel abbreuiãdo currite .i. ꝓducite fi-
la. talia ſecla .i. ꝑ talia fœlicia tempora. O ſalonine chara ſobolẽs .i. dile
cta ꝓgenies. deum .i. deoꝝ. ſupple ⁊ magnum incremẽtum .i. magnuꝫ
incrementum Iouis .i. ſummi dei aggredere .i. pete magnos honores
id eſt eternam laudem temp⁹ ſcꝫ ſue fœlicitatis aderit iam .i. proximũ
eſt aſpice .i. reſpice mũdum ſcꝫ vniuerſum nutãtem .i. tremẽtem pñtib⁊
malis pondere .i. grauedine cõuexo .i. incuruato qꝫ .i. et aſpice terras qꝫ
id eſt et tractus .i. curſus maris qꝫ .i. et ꝓfundum .i. altum cœlũ ſupple
et aſpice vt .i. q̃ten⁹ oĩa ſcꝫ entia letenť .i. gaudeãt vẽturo ſeclo .i. tibi fu-
turo. ¶ Hinc vbi ⁊c̃. dr̃ o ſalonine poſtq̃ꝫ euaſeris in viꝝ ꝑfectũ naute
nõ nauigabũt ꝑ maria lucri cauſa. nec etiam vehẽt de regiõe in regio-
nẽ mercimonia Nauigatio enĩ deſcẽdit ex rõne mercimonij. Nautica
pinus eſt quam malũ vocãt ſcꝫ arborẽ nauis q⁊ ex pino arbore fieri cõ
ſueuit ⁊ indicat hic nauim Neceſſario ſiquidẽ cedet. q⁊ oĩs terra ꝓdu-
cet oĩa ad vſum vite humana nccãria ¶ Nõ raſtros .i. ſata nõ abſcon-
denť in terra raſtro qδ eſt inſtrumẽtum dentatũ. neqꝫ amputabiť vi-
nea falce: ⁊ agricola nõ coget tauros ad portãda iuga aut deponenda
ſcꝫ ꝓpť terre ſulcationẽ. q⁊ oĩs tell⁹ ſua ſpõte feret oĩa. ¶ Nec varios ⁊c̃
lana nõ tingeť. Cũ enĩ tingiť mentiť alienũ colorẽ non ſuũ. ſꝫ aries vel
quecũqꝫ ouis variabit lanã ſuã ꝑ naturã rubẽti murice ĩ pratis Mu-
rex muricis ẽ piſcis q̇ ⁊ cochlea vel concha dr̃ vnde tingiť purpura. Et
croceo lutho hoc ẽ lutheo colore .i. rubicũdo Et eſt hypallage q⁊ poniť
croceo lutho ꝓ croco lutheo. q⁊ crocũ lutei coloris ẽ vñ luthea pellis dr̃
Et ſandicin⁹ color .i. rube⁹ ornabit agnos ſua ſpõte. q⁊ color ſandicin⁹
cõnaturaľ erit vt ĩ lana adhuc nõ tonſa. Sãdix icis penultimã gti ꝓ-
ducẽs herba ẽ rubicũda ſcꝫ ol⁹ agreſte qδ facile comedi pt̃. vt ait Dioſ
corides. ¶ Talia ſecla ⁊c̃. dr̃ parce dee fatales q̃ tres ſunt ſcꝫ Atropos
Clotho lacheſis cõcordes ſtabili numine fatoꝝ q⁊ qδ vna dixerit due
ſequũtur. dixerũt ſuis fuſis Clotho baiulat colum. lacheſis filat Atro
pos filũ frãgit: ita vt cũ alicui⁹ fila diruperit morte moriať. currite ta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ſta ſecla ꝑ ſecula ꝑ syncopen hoc eſt nō moriat̃ pollio ſed viuat fœlix

¶ Aggredere vocat pollionē vel auguſtū natum ex ſanguine deoꝝ. vt accedat ⁊ fruat̃ immēſo honore q̄ debet̃ ei. aderit eīm tēp⁹ iouis incre-mentū. i. nutrimētum qm̄ magnū imperiū admiſtrabat. Et ē hic ꝟſus ſpōdaic⁹. recipit eīm ſpondeū in quīto pede. Et vocat vt reſpiciat mundū nutātem p̄ntibꝫ malis ⁊ letū eſſe futuris bonis. cōuexo. i. curuo vel incliato pōdere iniq̄tatū. Et vt reſpiciat terras maria ⁊ celū vt oīa leta ſint ī futuro ſeculo. ſi oīa recte iſpiciant̃ miſtice poti⁹ ad chr̄m referunt̃.

O mihi tam lōge maneat ps vltima vite
Spūs et quantū ſat erit tua dicere facta
Nō me carmib⁹ vincet nec thracius orpheus
Nec linus. huic mater q̄uis atq; huic p̄r adſit
Orphi colliopeia. lino formoſus apollo
Pan etiā arcadia mecū ſi iudice certet
Pan etiā arcadia dicat ſe iudice victum.
Incipe parue puer riſu cognoſcere matrē
Matri longa decē tulerint faſtidia menſes
Incipe pue puer. cui nō riſere parētes
Nec de⁹ hūc menſa. dea nec dignata cubili eſt

¶ Cōſtrue. O vtinam. vltima ps. i. extrema ps. longe vite. i. diuturne maneat. i. ſuperſit mihi ꝟgilio. tam. i. tamdiu. ⁊ ſpūs. i. aīa. maneat mihi tam. i. tm̄. quātum erit ſat. i. ſatis. dicē. i. deſcribere. tua fcā. i. opa tua ꝟtuoſa Orpheus ille theolog⁹ thracius. i. ex thracia nat⁹ nō vincet id eſt nō excedet me. nec etiā vincet me carmībꝫ ſcz in laude polliōis. Nec linus ille poeta vincet me carmībꝫ. q̄uis p̄r. i. genitor mercuri⁹ adſit huic ſcz lino. ⁊ q̄uis mater ſcz vrania adſit huic ſcz lino. ⁊ q̄uis calliopeia illa muſa. adſit orphi. i. orpheo. ⁊ q̄uis formoſus. i. pulcher apollo. ſ. p̄r adſit lino. Etiā ſi pan ille de⁹ paſtoꝝ certet. i. cōtendet mecū carmībꝫ et hoc dico arcadia illa terra iudice. i. iudicāte. Etiā pan ille de⁹ dicat. i. fateat̃ ſe victū. i. ſupatū ⁊ hoc dico arcadia iudice. i. hoībꝫ vel paſtorībꝫ illius terre iudicātibꝫ. O pue puer ſcz ſalonine icipe ꝯgſcē. i. agſcē matrē ſupple tuā. riſu. i. ꝑ riſum. decē mēſes ſcz q̄bꝫ fueras in vtero tulerit. i. fecerint mr̄i ſcz tue lōga faſtidia. i. magnū tediū O pue puer ſalonine icipe ſcz mrēm ꝯgſcē riſui ſupple q² cui ſcz vulcano parētes ſcz nec ipſe parētibꝫ nō riſere. i. nō riſerūt. nec de⁹ ſcz Iuppiter dignat⁹ eſt. hūc ſcz vulcanū mēſa. i. cōuiuio deoꝝ. nec dea ſcz Minerua digna ē hūc vulcanū cubili. i. thoro cōiugij. ¶ O mihi poeta optat frui lōgiſſima vita ⁊ hr̄e tm̄ ſpūm quantū poſſit ſufficē ad tue ꝟtutis cōmemorationē. ¶ Non me carmibꝫ ⁊c. Genere ſtili ſeſe Orpheo vel Lino fore equalem ꝯmemorat. Nō eīm per arrogātiam dr̄. ſed demōſtrat tantā eſſe materiam

ſue laudis vt etiam humile ingenium in ea ſupra oẽs poſſit excellere Orpheus theologꝰ fertur fuiſſe Thracius. Thrax eñ nomẽ gentile ẽ Linus autem thebanꝰ poeta Apollinis filiꝰ ſcḋm eos q̃s nunc poeta ſequit. Diogenes vero refert illum a Mercurio ex Vrania nympha genitum fuiſſe ⁊ ab Apolline ſagitta trãſfixum periſſe. Et q̄uis Calliopeia adſit orphi. Calliopeia vel colliope vna eſt ex nouẽ muſis aliis excellẽtior. ⁊ ponit hic dtũs grecus p ſyneresim ꝓ datiuo latino ſcʒ Orphi ꝓ orpheo. ¶ Pan etiam Hic redit ad ruſtica numina. vt Arcadia iudice q2 fauet ei ⁊ ibidẽ colit. ¶ Incipe. Sentẽtia ẽ Incipe cognoſcere matrem riſu. Nam cum loqui nõ poſſint infantes riſu ipſo gratulari ⁊ beniuolẽtiam oſtẽdere vident. Cognoſce riſu vt hoc bono p̃ſagio remoueas matri faſtidia decem menſium. Optimum p̃ſagium antiq putauerũt eſſe ſi quis circa ortum ſubito riſiſſet. ſicut de zoroaſtre ⁊ ſocrate legit. ¶ Cui nõ riſere parẽtes. Difficile eſt huic ſniam elicere ꝓpt ambiguitatem nominũ. Nam de vulcano intelligit ſic. Incipe o ſalonine cognoſcere matrẽ riſu cũ placeas tua pulchritudĩe qḋ nõ fecit vulcanꝰ cui mater offenſa turpitudĩe nõ arriſit ab ioue p̃cipitatꝰ eſt ĩ inſulã lemnũ illic nutritꝰ eſt abſintheis. Cũ ioui fulmĩa fabricaſſʒ nõ eſt admiſſus ad epulas deoꝝ. poſtea cũ rogaret vt vel mineruę ꝯiugiũ ſortiret ſpretꝰ eſt ab ea ⁊ ſic diuinos honores nõ meruit

¶ Interloquutores Menalcas et Mopſus amici. Ceſarem ſub daphnidis nomine deflentes. Aegloga quinta. ¶ Menalcas

Cur nõ Mopſe boni q̃m cõuenimꝰ ambo.
Tu calamos inflare leues: ego dicẽ ṽſus.
Hic corylis mixtas inter cõſedimus vlmos.

¶ Cõſtrue. O Mopſe nos boni. i. docti ambo. i. vterq. cur. i. q̃re non cõſedimꝰ ſcʒ nos hic int̃ vlmos. i. maiores arbores. mixtas. i. ꝯplãtatas corylis minoribꝫ arboribꝫ ſcʒ vt canamꝰ q̃m. i. q2 ꝯuenimꝰ. i. in eundẽ locũ. venimꝰ. tu ſupple ſcis iflare leues calamos. i. fiſtulas ego doctꝰ ſum dicere ṽſus. i. carmĩa canẽ. ¶ Cur nõ mopſe Hic inducunt duo amici paſtores canẽ ad delectationẽ vnde ⁊ ſciuicẽ laudãt ⁊ ſibĳnuicem cedũt. Bonꝰ hic in loco doctꝰ eſt. ⁊ d̃t figurate boni ambo. Etiã bonꝰ liberalis ẽ vt Adſit letitię bachus dator ⁊ bona iuno. Etiã aptum ⁊ idoneũ ẽt. vt Et bona bello cornꝰ Cõuenire. hic nõ eſt trãſitiuũ. tranſit tñ aliqñ. vt cõueni pãphilũ in foro. Quędã inſtrumẽta muſica: vt tibias tubas ⁊ huiõi iflamꝰ. q̄dã vt cytharã pulſamꝰ Inter p̄põ q2 poſtpoſita ẽ mutauit accẽtũ. ſicut circũ. Corylꝰ arbor ẽ cuiꝰ nuces auellanę dicũtur ſiue p̄neſtinę. ex ea fiebãt faces ad nuptias celebrãdas ¶ Mop.

Tu maior: tibi me eſt ęquũ parere menalca
Siue ſub incertas zephyris motãtibꝰ vmbras.

Siue antro potius ſuccedimꝰ: aſpice vt antꝝ
Silueſtris raris ſparſit labruſca racemis

¶ Cõſtructio. O Menalca tu maior.i.dignior ſcꝫ es.equũ eſt.i. iuſtũ eſt me ſcꝫ mopſum parere.i.obedire tibi. Siue.i.vel ſuccedimꝰ.i.ꝓcedimꝰ ſub vmbras arboris.incertas ſcꝫ ex ſolis circuitu.ꝛ hoc dico.zephyris illis vẽtis occidẽtalibꝫ motãtibꝫ.i.mouẽtibꝫ Siue aut ſuccedimꝰ potius.i.libẽtius antro aliq̃.aſpice.i.vide vt.i.q̃liter ſilueſtris.i.fera labruſca.i.vitis.ſparſit.i.cooperuit antꝝ.i.foramẽ iſtud raris racemis.i.raris botrionibꝫ. ¶ Tu maior. Hic oſtẽdit q̃liter inferiorẽ oporteat eſſe erga ſuperiorẽ. Mopſus pollicet̃ ſe obtemperaturꝝ menalcę nec recedere a veneratiõe quam illi preſtare debet.tñ occulte vmbram arboris vituperat ꝛ antꝝ laudat. ¶ Siue ſub incertas. Hic ꝓponit duo loca apta ad cantãdum vt eligat̃ melior q2 vnꝰ locus eſt ſub vmbra arboris. aliꝰ locus eſt antro vel in cauerna.ſed antrũ ꝑualet qđ eſt locꝰ quietus magis.ꝑ hoc em̃ vult ſignificare ſuam ſniam eſſe meliorem. Nam vmbra eſt incerta tum ꝓpter ventos turbatiuos filiorꝝ ꝛ vmbrarꝝ.tum etiam ꝓpt̃ ſolem qui ſemꝑ mouet̃ ꝛ nõ ſemꝑ manet eadẽ vmbra ſꝫ Antrum eſt magis tutũ a ventis ꝛ eſt locꝰ ſecretus a calore nimio: q2 ſemper antrũ debet hr̃e labruſcam.i.vitem agreſtem que đr a labro q2 creſcit in labro vel in margine agri vel in ſupficie terre: ſicut labra vel labia ſunt in corpore. ¶ Menalcas

Montibus in noſtris ſolus tibi certet amyntas

¶ O Mopſe ego volo ꝙ amyntas.i.ille paſtor ſolꝰ certet.i.pugnet in noſtris mõtibꝫ tibi.i.tecũ. Mõtibꝫ in nr̃is Replicat menalcas dicens ꝙ mopſus đꝫ incipe q2 nõ eſt i alijs finibꝫ aliqͣs ſibi ꝯparabilis niſi amyntas paſtor ſcꝫ cornificius inimicus ꝟgilij. ¶ Mopſus

Quid ſi idem certet phœbũ ſupare canẽdo?

¶ O menalca qđ.dictio eſt idignãtis ſi idem ſcꝫ amyntas certet ſupare.i.vincẽ phœbũ.i.deum carminũ canẽdo.i.cantando. ¶ Quid ſi idẽ certet. Rñdet mopſus idignãter q2 menalcas cõparauit eũ ignaro poetę: q̄uis menalcas nõ dixerit illud amare.đt ergo non eſt mihi cura ſi amyntas certet mecũ q2 non vereor illũ ſicut nec phœbus illũ veretur qui phœbus eſt deꝰ carminis. ¶ Me.

Incipe mopſe prior.ſi q̃s aut phyllidis ignes:
Aut alconis habes laudes.aut iurgia codri
Incipe: paſcẽtes ſeruabit tityrus hedos

¶ O mopſe incipe ꝓor.i.pmꝰ canere ſi tu habes aliquos ignes.i.aliqͣs amores phyllidis illiꝰ amaſię.aut ſi habes laudes gl'am alconis.i.illiꝰ ſagittarij.aut ſi habes iurgia.i.bella codri.i.illiꝰ ducis.o inq̃ mopſe incipe cãtare q2 tityrus.i.ille paſtor ſeruabit hedos.i.capras vel agnos paſcẽtes. ¶ Incipe mopſe ꝓor. Hic menalcas ꝓponit materiã de q̃ debeat cãtare ſcꝫ de amore phyllidis vel de laudibꝫ alconis.vel de iurgijs co

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

dri. vbi notādum ꝙ phyllis regina trinacria ſeu ſiciliēſis amauit demo
phontē regem atheniēſem filiū theſei redeuntē de bello troyano. ⁊ ro-
gauit eū ſibi copulari in ꝯiugē. ille aūt acqeuit. dum ꝯ tū ꝑus vidiſſꝫ athe-
nas ⁊ diſpoſuiſſꝫ de reb⁹ ſuis. vbi q2 ipſe diu moratus eſt phyllis exiſti
mās ſe deceptā deſꝑata ſe ſuſpēdit ad arborē amigdalū ſine frondib⁹. ⁊
ſtatim rediit demophon ⁊ q2 phyllis iā mutata erat in arborē amigda
li demophon āplex⁹ eſt ſtipitē arboris q̄ ſentiēs pñtiā ſui amici ſtatim
ꝓduxit frōdes ¶ Alchon fuit ſagittari⁹ optim⁹. cui⁹ filiū draco inuaſit
ſꝫ ipſa ſagitta interfecit dracōnē ſine leſura filij. ¶ Codrus fuit dux athe-
niēſis vñ ortū fuit bellū inť lachones. atheniēſes. ⁊ datū eſt rñſū a dijs
ꝙ illa ps c⁹ dux interficereť obtinēt. ¶ Tūc ille codr⁹ volēs mori ꝓ ꝑplo
iuit i habitu diſſimulato ad exercitū lachonū dicendo ⁊ ꝓuocādo eos
ad multas iiurias vt lachones eū inťficerēt qḋ ⁊ ipſi fecerūt ¶ Mop.

Immo hec in viridi nuꝑ que cortice fagi
Carmina deſcripſi: et modulās alterna notaui.
Experiar: tu deinde iubeto certet amyntas

¶ Cōſtrue. ego Mopſus experiar. i. canā hec carmia q̄ deſcripſi i cor-
tice. i. folio viridi fagi. i. illi⁹ arboris. ⁊ q̄ carmia ego modulās. i. canens
alterna. i. alternatim dicta mutaui. i. ſignaui. ⁊ tu menalca iubeto dein
de. i. poſtea ꝙ amyntas certet ſcꝫ canēdo. ¶ Immo hec ⁊c̄. Reſpōdet
mopſus ꝙ illa materia nō ſibi placet. ſꝫ vna alia materia quā ipſe ince-
pit ⁊ ſcripſit i cortice fagi. q2 paſtores non hñt papiꝝ nec ꝑgamenū ad
ſcribēdū ⁊ illa materia ē funeralis cuiuſdā ſui amici. ¶ Alterna. i. varia
q2 i muſica ſunt varij ſoni. ⁊ i illꝰ funerib⁹ ſunt duo gña carminū. alťna
. i. vnū p⁹ aliud. ē eñ vnū carmē epichediū qḋ dr̄ cadauere nōdū ſepul-
to. ⁊ epitaphiū qḋ dr̄ cadauere iā ſepulto ſicut patebit i ſequētib⁹

Lenta ſalix quātū pallēti cedit oliue ¶ Me.
Puniceis humilis quantū ſaliunca roſetis
Judicio noſtro tm̄ tibi cedit amyntas
Sed tu deſine plura puer: ſucceſſim⁹ antro

¶ Quātū ſalix. i. illa arbor a lenta. i. flexibilꝰ cedit. i. dat. locū oliue illi ar
bori pallēti. i. pallide. ⁊ q̄tū ſaliūca illa herba humilꝰ. i. vilis cedit roſetꝭ
id ē roſarijs puniceis. i. purpureis tm̄ iudicio nr̄o amyntas ille paſtor
cedit tibi ſꝫ o puer deſine. i. ceſſa plura loqui. ſucceſſim⁹ antro. i. venim⁹
in ſpeluncā. ¶ Lenta ſalix. q2 menalcas ꝑcepit ꝙ mopſus idignanť ſu-
ſtinet ꝯpari amynte iō blādiť ei ⁊ pacificat eū dicēs ꝙ mopſus excellit
amyntā ſicut roſa ſaliuncā. ⁊ ē ſaliūca vilis ſpēs tribuli. ¶ Sꝫ tu deſine
. i. dimitte vel deſiſte loq̇ de amynta ⁊ veniam⁹ ad ṗncipale poſtq̄ꝫ ſu-
m⁹ in antro ſcꝫ in loco apto ⁊ tuto ad cātandū. ¶ Mopſus.

Extinctū nymphe crudeli funere daphnim
Flebant: vos corpli teſtes: et flumina nymphis

Cum cōplexa ſui corpꝰ miſerabile nati
Atqꝫ deos atqꝫ aſtra vocat crudelia mater
Nō vlli paſtos illis egere diebus.
Frigida daphni boues ad flu[~]ia: nulla neqꝫ āne.
Libauit q̄drupes: nec graminis attigit herbā.
Daphni tuū pœnos etiā ingemuiſſe leones.
Interitū: mōteſqꝫ feri: ſiluęqꝫ loquūtur.
Daphnis ꝫ armenias curru ſubiūgere tygres
Inſtituit: daphnis thyaſos inducē bacho
Et folijs lentas intexere mollibꝰ haſtas.
Vitis vt arboribꝰ decori eſt: vt vitibꝰ vuę:
Vt gregibꝰ tauri: ſegetes vt pinguibꝰ aruis:
Tu decus omne tuis poſtq̄ꝫ te fata tulerūt
Ipſa pales agros: atqꝫ ipſe reliquit apollo.
Grandia ſepe quibꝰ mādauimꝰ ordea ſulcis:
Infœlix loliū: et ſteriles dominatur hauenę.
Pro molli viola. pro purpureo narciſſo.
Carduus et ſpinis ſurgit paliurus acutis
Spargite humū folijs. īducite fontibꝰ vmbras.
Paſtores: mādat fieri ſibi talia daphnis
Et tumulū facite: et tumulo ſupaddite carmē
Daphnis ego in ſiluis hinc vſqꝫ ad ſidera notꝰ:
Formoſi pecoris cuſtos: formoſior ipſe

¶ Nymphe. i. decę flebāt. i. plorabāt daphnim. i. illū deū paſtoꝝ vel il-
lū veꝝ paſtorē extinctū. i. mortuū funere crudeli. i. morte horribili. et o
coryli vos eſtis teſtes nymphis ⁊ vos flumia eſtis teſtes ꝙ nymphe
fuerūt ſepple tunc cū. i. qn̄ mr̄. i. roma ācplexa ē corpꝰ miſerabile. i. dignū
miſeratiōe nati. i. filij ſui ſcꝫ daphnidis ⁊ ipſa mr̄ vocat. i. inuocat deos
in vīdictā. ⁊ vocat. i. appellat aſtra. i. ſtellas crudelia. i. crudeles. o daph
ni nō vlli. i. nulli paſtores ſupple egere. i. dixerūt boues paſtos. i. ad paſ-
cendū vel ſaturatos illꝰ diebꝫ. i. tp̄e mortis tuę ad fluia frigida. ⁊ nullꝰ
quadrupes. i. nullū aīal libauit. i. hauſit amnē. i. aquā fluuij. nec q̄dru-
pes attigit. i. comedit herbā gramis. et o daphni mōtes feri. i. duri ⁊ ſil-
uę. i. nemora loquūtur. i. dicūt leones pœnos. i. affricanos. ingemuiſſe

id eſt plorasſe. interitum tuū. i. tuam mortem. ⁊ daphnis inſtituit ſub-
iūgere. i. ſupponere tygres armenias. i. illa aīalia de armenia. curru id
eſt aratro. ⁊ daphnis inſtituit inducere. i. celebrare thyaſos. i. choreas
bacho. i. illi deo. ⁊ daphnis inſtituit intexere. i. circūdare haſtias. i. tyr-
ſos lentas. i. flexibiles folijs. i. pampinis mollibꝫ dulcibꝫ. ⁊ vt. i. ſicut vi-
tis. i. vinea eſt decori. i. pulchritudini arboribꝫ. ⁊ vt vuę ſunt decori viti
bus ⁊ vt tauri ſunt decori gregibꝫ. i. pecoribꝫ. ⁊ vt ſegetes. i. fruges ſunt
decori aruis. i. campis pinguibꝫ. i. fertilibꝫ. o daphni tu es decus omne
omnis honor ⁊ laus tuis ruſticis vel paſtoribꝫ ⁊ poſtq̄ fata. i. dij tule-
rūt. i. abſtulerūt te pales. i. dea pabuloꝝ. ⁊ ipſe apollo. i. deꝰ paſtoꝝ. reli
quit. i. dimiſit agros. i. campos qbꝫ. i. agris ſulcis. i. laboratis mandaui
mꝰ. i. cōmēdauimꝰ grandia ordia. i. magna grana frumēti. loliū illa her
ba infelix. i. infecūdum dominaṫ. ⁊ auenę. i. illę herbę dominantur. i.
creſcūt ſteriles. i. infecūde ⁊ carduus. i. illa herba inutilis ⁊ paliurus id
eſt alia herba. ſurgit. i. creſcit. acutis ſpinis. i. ſpinoſa vel hñs ſpinas acu
tas ꝓ molli viola. i. loco illiꝰ floris ⁊ ꝓ narciſſo purpureo. i. loco illiꝰ flo
ris purpurei. et o paſtores ſpargite. i. implete. humum. i. terram folijs.
id eſt floribꝫ. ⁊ inducite vmbras fōtibꝫ. i. facite nemora circa fontes. nā
daphnis mādat. i. vult talia ſibi fieri. i. compleri. et o paſtores facite tu
mulum. i. ſepulchꝝ. ⁊ ſupaddite. i. inſcribite carmen ꝟſus tumulo. i. ſe-
pulchro ⁊ ego ſum ſupple daphnis notus. i. cognitꝰ in ſiluis ⁊ ego ſum
notꝰ hinc. i. ab hoc loco vſq̄ ad ſidera. i. ad cœlum ⁊ ipſe. i. ego daphnis
eram ſupple cuſtos formoſior. i. dignior vel bonꝰ impator formoſi pe-
coris. i. optimi gregis. ¶ Extinctum nymphę. hic aggrediṫ materiam
principalē huiꝰ egloge. ⁊ incipit lugē ſup morte daphnidis paſtoris op
timi. ⁊ dat modum plangendi in alijs funeribꝫ. vel ſcḋm alios hic defleṫ
iuliꝰ ceſar quem brutꝰ ⁊ caſſius interfecerūt in ſenatu. ideo dr̄ crudeli
vulnere. vel p̄t intelligi de quintilio varro cognato ꝟgilij. dt̄ ḡ q̄ nym
phę pietate motę deflebāt daphnim paſtorē vel iuliū ceſarē vel q̄ntiliū
varrū. ⁊ q̄ incredibile ē q̄ defleuerūt idō addurit teſtimoniū. ſ. corylos.
et flumia more paboꝝ q̄ ſunt ſimplices vocādo i teſtimoniū res irrati
onales. vel h̄ facit ad deſignādū aliqd̄ miraculū qd̄ fuit ſcḋm tp̄e illo. vl̄
q̄ pſona triſtis credit q̄ oīa ſentiāt triſticiā ſicut ipa ¶ Cū ↄplexa fui. i. tūc
nymphę fleuerūt qñ daphni mortuū āplexa ē ſua mr̄ ſicut faciūt lugē-
tes. ⁊ illa mr̄ in dolore ſuo iniuriabaṫ celeſtibꝫ q̄ vocauit aſtra crudelia.
q̄ dederāt filio ſuo tale fatū. ¶ Nō vlli paſtos. Dicit q̄ mors daphni
dis fuit ita dānoſa toti mūdo q̄ oīa aīalia muta ſenſerūt inde dolorē ⁊
iacturā nec voluerūt illis diebꝫ comedē nec bibere. ⁊ hoc ē etiā icredile
idō addurit ad teſtioniū. ¶ Daphni tuū. i. leones feroces de affrica ge-
muerūt ⁊ vocē dederūt ſiluę ¶ Daphnis ⁊ armenias. Hic dr̄ laudes il
liꝰ mortui vt dolor accreſcat. ⁊ marie intelligiṫ de iulio ceſare q̄ primus
addurit romā ſacra ⁊ feſta lyei vel liberi ⁊ facē thyaſos bachi. i. coreas
et ſalutatiōes q̄ fiebāt in feſto bachi. ipſe etiā inſtituit domare tygres
ſic q̄ poſſent ligari ad aratꝝ ſicut alia aīalia. ipſe etiā inſtituit ſuſtinere
vitē in vlmis. ¶ Vitis vt arboribꝫ. Iteꝝ laudat eū q̄ ipſe erat de cœlo
pulchritudo totiꝰ ſuę progeniei. ſicut vitis decorat arbores ⁊ vuę vites

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

et tauri greges: cāpos ſegetes. ¶ Poſtq̄ꝫ te fata. i. poſt mortem tuā pales dea pabuli ⁊ apollo deꝰ herbaꝝ reliquerūt agros. ⁊ vbi ſemīabant ordea nō naſcebant niſi herbę inutiles ⁊ auenę ſteriles. nec creuerunt poſt herbę vtiles ſꝫ ꝓ viola vel flore narciſſo pulcherrio naſcunt in terra cardones ⁊ papauer. ⁊ paliuri ſpinoſi. ⁊ ē paliurus q̄dā ſpēs tribuli ſicut lapa vel glis ¶ Spargite humū. Hic mādat alijs paſtoꝛibꝫ vt faciūt tumulū ⁊ ſtatuāt arboꝛes circa fontes qꝛ aīę nobiliū dicebant vagari circa ſiluas lucos fontes ⁊ flumīa. mādat etiā ⁊ rogat vel oꝛdinat in ſuo teſtamēto ſepulchꝝ ſibi fieri. Supaddite carmē. i. ſuꝑ tumulum ſcribite epitaphium iſtud qꝺ ſequit. Daphnis ego in ſiluis. i. hic iacet daphnis q̄ eſt notꝰ vſq̄ꝫ ad ſidera q̄ fuit paſtoꝛ pulcherrimꝰ pulcherrimi pecoꝛis inter oēs paſtoꝛes. ¶ Menalcas

Tale tuū carmen nobis diuinę poeta.
Quale ſopoꝛ feſſis in gramine: quale ꝑ ęſtū
Dulcis aquę saliēte ſitim reſtinguere riuo.
Nec calamis ſolū ęquiparas ſed voce mgr̄m.
Foꝛtunate puer tu nūc eris alter ab illo
Nos tn̄ hęc quocūq̄ꝫ mō tibi noſtra viciſſim
Dicemꝰ: daphnimq̄ꝫ tuū tollemꝰ ad aſtra.
Daphni ad aſtra ferēꝰ: amauit nos q̄ꝫ daphnis

¶ Cōſtrue. O poeta diuine tuū carmē. i. tuū epitaphiū eſt tale. i. tam gratū nobis q̄le. i. q̄lis res ē ſopoꝛ. i. ſomnꝰ feſſis. i. fatigatis in gramīe: id eſt in herba ⁊ q̄le eſt. i. q̄lis res ē reſtinguere. i. opprimē ſitim. i. appetitum bibēdi riuo. i. apud riuū saliēte trāſeūte dulcis aq̄. o puer foꝛtunate. i. fœlix nō ſolum equiparas. i. nō es ſilis calamis. i. fiſtulis. ſꝫ equiparas mgr̄ in voce. i. cantu et o puer tu eris nūc alter. i. ſecūdꝰ ab illo magiſtro. ⁊ nos dicemꝰ. i. ꝓponemꝰ viciſſim. i. alternatim hęc nr̄a carmina quocūq̄ꝫ modo poterimꝰ. ⁊ nos tollemꝰ. i. erigemꝰ tuū Daphnim ad aſtra. i. ad ſidera ⁊ nos feremꝰ. i. poꝛtabimꝰ daphnim ad aſtra. i. ad cœlum qꝛ Daphnis amauit nos paſtoꝛes. ¶ Tale tuū carmen. Hic menalcas laudat Mopſum dicēs q̄ꝫ ſuū carmē eſt tam delectabile ſibi ſicut eſt ſomnꝰ feſſis homībꝫ vel aqua frigida ſitiētibꝫ. ¶ Nec calamis ſolum. i. tu es par mgr̄o tuo nō ſolum in inſtrumētis muſicis ſed etiā in voce qꝛ vteris pulchꝛis vocibꝫ ⁊ ſentētijs delectabilibꝫ. ⁊ iam tu eris ſecundꝰ ab illo magiſtro. ¶ Nos tamē id eſt quāuis non ſim dignꝰ cantare tecum: tamen alternatim taliter qualiter ego etiam volo laudare Daphnim qui fuit amicꝰ meus ¶ Mopſus

An quicq̄ꝫ nobis tali ſit munere maius?
Et puer ipſe fuit cantari dignꝰ: et iſta
Iampꝛidē ſtimichon laudauit carmina nobis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Cōſtrue ſic. An id eſt vtꝝ quicq̄.i.aliq̄d ſit maius.i.p̄ſtātius nobis
id ē paſtoꝛibꝰ tali munere.i.q̄ꝫ celebꝛare ſeu eleuare iſtum daphnim vſ-
qꝫ ad aſtra.ꝛ ipſe puer.i.daphnis fuit dignꝰ cantari.i.cantādo laudari:
et Stimichon.i.quidā paſtoꝛ laudauit iampꝛidē.i.iamdudū iſta car-
mina facta de Daphnide. ¶ An quicq̄ nobis. Rn̄det mopſus q̄d ve
re iuſtum eſt.vt ambo faciāt carmina ꝑ Daphnide moꝛtuo. Nec po-
teſt eſſe meliꝰ opus qꝛ ſalubꝛis eſt cogitatio pꝛo defunctis exoꝛare vt a
peccatis ſoluātur.ꝛ moꝛtuos ſepelire. Hoc etiam dixit paſtoꝛ quidam
Stimichon id eſt quidam bonus poeta

Candidus inſuetū miratur lumen olimpi:
Sub pedibuſqꝫ videt nubes: et ſidera daphnis.
Ergo alacris ſiluas ꝛ cetera rura voluptas:
Panaqꝫ: paſtoꝛeſqꝫ tenet: dꝛyadaſqꝫ puellas
Nec lupꝰ inſidias pecoꝛi: nec retia cernis
Vlla dolū meditātur: amat bonꝰ ocia daphnis.
Ipſi leticia voces ad ſidera iactāt
Intonſi montes.ipſe iā carmina rupes:
Ipſa ſonāt arbuſta: deus deꝰ ille menalca.
Sis bonꝰ o fœlixqꝫ tuis: en quattuoꝛ aras
Ecce duas tibi daphni.duoqꝫ altaria phœbo
Pocula bina nouo ſpumātia lacte quotānis
Crateraſqꝫ duos ſtatuā tibi pinguis oliui
Et multo in ꝑmis hilarās cōuiuia baccho
Ante focum ſi frigus erit.ſi meſſis in vmbꝛa.
Vina nouū fundā calathis aruiſia nectar:
Cantabūt mihi dametas et lyctius egon
Saltātes ſatyꝛos imitabitur alpheſibœus
Hec tibi ſemꝑ erūt.et cū ſolēnia vota
Reddemꝰ nymphis.et cū luſtrabimꝰ agros.
Dū iuga mōtis aper: fluuios dū piſcis amabit.
Dumqꝫ thymo paſcētur apes.dum roꝛe cicade.
Semꝑ honos nomenqꝫ tuū laudeſqꝫ manebūt
Se baccho cereriqꝫ.tibi ſic vota quotannis

e j

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Agricole faciēt. dāmnabis tu quoqꝫ votis.

¶ Cōſtrue ſic. Daphnis cādidus .i. deꝰ mirať .i. admirať lumen olim-
pi .i. ingreſſum cœli inſuetum id eſt omnino inſolitum videri ⁊ ipſe vi-
det nubes ſub pedibꝫ ſuis. ⁊ videt ſidera .i. ſtellas ſub pedibꝫ ergo volu
ptas ... leticia. alacris id eſt leta tenet id eſt amplectiť ſiluas .i. nemora ⁊
cetera rura .i. alios agros. ⁊ tenet inqꝫ pana id eſt deum paſtoꝝ ⁊ pa-
ſtores ipſos ⁊ puellas dryadas .i. illas nymphas. ⁊ lupꝰ id eſt illud ani
mal nō meditať id eſt cogitat inſidias id eſt deceptionem pecori id eſt
gregi. ⁊ vlla rethia nō meditanť dolum id eſt fraudem ceruis id ē illis
animalibꝫ. ⁊ daphnis amat ocia id eſt pacem ⁊ ipſi mōtes intōſi id eſt
herbam vel arbores habētes iactāt id eſt emittūt voces ad ſidera id ē
vſqꝫ ad cœlum leticia .i. ꝑpť leticiā. ⁊ rupes ipſe .i. ipſa ſaxa iactāt carmi
na. ⁊ ipſa arbuſta id ē ipſe arbores ſonant .i. cantāt. o Menalca ille id ē
daphnis q̄ eſt mortuꝰ eſt deꝰ o daphni ⁊ fœlix ſis bonus id eſt ꝓpicius
tuis id eſt famulis. en id eſt ecce cōſecramꝰ ſupple quattuor aras id eſt
altaria. Ecce o Daphni cōſecramꝰ duas aras tibi. ⁊ cōſecramꝰ duo al
taria Phebo id eſt illi deo. ⁊ ego ſtatuam id eſt cōſtituam quotānis id
eſt ſingulis annis bina pocula id ē duo vaſa ſpumātia id eſt redundā-
tia lacte nouo. ⁊ ego ſtatuam duos cratheras id eſt duo vaſa oliui pin
guis id ē olei dulcis. ⁊ ego hilarās id eſt letificās ꝯuiuia in ꝑmis id eſt
ſuꝑ oīa cum multo bacho. ego fundā .i. ſpargā vina aruiſia .i. vina opti
ma de illa patria ſcꝫ nectar nouū calatis .i. vaſis. ⁊ ſi frigꝰ erit fundā an
te focū .i. ignē. ⁊ ſi meſſis .i. etas ſit ego fundā vinū in vmbra. ⁊ poſt po
cum dametas .i. ille paſtor ⁊ egon .i. aliꝰ paſtor lixius .i. crethenſis cāta
būt mihi ⁊ alpheſibeus .i. alius paſtor imitabiť .i. repſentabiť ſathiros
ſaltātes .i. ſiluestres. ⁊ hec ſacrificia erūt ſempꝫ tibi. ⁊ cū .i. qñ reddemꝰ .i.
dabimꝰ nymphis .i. deabꝫ vota .i. ſacrificia ſolēnia .i. magnifica ⁊ cū lu-
ſtrabimꝰ .i. circūdabimꝰ agros. ⁊ dum aper .i. porcꝰ ſiluestris amabit iu
ga mōtis .i. colles montiū. ⁊ dum piſcis amabit fluuios ⁊ dum apes.
id eſt illa aīalia paſcenť .i. nutrienť thimo .i. illo flore. ⁊ dum cicade .i. il-
la aīalia paſcenť rore .i. pruina ſꝑ honos tuus ⁊ nomen tuū .i. fama tua
et laudes manebūt .i. erūt in memoria hoīm ⁊ agricole .i. ruſtici colen-
tes terrā faciēt tibi vota .i. ſacrificia q̊t annis .i. ſingulis annis ſicut faci
unt bacho .i. illi deo. ⁊ cereri .i. dee frugū. ⁊ dānabis .i. obligabis hoīes
votis .i. ſacrificia faciēda ¶ Candidus. Hic menalcas incipit carmen
ſuū continēs vigintiqnqꝫ metra. ſicut fecit p̄dictū carmē mopſi epyce
dium .i. extinctū nymphe ⁊ epytaphiū. ibi Daphnis ego in ſiluis. Di
cit ergo menalcas ꝙ daphnis eſt nūc candidꝰ felix ⁊ glorioſus in celo
reſpiciēs ſub pedibꝫ ſuis lumen celi ſcꝫ ſpherā ignis ⁊ alioꝝ elementoꝝ
et qr eſt in celo altiſſimo cum magnis videt ſub pedibꝫ ſuis aſtra. ⁊ qñ
dicit candidꝰ vult dicere ꝙ ideo viuit ſuꝑ ethera qr ꝑ ꝯ̄trariū mortui dicū
tur nigri. ¶ Ergo alacris .i. luctus p̄dictus ꝯ̄ttitur in gaudiū. ⁊ oīa illa
que fleuerūt mortem daphnidis nūc exultāt qr viuit ⁊ regnat in celo.
et ſic meror ꝯ̄ttitur in gaudiū. ¶ Nunc ergo voluptas alacris .i. leta te
net ſiluas rura ⁊ pana deū paſtoꝝ ⁊ paſtores ⁊ dryadas .i. deas mon-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

rium ꝛ floꝝ contra illud qđ dictum fuerat extinctum nymphe ¶ Nec
lup⁹.i.lup⁹ et aīalia ferocia exultāt laudātes daphnim deificatum id ē
tam amici ꝙ hoſtes laudabūt iulium ceſarem poſt mortem ¶ Inton
ſi mōtes.i.pleni arboribꝫ ꝛ arbuſta ſcꝫ iuuenes hoīes ꝛ barbati ho-
mines vocāt ipm deum dicēdo bis.deus de⁹ eſt ille.qꝛ geminatio vo-
cabuli facit certitudinē ¶ Sis bonus o felix.dij dicūtur felices ab effe
ctibꝫ ſcꝫ quādo dant felicia dona.ſis ergo felix.i.ꝓpicius tuis amicis.
quia Auguſt⁹ perſecut⁹ eſt acerrime ꝑcuſſores iulij ceſaris patris ſui.
¶ En q̄ttuor aras. Dicit ſe facturꝫ q̄ttuor aras duas daphnidi ꝛ du-
as phoebo. Ara em̄ eſt cōmunis inferis ꝛ ſuperis dijs.ſed altaria ꝑti-
nēt ſolis ſuperioribꝫ dijs.ꝛ dicūtur ab altitudie. Sꝫ q̄rit quare nō dat
phoebo altaria ī numero impari qꝛ poſtea dicet.numero deus impare
gaudet. Rn̄det ꝙ ſm̄ Porphirium Apollo hꝫ triplicem ꝑtātem.dicit
ſol apud ſuperos.ꝛ dr̄ liber pater in terris.ꝛ apollo apud inferos.ideo
ſimulachꝝ apollinis hꝫ tria inſignia ſcꝫ lyram q̄ ꝑcat celeſtem armoniā
et ꝑtātem ſolis in coelo.ꝛ habebat gryphem q̄ oſtēdebat eum eſſe ter-
renum.ꝛ habebat ſagittas oſtendētes eum eſſe noxium ꝛ deum infer
nalem ideo Horati⁹ vocat eum tam peſtilētie ꝙ ſalutis actorem.ideo
Uirgili⁹ per altaria oſtēdit numen ſupernū.ꝛ ꝑ duas aras in numero
pari oſtendit nomen infernum ¶ Pocula bina id ē ſtatuam duo vaſa
plena lacte nouo ad ſacrificādum quot annis.i.ſingulis annis. ¶ Cra
teras ſcꝫ duos id eſt duo vaſa plena oleo ad infundēdum ſuꝑ ſacrifici
um. ¶ Et multo in ꝑmis id eſt ego letificās cōuiuia in ꝑmis cum mul
to bacho.fundam vina aruiſia ſcꝫ nectar nouū ꝛ dulce muſtum an̄ fo
cum in hyeme.ꝛ ſub vmbra in eſtate Et eſt aruiſium ꝓmontorium in
italia vbi ſunt optima vina. ¶ Cātabūt mihi.id ē poſt potum erūt ibi
paſtores leti ſcꝫ Dametas et Egon lyctius id eſt cretenſis qui canta-
būt mihi carmina quia vinum letificat cor homis. ¶ Saltantes ſaty
ros id eſt ibi erit Alpheſiboeus paſtor qui ſaltabit ſicut ſatyri dij cam-
poꝝ.vnde licitum ꝛ religioſum eſt ſaltare in facrifirijs ad oſtendēdum
ꝙ quelibet pars corporis ſentit in ſe leticiam ſacrificij ꝛ gaudium ani-
me redūdat in corp⁹ ¶ Hec tibi ſemꝑ erunt id eſt nō ſufficiet nobis ſe
mel ſacrificare immo perſeuerabim⁹ quolibet āno quādo luſtrabim⁹
agros ſicut prius dictum eſt. ¶ Cum faciam vitulam.ꝛ etiam in feſto
nymphaꝝ. ¶ Dum iuga montis aper id eſt quādiu manebit rerū na
tura ſacrificabim⁹ tibi.ſicut alibi dicit. In freta dum fluuij currēt.ꝛ dū
piſces amabūt fluuios ꝛ apes amabunt Thymū ꝛ cicade rorē. ¶ Ut
bacho cereri.i.ſicut agricole maxime colunt illa duo numina ſcꝫ bachū
et cererem quia ſunt neceſſaria vite.ſic etiam ſacrificabāt tibi quotan-
nis id eſt omnibꝫ annis. ¶ Damnabis tu quoqꝫ votis id eſt munera
ſumpta ligāt ꝛ obligāt ꝛ cōdemnāt vel iudicāt hoīem eſſe obnoxium
datori. Dicit ergo.o daphni nos ſacrificabimus tibi ꝛ tu dabis multa
bona q̄re erimus tibi obnoxij et obligati. ¶ Mopſus

Que tibi que tali reddā pro carmine dona:
Nam neqꝫ me tm̄ veniētis ſibilus auſtri:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Nec ꝑcuſſa iuuāt fluctu tā littoꝛa: nec que
Saxoſas inter decurrūt flumina valles

¶ Cōſtrue ſic. Que dona .i. munera o menalca reddam .i. dabo tibi ꝓ tali carmine. nam neqꝫ ſibilus .i. flatꝰ auſtri .i. illiꝰ venti. venictis .i. ſpirātis nō me delectat tm̄ ſicut carmīa tua. neqꝫ littoꝛa .i. ripe ꝑcuſſa .i. mota fluctu .i. vndis. tantū me iuuāt .i. delectāt nec flumīa q̄ decurrūt id ē fluūt inter valles ſaxoſas .i. plenas ſaxis tm̄ me delectāt. ¶ Que tibi. Hic Mopſus laudat Menalcā qꝛ ipſe optime cātauit. ⁊ in iſto dicto eſt ſollicitꝰ quo munere donabit eū qꝛ carmē ſuū eſt ſibi tam iucūdum q̄ꝫ iucūdus eſt ſibilus venti auſtralis in caloꝛe vel ſonitꝰ aque decurrētis per valles ſaxoſas ¶ Me.

Hac te nos fragili donabimꝰ ante cicuta
Hec nos formoſum coꝛydon ardebat alexim:
Hec eadē docuit cuium pecꝰ an melibœi

¶ Cōſtrue. Nos donabimꝰ te mopſum cicuta hac .i. iſta fiſtula fragili .i. molli. ⁊ hec ſcꝫ fiſtula docuit nos illam eglogam q̄ incipit. Foꝛmoſum paſtoꝛ coꝛydon ardebat alexim. Et docuit nos aliam eglogam .ſ. Dic mihi dameta cuium ⁊c̄. ¶ Hac te nos fragili ⁊c̄. Hic menalcas tanq̄ꝫ liberalis paſtoꝛ pꝛeoccupat donum. quia qui cito dat bis dat. ⁊ dat Mopſo vnam fiſtulam factam ex fragili cicuta cum qua cantauit illas eglogas Foꝛmoſum paſtoꝛ. ⁊ dic mihi Dameta. ⁊ eſt donum paſtoꝛale. ¶ Menalcas.

At tu ſume pedū (quod me cū ſepe rogaret
Non) tulit antigenes: et erat tum dignꝰ amari.
Foꝛmoſum paribꝰ nodis: atqꝫ ere menalca

¶ Cōſtrue ſic. o Menalca ſume .i. accipe pedū baculum curuū qđ pedum Antigenes .i. ille paſtoꝛ nō tulit .i. nō habuit cū rogaret me ſepe. ⁊ ipſe antigenes erat tum .i. tūc dignꝰ amari. dico ergo pedū foꝛmoſum id eſt pulchꝛū nodis paribꝫ .i. eq̄libꝫ ere .i. clauis. ¶ An tu ſume pedū .i. baculū ad retinendū pecudes ꝑ pedē qđ pedū ipſe nunq̄ꝫ voluit dare Antigene paſtoꝛi. qui tm̄ erat iuuenis ⁊ dignꝰ amari. qđ pedū eſt nodoſum ſꝫ eſt politū ⁊ in quolibet nodo ē vnꝰ clauꝰ ereus ad oꝛnatū baculi. ideo đt Foꝛmoſum paribꝫ nodis atqꝫ ere.

¶ Poeta Sileni cātilenam recitat ad Varrū de vita Epicurea ⁊ mūdi oꝛtu. Egloga ſexta.

Pꝛima ſyꝛacuſia dignata ē ludere verſu
Noſtra nec erubuit ſiluas habitare thalia
Cum canerē reges vel pꝛelia cynthius aurem

Vellit: et āmonuit paſtorē tityre pingues
Paſcere oportet oues: deductū dicere carmē
Nūc ego. nāqȝ ſuꝑ tibi erūt qui dicē laudes
Varre tuas cupiāt vel triſtia condere bella.
Agreſtem tenui meditabor harundine muſam.
Nō iniuſſa cano: ſi quis tn̄ hec q̄ȝ. ſi quis
Captus amore leget: te noſtrę varre mirice
Te nemus oē̄ canet: nec phœbo gratior vlla eſt
Quā ſibi quę varri p̄ſcripſit pagina nomē.
Pergite pierides chromis ⁊ mnaſylus in antro.
Silenum pueri ſomno videre iacentē:
Inflatū heſterno venas (vt ſemꝑ) iaccho.
Serta ꝓcul tm̄ capiti delapſa iacebāt:
Et grauis attrita pendebat cantharus anſa.
Aggreſſi (nam ſępe ſenex ſpe carminis ambos
Luſerat) iniȷ̈ciūt ipſis ex vincula ſertis
Addit ſe ſociā timidiſqȝ ſuꝑuenit ęgle
Aegle naiadum pulcherrima. iāqȝ videnti
Sanguineis frontē moris ⁊ tꝑa pingit.
Ille dolū ridens quo vincula nectitis: inq̄t
Soluite me pueri: ſatis eſt potuiſſe videri.
Carmina quę vultis cognoſcite. carmina vobis
Huic aliud mercedis erit. ſimul incipit ipſe.
Tum vero in numeꝝ faunoſqȝ feraſqȝ videres.
Ludere tum rigidas motare cacumina quercus
Nec tm̄ phœbo gaudet parnaſia rupes.
Nec tantū rhodope miratur. ⁊ iſmarꝰ orphea
Quantū oīs mundꝰ gaudet cantāte ſileno.
Nāqȝ canebat vti magnū ꝑ inane coacta
Semina terrarūqȝ. animęqȝ. mariſqȝ fuiſſent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Et liquidi ſimul ignis. vt his exordia p̄mis
Oīa: et ipſe tener mūdi cōcreuerit orbis
Tum durare ſolū. et diſcludere nerea ponto
Ceperit. ⁊ reꝝ paulatim ſumere formas
Iāq; nouū terrę ſtupeāt luceſcere ſolem
Altius. atq; cadāt ſummotis nubibꝰ imbres
Incipiāt ſiluę cū primū ſurgere. cūq;
Rara ꝑ ignotos errent aīalia montes.
Hinc lapides pyrrhę iactos ſaturnia regna
Hinc hoīm quoddā genꝰ et p̄mordia reꝝ
Caucaſeaſq; refert volucres: furtūq; ꝓmethei
His adiūgit hylā nautę quo fonte relictū
Clamaſſent: et littus hyla hyla omne ſonaret
Et fortunatā (ſi nunq̄ armēta fuiſſent)
Paſiphen niuei ſolatur amore iuuēci.
Ah virgo infœlix q̄ te demētia cœpit?
Prętides implerūt falſis mugitibꝰ agros
At nō tam turpes pecudum tn̄ vlla ſecuta eſt
Cōcubitus? q̄uis collo timuiſſet aratrū?
Et ſępe in leui quęſiſſet cornua fronte.
Ah virgo infęlix tu nūc in montibꝰ erras
Ille latus niueū molli fultus hyacinto
Ilice ſub nigra pallentes ruminat herbas:
Aut aliquā in magͦ ſeq̄tur grege. claudite nīphę
Dictęę nymphę nemoꝝ iam claudite ſaltus
Si qua forte ferāt oculis ſeſe obuia noſtris
Errabūda bouis veſtigia: forſitan illū
Aut herba captū viridi: aut armēta ſequutū
Perducāt aliq̄ ſtabula ad cortynia vaccę.
Tum canit heſperidū miratā mala puellā.

Tum phetontiadas muſco circũdat amarę
Corticis: atqꝫ ſolo ꝓceras erigit alnos
Tum canit errantẽ parmeſſi ad flumĩa gallũ
Aonas in mõtes vt dixerit vna ſoroꝝ.
Vt q̃ viro phębi chorus aſſurrexerit oĩs
Vt linus hęc illi diuino carmine paſtor
Floribꝰ atqꝫ apio crines ornatꝰ amaro
Dixerit: hos tibi dãt calamos (en accipe) muſę:
Aſcręo q̊s ante ſeni: quibꝰ ille ſolebat
Cantãdo rigidas deducẽ montibꝰ ornos.
His tibi grynęi nemoris dicatur origo:
Ne q̇s ſit lucus: q̊ ſe plus iactet apollo.
Quid loq̃r: aut ſcyllã nyſi: quã fama ſecuta eſt:
Cãdida ſuccinctã latrãtibꝰ iguina mõſtris:
Dulichias vexaſſe rates. ⁊ gurgite in alto
Ah timidos nautas canibꝰ laceraſſe marinis:
Aut vt mutatos teri narrauerit artus:
Quas illi philomena dapes: q̃ dona pararit:
Quo curſu deſerta petiuerit: et q̇bꝰ ante
Infęlix ſua tecta ſupuolitauerit alis.
Omnia q̃ phębo quondã meditante beatꝰ
Audijt eurotas: iuſſitqꝫ ediſcere lauros:
Ille canit: pulſę referũt ad ſidera valles
Cogere donec oues ſtabulis: numerũqꝫ referre
Iuſſit: et inuito proceſſit veſper olimpo.

¶ Conſtrue ſic. Thalia id eſt illa muſa prima id eſt principalis. digna
ta eſt id eſt voluit ludere id eſt cãtare verſu ſyracuſio id eſt verſu buco-
lico. ⁊ ipſa thalia nõ erubuit. i. non puduit eam habitare id eſt frequẽ-
tare ſiluas id eſt nemora. ⁊ cum canerem reges. i. cum deſcriberem fa-
cta regum ⁊ p̄lia. i. bella Apollo cynthius id eſt in illo monte natꝰ vel
lit id eſt amouit aurem. ⁊ ipſe admonuit id eſt docuit paſtorem id ẽ me
virgiliũ dicendo. o tityre id eſt o ꝟgili. oportet paſcere oues pingues. i.
dicere carmẽ bucolicũ cũ et oportet dicẽ carmẽ deductũ. i. bñ digeſtũ. ⁊

ego ꝟgil⁹ meditaboꝛ.i.cogitabo muſam agreſtē.i.carmen bucolicum
harundine tenui.i.fiſtula dulci.nam aliq̄ ſupererūt tibi.i.ſuperabūda-
būt q̄ cupiāt.ſ.o varre dicere.i.deſcribere tuas laudes.⁊ q̄ cupiāt con-
dē.i.narrare triſtia bella.i.ꝑlia dura. Et ego nō cano iniuſſa ſi q̄s tñ ſit
capt⁹ amoꝛe.i.lęticia.leget carmina tua ⁊ laudes tuas.et o varre nr̄ę mi
ricę.i.illę arboꝛes ⁊ nemus omne.i.oīs ſilua canet te.i.laudabit tua fa-
cta.⁊ nulla pagina.i.charta eſt gratioꝛ.i.delectabilioꝛ phœbo q̄ꝫ illa pa
gina quę ꝑſcripſit nomē.i.laudes ipſi⁹ varri.o pierides o muſę.ꝑgite.i.
cantate chꝛomis.i.ille iuuenis et Mnaſillus.i.ali⁹ iuuenis videre.i.vi
derūt ſilenum.i.illum pedagogum bachi.iacentem.i.quieſcētem ſom
no.i.ꝓpter ſomnum inflatū venas.i.plenū venas iaccho.i.baccho he-
ſterno.i.heſterna die ſumpto.vt ſemꝑ ſolet.⁊ ſerta.i.coꝛonę iacebant.i.
erāt delapſa.i.remota capiti.i.a capite ꝓcul.i.lōge. ⁊ cantharus.i.illud
vas grauis.i.pōderoſum pendebat.i.pēſus erat anſa attrita.i.fracta.⁊
ipſi pueri aggreſſi ſunt ⁊ iniĳciūt.i.adiūgūt vincula ex ipſis ſertis.i.coꝛo
nis.q̄ꝛ ille ſenex ſcꝫ ſilenus luſerat.i.deriſerat illos ābos pueros ſpe car
mis.i.ſperādo carmīa ab illo.et Egle.i.illa puella addit.i.adiūgit ſe ſo-
ciā Timidis.i.illis pueris timētib⁊ ęgle.i.dea pulcherria naidū.i.nym
phaꝝ fontiū pingit.i.maculat vidēti ſcꝫ ſileno frontē moꝛis ſanguineis
id ē illis fructib⁊ rubeis.⁊ pingit tꝑa.i.illas ꝑtes capitis:ille.i.ſilenus ri
dēs.i.deridēs.dolū.i.fraudē inq̄t.i.dixit.quo.i.ꝓpter q̄d nectitis.i.col-
ligitis vincula.i.ligamīa.o pueri ſoluite.i.diſſoluite me ſatis ē me poſu
iſſe videri a vobis.⁊ cognoſcite.i.eligite o pueri illa carmina q̄ vultis ⁊
carmina erūt vobis ꝓ mercede.⁊ aliud mercedis.i.alia merces erit hic
ſcꝫ ęgle.⁊ ipſe ſilenus incipit cātare ſimul.i.pariter.tum.i.qn̄ ſilenus in-
cœpit cātare videres.i.vidē potuiſſes faunos.i.deos ſilueſtres ⁊ feras
id eſt aīalia ſilueſtria ludere.i.ſaltare in numeꝝ.i. ſ̄m armoniā cantus
et tum videres querc⁹ rigidas.i.aſꝑas ⁊ frōdes motare.i.frequēt̄ mo
uere cacumīa ⁊ rupes ꝑnaſia.i.mōs theſſalię.nō tm̄ gaudet phœbo.i.
illi deo.⁊ iſmar⁹ ⁊ rhodopę.i.illi mōtes thꝛacię nō miranť.i.admiranť
oꝛphea.i.oꝛpheū cantantē.quantū oīs mūd⁹ gaudet.i.letať ſileno can
tāte ⁊ ipſe ſilenus canebat vti.i.ſicut ſemina terraꝝ:⁊ aię.i.aeris.⁊ ma-
ris.i.aquę ⁊ ignis liquidi.i.puri fuiſſent coacta.i.collecta ꝑ inane ma-
gnū.i.ꝑ magnū aerem vacuū. ⁊ ipſe canebat vt.i.ſicut oīa exoꝛdia fue-
rit ex his ꝓmis ſcꝫ ſemīb⁊ et vt.i.qualiter ipſe oꝛbis.i.mūd⁹ cōcreuerit.i.
ſimul creuerit ex his ꝓmis ſeminib⁊ ⁊ canebat ſicut ſolum.i.terra cœpe
rit durare id eſt fieri durum.⁊ canebat quomodo oꝛbis cœperit diſclu
dere.i.in diuerſas ꝑtes claudere Nerea.i.deum marinum Pontho id
eſt mari. Et canebat qualiter oꝛbis cœperit paulatim ſumere foꝛmas
id eſt figuras reꝝ.⁊ canebat ſicut terrę ſtupeāt.i.miranť ſolem luceſce-
re.i.lucem emittē nouū.i.inſolitum.⁊ ipe canebat ſicut hymbꝛes id eſt
pluuię cadāt.i.decidāt altius.i.ab ęthere ſummotis nubib⁊.i.eleuatis
nubib⁹ in altum.⁊ ipſe canebat ſicut ſiluę.i.nemoꝛa incipiāt ſurgere.i.
creſcere pꝛimū.i.a ꝓncipio.⁊ ipſe canebat cūq̄ꝫ.i.q̄ tꝑe aīalia rara.i.pau
ca aīalia errāt.i.vaganť per montes ignotos.i.incognitos.⁊ ipſe refert
id eſt canit lapides pyrrę illius mulieris iactos.i.ꝓiectos poſt ſe Et ca

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

nit Saturnia regna.i.diluuium ipſiꝰ ſaturni.⁊ ipſe canit hic.i.poſt hoc quoddã genus hoim.i.originẽ humanę naturę ⁊ ꝓmordia.i.inicia rerum.i.vñ oẽs res ortum duxerũt. ⁊ ipſe refert narrat. volucres.i.aues caucaſeas.i.a caucaſo mõte dictas.⁊ ipſe refert fructũ promethei.i.illiꝰ aſtrologi.⁊ ipe ſilenus adiũgit hylam.i.illum pueꝝ relictum.i.ſubmerſum in fonte quo.i.in q̊ fonte nautę.i.nauigãtes clamaſſent.i.clamando vocaſſent ita vt omne littꝰ ſonaret.i.reſonaret illas voces delectas ſcꝫ hyla hyla.⁊ ipſe ſilenus ſolaẗ.i.ↄſolaẗ paſiphen.i.vxorẽ mynois regis amore iuuẽci.i.ꝓpt̃ amorem vniꝰ tauri.fortunatã.i.fœlicẽ ſi nunq̃ꝫ armẽta.i.tauri fuiſſent.⁊ ipſe ſic canebat.ah ꝟgo.i.o mulier ĩfœlix.i.miſera q̃ demẽtia.i.ſtulticia cepit.i.decepit te.nam ꝓtides.i.illę filię impleuit.i.replerũt agros falſis mugitibꝫ.i.falſis vocibꝫ.tñ nulla eaꝝ ſecuta eſt tam turpes cõcubitꝰ.i.tam mala cõnubia pecudũ.i.tauroꝝ q̃ꝫuis ille timuiſſent aratꝝ.i.iugũ collo.i.in collo.⁊ q̃ꝫuis ipſę q̃ſiſſent.i.q̃ſiuiſſent cornua in frõte leui.i.plana frõte.⁊ ipſe Silenus canebat iſta ꝟba Ah ꝟgo infœlix.i.miſera tu nũc erras.i.vagaris ĩ mõtibꝫ ⁊ ille ſcꝫ taurus ſuffultꝰ latus niueũ.i.hñs latus niueũ.i.candidũ in hyacinto.i.illa herba ruminat.i.digerit herbas pallẽtes.i.pallidas ſub ilice.i.illa arbore nigra.i.vmbroſa.aut.i.vel ille taurꝰ ſequiẗ aliquã ſcꝫ vaccam in magno grege.i.in magno armẽto boum.⁊ vos nymphę dictee.i.cretẽſes claudite.i.claudatis ſaltꝰ.i.ſaltatiões nemoꝝ.i.ſiluaꝝ.ſi q̃ veſtigia bouis.i.tauri errabũda ferãt ſeſe.i.veniãt obuia.i.facta in obuiã nr̃is oculis forſitan aliq̃ vaccę ꝑducãt.i.ducãt illũ tauꝝ captũ amore vniꝰ vaccę in herba viridi.aut ſecutũ armẽta.i.alios boues ꝑducãt inq̃ꝫ ad ſtabula corthinia.i.cretẽſia.⁊ ipſe ſilenus canit puellã ſcꝫ Athlantã miratam id eſt q̃ mirata ẽ mala.i.poma heſperidũ.i.poma aurea ⁊ ipſe ſilenꝰ circũdat.i.narrat phetontiadas.i.ſorores phetontis eſſe mutatas muſco id eſt muſcũ corticis amarę.i.acerbę.⁊ ipſe ſilenꝰ erigit.i.eleuat alnos.i.arbores ꝓceras.i.altiſſimas ſolo.i.a terra.Et ſilenus canit vt.i.quẽadmodũ vna ſoroꝝ.i.vna muſaꝝ duxerit in mõtes aonas.i.in mõtes parnaſi Gallũ.i.illũ poetã errãtem ad flumia.i.aq̃s parmiſſi.i.illiꝰ fluuij.⁊ ſilenus canit vt oĩs chorus.i.oĩs populꝰ phœbi.i.illius dei.aſſurrexit.i.honorẽ fecerit viro.i.Gallo.et ſilenus canit vt lynus.i.ille paſtor ornatus crines.i.hñs crines ornatos apio.i.illo flore amaro.⁊ ornatꝰ floribꝫ dixerit.i.ꝓtulerit diuino carmie hęc ꝟba ſequẽtia illi ſcꝫ gallo O galle muſę.i.nymphę dant tibi hos calamos.i.iſtas fiſtulas.tu accipe illos quos calamos muſę dederũt añ poetę ſupple Aſcręo.i.de illa ciuitate ſcꝫ heſiodo ſeni.i.antiq̊ q̇bꝫ calamis ille Lynꝰ vel heſiodꝰ ſolebat deducẽ.i.deorſum ducẽ.ornos rigidas.i.illas arbores duras cantãdo.i.modulãdo illis calamis et o Galle dicaẗ.i.canaẗ origo.i.ꝓncipiũ nemoris Grynęi.i.ſiluę dedicatę Apollini.ne q̇s ſit lucus.i.ne aliq̇d ſit nemus quo.i.de q̊ Apollo iactet ſe.i.gloriet̃. plꝰ.i.ampliꝰ.q̇d loq̃r.i.q̇d debeo dicẽ.aut loq̃r.i.canã Scyllam.i.filiã Nyſi.i.illiꝰ regis quam Scyllam ſuccinctam.i.circũdatam inguina candida.i.illas ꝑtes candidas monſtris marinis.i.canibꝫ marinis Fama ſecuta eſt.i.de qua dicitur ipſam vexaſſe.i.verſaſſe rates dulichias.i.naues Vlixis quã fama ſecuta eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

laceraſſe gurgite id eſt in mari alto id eſt profundo.nautas.i.nauigã-
tes timidos canib9 marinis id eſt illis monſtris.¶ Aut quid ego lo-
quar id eſt dicam vt Silenus narrauerit artus id eſt membra .Theri
id ē regis therei mutatos.i.variata ꝓpter dapes.quas dapes.i.quę ci-
baria ꝛ quę dona Philomena.i.vxor ſua pararit id ē parauerit illi the
reo.ꝛ ſilenus canit quo curſu id ē qua velocitate ille Thereus petiue-
rit deſerta ſcꝫ loca.ꝛ quib9 alis.i.cum q̄b9 alis ille thereus infoelix id eſt
miſer volitauerit ſup tecta ſua ꝛ ille ſcꝫ ſilenus canit.i.narrat omnia q̄
Phœbo Eurotas id eſt ille fluuius quę beat9.i.fœlix audijt.i.audiuit
quondam meditãte id eſt canente.ꝛ canit omnia quę eurotas ſupple
iuſſit ſuos lauros.i.illas arbores ediſcere id eſt ꝯphendē.ꝛ valles pul-
ſę id eſt percuſſę referũt illa dicta a ſileno ad ſidera.ꝛ ipſe Silen9 cane-
bat donec veſper iuſſit.i.p̄cepit cogere id eſt in ludere oues ſtabulis et
donec iuſſit referre numerum.i.reducere numeꝝ.ꝛ canebat donec ve-
ſper proceſſit id eſt venit olimpo id eſt ab illo monte.inuito id eſt nolē
te quia ille mons libenter audiebat armoniam cantus ipſius Sileni.
¶ Prima ſyracuſio. Titulus hui9 Egloge eſt faunoꝝ ſatyroꝝ ſileno-
rum delectatio.ꝛ ſunt Fauni dij paſtoꝝ.ſatyri vero ſunt p̄ui dij rephē
ſores.ſileni ſunt dij incubi. Iſtam eglogam fecit Uirgili9 principaliter
ad laudem Uarri amici ſui. ꝛ ſepe fuit decãtata in cytharis q2 delecta
bilis eſt ꝛ iocoſa.Et p̄mo excuſat ſe ꝟgili9 quia ſub ſtilo bucolico decã-
tat laudes varri. Poſſet eñ rephendi eo ꝙ nõ eſt plus ſtilo grandiloq̄
dicit igit̃ ꝙ nõ eſt rephendēdus ſtilus bucolic9.q2 talia p̄ma ꝛ p̄ncipa
lis muſa dignata eſt ludē vel cãtare ꝟſu ſyracuſio.i.muſa ſicula locuta
eſt ꝑ Theocritum poetam q̄ erat de ſyracuſa ciuitate.ꝛ ē ſiracuſius de
riuatio greca q2 latine d2 ſiracuſan9 Iſte eñ theocritus fecit bucolica ꝛ
ipſum inſecut9 eſt ꝟgili9 in hoc ope bucolico quod intelligit̃ nũc per ſil
uas ꝛ nemora ¶ Cum canerem.i.qñ ꝓponerem ſcribere eneidem ꝛ ge
ſta regum romanoꝝ apollo cynthius diuertit aurē meã a carmīe he-
roico.Et d̄r notãter.apollo:q2 ipſe eſt de9 carminum.Et d2 cynthius a
monte cintho vbi colit̃ ꝛ vbi nutrit9 fuit anteq̄ eſſet deificat9 Per hoc
vult dicē ꝙ qñ volebat ſcribere eneidē Octauian9 iuſſit eũ deſcribē bu
colica ꝛ iocoſa carmia. ¶ Admonuit paſtorē.i.dixit Uirgilio Tityre
oportet paſcere pingues oues.i.dicē carmē bucolicũ deductum.i.bene
digeſtum ꝛ ſubtile.ꝛ eſt tranſlatio ſumpta a lana bñ carpinata q̄ dedu
cēdo ſubtiliat̃.¶ Nũc ego. Ponit aliam excuſationē q2 multi alij erunt
qui dicēt laudes ꝛ p̄lia Uarri qui obtinuit cõtra germanos ꝛ acquiſi-
uit magnam glorïã ꝛ pecuniam maximã qui varrus ꝓcurauit Uirgi
lio q̄ꝫplurimos honores ꝛ fauores apud cęſarem. ¶ Nõ iniuſſa cano.
Ponit aliã excuſationē q2 ex precepto cęſaris vtit̃ ſtilo bucolico.¶ Si
quis tamē.i.q̄ꝫuis iſte ſtilus nõ ſit grãdiloquus ſed bucolicus ꝛ humi
lis ſicut mirica eſt arbuſtum humile tamē in eo videbũtur laudes var
ri.¶ Nec phœbo id eſt nullum carmen eſt delectabilius cęſari q̄ꝫ illud
quod eſt intitulatũ de Uarro. Et eſt alia excuſatio Cęſar multum di
lexit Uarrũ.et libēter audiuit carmina de eo facta.ſiue bucolice ſiue ali
ter quocũq̄ mõ ſcripta.¶ Pergite pierides. Hic ꝟgili9 vocat perides

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

to ē muſas q̄ ſunt in mōte pyreneo vt cantēt ⁊ dicāt illa q̄ ſilenus dixit
pueris. ⁊ ponit hic noīa puerorum quorum vnus vocabatur Chromis ⁊ alius
mnaſylus q̄ ſecū habebāt vnam puellā ſociā ⁊ Nympham q̄ vocaba
tur Egle. iſti tres petebāt carmīa ſileno poeta vel deo incubo. ¶ Et ē
notādum q̄ varrus ⁊ v̄gilius ſtuduerūt ſectam epicuri ph̄i ſub Sirone
doctore. idō ꝓpter viciniatatē vocabulorum ꝑ ſylenum intelligit ſyronem lo
quētem. et ꝑ Chromin ⁊ mnaſylū intelligit ſe et Varrū. ⁊ adiūgit pu-
ellā ad oſtendendū ſectā epicurēam q̄ poſuit fœlicitatem in delectatio
nibus corporeis. Et q̄dā ibi hn̄t v̄ſum truncatum. Chromis mnaſylus
egle. ſed nō ē v̄ſus immo eſt quidā titulus continēs noīa ꝑſonarum ſequē
tium. ¶ Silenum pueri. i. iſti pueri p̄dicti ſcʒ Varrus et v̄gilius viderūt
ſilenum. i. ſyronem magiſtrum ſuū iacētem in antro Et deſcribit hic v̄gi-
lius vnum hominem ebrium. Epycurēi em̄ ponebāt fœlicitatem in de-
lectatiōe ciborum ⁊ venereorum. vt dictum eſt. dt ergo q̄ ille mgr̄ tm̄ pota-
uerat q̄ dormiebat in antro. q2 ceciderat in foueam ⁊ tam alte leuaue-
rat naſum ſuū in potando q̄ ſertum ſuū. i. laurea magiſtralis ceciderat
a capite et Cātharus. i. gobeletus vel vas aptum ad poculū ceciderat ex
alia pte ⁊ habebat anſam attritā frequēti tractatiōe. ¶ Agreſſi nam ſē
pe. i. iſti pueri ſunt agreſſi ad illū ſenem cū ēgle puella. ⁊ q2 ipſe ſenex ſē-
pe ꝓmiſerat eis carmia ſed ſoluē recuſabat. ideo in ſe cōſpirauerūt liga
re pedes ⁊ manus eius ⁊ nunq̄ eum diſſoluere donec daret eis ꝓmiſſa
ſēpe carmia. Cœperūt igitur virgas ex q̄bus erat facta corona ⁊ ex illis v̄-
gis ligauerūt eum vt ꝓpoſuerant. Egle autē muſa pulcherrima cœpit
mora ⁊ intinxit eius faciem. ¶ Ille dolū ridēs. i. ille mgr̄ ſilenus vidēs ſe
deceptū riſit nec verecūdatus eſt q2 ſm ſectā epicuri nō erat verecūdum
inebriari. ⁊ dt ad pueros. quo vincula nectitis. i. ſoluite me eodem iure
quo ligaſtis q2 ꝓ dilectiōe dʒ vobis ſufficē vidiſſe me ebriū ⁊ ligatū. et
hoc etiam dt q2 fauni nymphē ⁊ ſileni nō videntur niſi qn̄ volūt. ſoluite
ergo me ⁊ dabo vobis ambobus carmīa q̄ vultis. ſʒ ſocia vr̄a ſcʒ ēgle ha
bebit aliā mercedē q̄ carmē ſcʒ ſtuprum quod v̄gilius dt. verecūde Simul
incipit ipſe. i. his dictis ſilenus īcipit dicē carmē qd̄ ſequitur ¶ Tum vo
id eſt qn̄ ſilenus īcepit cātare tūc carmē ſuū erat tā ſuaue ⁊ tā iucundū
q̄ oīa coreabāt ſcʒ fere ſiluarum mōtes ⁊ nemora. ¶ Et dt ī numerum q2 ſal
tātes in coreis mouentur ſm mēſurā carmis. ⁊ ē motare frequētatiuū de
moueo moues. ¶ Nec tm̄ phœbo. i. mōs ꝑnaſus vbi adoratur phœbus
in theſſalia nō hn̄t tm̄ gaudiū cantāte ibidē phœbo quantū gaudium
habuerūt mōtes ⁊ ſiluē cantāte ſileno. nec iſmarus et rhodope montes
thracię In q̄bus cātauit orpheus tm̄ gauiſi ſunt ex carmie orphei q̄ntū
ex carmie ſileni ¶ Nāq̄ canebat Hic reddit cām illius letitię q2 canebat
ſilenus quō mūdus īcepit ⁊ ex q̄bus p̄ncipijs ꝯſtat oē qd̄ eſt. ⁊ quō ſemi
na rerum fuerūt coacta per inane. Vn̄ de rerum origine ſic habetur in phiſicis.
Diuerſē fuerūt phōrum opiniōes q2 Anaxagoras dicebat omnia fieri ex
igne. et Thales mileſius ex humore. Nō vocant poetę Oceanū patrē.
Alij ex q̄ttuor elemētis ſicut Empedocles. Sʒ epicurei dicūt duo eſſe
rerum principia ſcʒ corpus ⁊ inane. Dicunt etiam corpus eſſe Athomos
id eſt paruas partes indiuiſibiles quę apparēt in radijs ſolaribus. ⁊ vo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

cauerũt inane illud ſpacium in quo ſunt athomi. Donat⁹ etiam ſapie
bat iſtam ſectam quãdo dixit nomẽ ſignificare corp⁹ aut rem. quia cor
pus vocat rem ſenſibilem. rem vero vocat illud quod non ſentit. ⁊ qꝛ
omne qđ eſt. aut eſt ꝯtinẽs aut cõtentum. ideo ex iſtis duobꝫ ſunt q̄t-
tuor elemẽta. ⁊ ex elemẽtis ſunt mixta. ideo đt ꝙ iſta duo ſunt ſemina
terrarꝫ. ❡ Et aĩe. i. venti vel aeris. ignis ⁊ aque. Uocat em̃ aerem aĩaꝫ
vel ventum aut ſpũm. ❡ Liquidi. i. puri ⁊ poſtea tot⁹ orbis creuit ab
iſtis. Canebat etiam quõ mũdus incepit creſcẽ ⁊ accipe diuerſas figu-
ras. ❡ Iãqꝫ nouũ. i. canebat qũo ſol incepit lucere. ⁊ eſt luceſco inchoa
tiuũ de luceo luces. ❡ Altius atqꝫ cadãt id eſt canebat quomodo fie-
bat pluuia ex vapore aquoſo eleuato ſurſum ⁊ cũ frigiditate medię re
gionis aeris cõcreto ⁊ in guttas cõſtricto q̃ a ſua pluralitate dicuntur
pluuia. ❡ Rara ꝑ ignotos. i. canebat qũo aĩalia inceperũt diſcurrere ꝑ
mõtes nouos ⁊ ignotos. ❡ Hinc lapides. Hic tãgit fabulam de ori-
gine mũdi quam late ponit Ouidi⁹ in ꝑ̇mo metamorphoſeos. loquit̄
em̃ hic ad pueros ꝑ̄dictos pueri autẽ delectant̄ in fabulis. fabulę etiã
in ꝑte inuẽtę ſunt ad delectationẽ. Illa aũt fabula đt ꝙ poſt diluuium
pyrrha ⁊ deucalion remãſerũt ſoli. ſed a phœbo habuerut oraculũ ſeu
reſpõſum ore prolatũ ꝙ mulier proĳceret poſt ſe lapides. ⁊ ſilr̄ vir. et ex
lapidibꝫ mulieris debebãt naſci muliẽs. ⁊ ex lapidibꝫ viri naſcituri erãt
mares. ❡ Saturnia regna Hic mutat̄ ordo fabulę. qꝛ ꝑ̇mum diluuí-
um nõ fuit tꝑe ſaturni. ſed tꝑe ęgidis regis thebanorꝫ. Secũdum ve-
ro diluuiũ fuit tꝑe deucalionis ⁊ pyrrhę. ❡ Caucaſeaſqꝫ. i. ſilenus ca-
nebat quomodo in caucaſo monte altiſſimo aſſyriorꝫ. Mercuri⁹ deus
eloquẽtię. deus rõnis. deus prudẽtię ligauerat ad petram promothe-
um: cui⁹ cor corrodebat aquila. ⁊ cauſa hui⁹ fuit ꝙ cum oĩs ignis ex io
uis inſtitutiõe eſſet extinctus in terris Minerua dea ſapię. dedit cõſi-
lium prometheo vt cum q̃dã facula furaret̄ ignẽ phœbi ⁊ ipſum dedit
homibꝫ. iđ dĳ fuerũt irati ⁊ immiſerũt mũdo famem: ꝑ quam fictionẽ
intelligit̄ ꝙ prometheus fuit prudẽtiſſim⁹ aſtrolog⁹. ⁊ ꝑ̇m⁹ docuit aſſy
rios aſtrologiã. quã ſtuduit in mõte caucaſo cũ maxima ſollicitudĩe et
cura peruigili. q̃ intelligit̄ ꝑ aquilã corrodẽtem cor. qꝛ cura đr quaſi cor
vrẽs. Iſte promotheus cõſilio mineruę furat⁹ eſt ignẽ ſolis. i. coḡuit ꝑ
rationes naturales quõ generat̄ ignis ĩ aere. ⁊ oſtẽdit homibꝫ qũo p̄t
ignis generari i terris ex colliſiõe duorꝫ corporꝫ ſolidorꝫ ſicut in fuſillo.
❡ Un̄ irati dĳ miſerunt famẽ in terrã. qꝛ ex viſu ignis generat̄ fames
qñ ſcꝫ bellatores incenderũt vrbes ⁊ villas. ⁊ etiã ſi hoĩes oẽs vocarẽt
ad fabricam auri ⁊ argẽti totus mũdus efficeret̄ ſterilis ⁊ famelicus.
❡ His adiũgit hylam. i. ſilenus adiũxit ꝑ̄dictis hyſtoriam hylę q̇ fuit
quidam ſpecioſus puer quem amauit hercules qui iuxta myſiam ciui
tatem qñ vadabat eq̊s ſubmerſus eſt. quem fecit q̄ri hercules ꝑ nau-
tas clamãtes ⁊ altis vocibꝫ dicẽtes. Hyla hyla. ⁊ nõ eſt inuẽtus locus
eius. ❡ Et fortunatam id ẽ canebat etiã ſilenus de Paſiphę vxore re-
gis minoys quę cõcubuit cum tauro contra quam exclamat. quia tur
piſſime amauit ⁊ dicit. ❡ Ah virgo infœlix. Et eſt ah itetiectio fremo
ris ſicut fy vel poy. Paſyphęn autem meretricem vocat ꝟginem nõ a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ꝟtute ſ; ab etatis viriditate. ¶ Pretides impleruͤt. Iſte ꝑtides fueruͤt
filie Preti et Anthiope q̄ filie arrogāter pſumpſeruͤt dicē ſe eſſe iuno-
ni pulchriores. q̄re Iuno indignata immiſit in eas talem fantaſiam ꝙ
ſemꝑ putabāt ſe eſſe vaccas credentes ſe hr̄e cornua ⁊ timētes aratra.
Nulla tñ eaꝝ cōmiſit tam turpe cōnubium. ſicut fecit Paſiphe. ⁊ in h̄
vituperat eam plus q̄ʒ preditas. Et capit̃ ibi leui ꝓ plano ⁊ hʒ ꝑmam
lōgam. Iuxta illud. Pro plano leui. ꝓ leuitate leui. ⁊ eſt vltima de ꝑti-
des breuis more grecoꝝ. ſicut in ꝑmo eneidos. ¶ Ah ꝟgo infœlix Ex
clamat iteꝝ cōtra eiꝰ infortunniū vocās eam ꝟginem ſicut ꝑus. dicens
tu ꝟgo infœlix erras ⁊ vagaris nūc in montibꝫ. ⁊ taurꝰ amicꝰ tuus iu-
xta te cubās ſuꝑ latus in herba molli ſc; hyacinto vel alia herba rumi-
nat herbas virides. vel forte ſequit̃ aliquam vaccam in aliq̊ grege i ſil
ua cortines in qua cortine fueruͤt aliq̄ñ ſtabula armētoꝝ ſolis. Et non
dicat ꝙ ille taurus ſequat̃ aliquam vaccam in nemore gnoſio. q2 Dy
nos maritꝰ Paſiphes ibi regnabat. ideo taurus nō audebat illuc acce-
dere. Et in his videt̃ Paſiphe ſperare liberari a tauro ⁊ ipm dimitte-
re quādiu ruminat ⁊ q̄ñ ſequit̃ alia armēta. ideo p̄cat̃ Nymphas ꝑdi
ctas vt claudāt tauro ſaltus nemoꝝ ſc; introitꝰ vel exitus eoꝝ. Et dñr
ſilue ſaltus. q2 ibi ſallīāt aīalia ſilueſtria. ¶ Rumen eſt ꝑs gutturis ad
quam aīalia mittūt iteꝝ herbas quas ꝑus guloſe ſumpſeruͤt. ⁊ rumi-
nare eſt herbas ſic digerere. ¶ Tum canit heſperidum. Filie Athlan
tis vocate fuerunt heſperides. q2 regnaueruͤt in heſperia. inter q̄s fuit
vna nomīe Athlātis curſu potiſſima q̄ interfecit multos maritos q̊s
currēdo ſuꝑauit. ſed Ypomenes eam deuicit in curſu in ꝟtute pomoꝝ
que ſibi dedit venus. vt latius habet̃ ſuꝑ tercio eneidos. Silenus er-
go canebat iſtam hyſtoriam ſc; quomodo Athlanta mirabat̃ illa po-
ma. ¶ Tum phetōtiadas. i. Silenus canebat q̄uo filie ſolis deflebāt
mortem Phetontis fratris ſui. ⁊ mutate ſunt in alnum arborem vel i
populū. vt habet̃ decimo eneidos. ¶ Tum canit errātem id ē ſilenus
canebat quomodo Gallus poeta fuit effectꝰ poeta ⁊ diuinator. vñ gal
lus ſemel ambulabat iuxta parmeſſum fluuiū Boetie grecie regionis
qui parmeſſus hʒ multa brachia. ideo d̄r Parmelli ad flumina. Et tūc
aſſumpſit eum q̄dā nympha in montes aonas vel aonos. ⁊ eſt aonas
accūs grecus ⁊ poſſeſſiuꝰ. ⁊ in illis montibꝫ Linus filiꝰ Apollinis de-
dit ſibi coronam magiſtralē. ⁊ calamos muſicales: quos ꝑus dederat
cuidā antiquo poete de Eſcrea ciuitate ſc; Euphorioni q̇ fecit q̄dā car
mina de certamine calcātis. ⁊ mopſi in grinco nemore de pericia diui-
nādi. ſed mopſus obtinuit qui meliꝰ diuinauit de paritate vel impari
tate pomoꝝ cuiuſdā arboris. ⁊ ex dolore cōfuſus calcas interijt. ſ; Gal
lus de q̊ eſt hic ſermo trāſtulit in latinū carmina illiꝰ Euphorionis ci-
uis Aſcrei: qui euphorion carmine letificabat ornos ⁊ alias arbores.
¶ Quid loquar an ſcillā: Due fueruͤt Scille. vna fuit filia Nyſi ⁊ alia
Phorci. ſed poetice hic accipit̃ vnum ꝓ alio ſc; ſcilla nyſi ꝓ ſcilla phor-
ci. ſicut in Georgicis. domitꝰ pollucis habenis. i. caſtoris qui fuit do-
mitor eq̄ꝝ. Scilla eñ filia Nyſi nō fuit mutata in monſtꝝ marinū. ſed
filia phorci. Scilla āt filia nyſi regis megarenſiū mutata fuit i alaudā.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

et pr̄ ſuus in nyſum auem ſui nomīs. de q̄ ſcilla ſic mutata ⁊ de pr̄e ſuo ſolet dici. Non eſt tuta niſi ſine nyſo filia nyſi. q2 nyſus ſemꝑ proſequit̄ ſcillam. i. alaudam. ⁊ ſcilla nyſi eſt regimē ſupplemēti. ſicut Dalida ſamſonis. ¶ Quam fama ſecuta eſt. i. fama dt̄ iſtam ſcillam ꝓbaſſe ⁊ infeſtaſſe naues vlixis redeuntis a bello troiano. ⁊ eſt dulichius adiectiuū poſſeſſiuū regionis in q̄ regnabat vlixes ¶ Aut vt mutatos. i. ſilenus canebat q̄uo membra theſei reg̃ thracię fuerūt mutata ⁊ turbata ꝓpt̄ Dapes q̄s ſua vxor dedit ſibi comedēdas. Et capit̄ nomen ꝓ nomīe ſicut ꝑius ſcꝫ Philomena pro progne ſorore ſua. Vñ thereus duxit prognem in vxorem ſuam q̄ erat filia pandionis regis Athenaꝝ. q̄ rogauit maritum ſuū vt iret athenas ⁊ adducēt ſibi ſuā ſororem videndam ſcꝫ Philomenā quam cū Thereus adducēt violauit eam ī via. ⁊ ne ipſa eū accuſaret in via abſcidit ei linguā. dimiſitq3 eā in nemore. ipſa tñ de ꝓpꝛ̄o cruore ſcripſit ī veſte quā miſit ſuę ſorori quicq̄d ſibi contigerat. vel meli⁹ ſcripſit acu in tapetis. Que cum ꝑcepiſſet ſcelus paratū accepit Ithim filium ſuū de thereo: quē interfectū ⁊ bene coctum dedit patri ſuo comedendū. Cui pr̄i inſtātiſſime q̄rēti vbi erat Ithis: mater rñdit. Nō petis intus habes i. fili⁹ tuus ē in vētre tuo. Quo audito pre deſperatiōe thereus fugit in ſolitudinē tanq3 furioſus. Igit̄ iſti q̄ttuor mutati ſunt in aues ſcꝫ thereus in hupupā fedam auē. ithis in phaſianū volucrē comeſtibilē. progne in hyrundinē auē inſtabilē. ⁊ philomena in lucinā auem canorā. Et ſic patꝫ ꝙ philomena accipit̄ in textu pro progne ſorore ſua. vel ꝓ ſeipſa q2 ipā fuit occaſio dandi illas dapes ¶ Omnia q̄ phœbo. i. ſilenus canebat oīa carmīa. q̄ phœb⁹ cātauit in Eurota fluuio laconū qui erat phœbo ꝯſecrat⁹. iuxta quem ſunt lauri plurimeq3 arbores phœbi q̄s docebat phœb⁹ ſua carmīa. ¶ Ille canit id eſt quādo Silenus canebat: valles reſonabāt vſq3 ad cœlū. hyꝑbolice loquēdo. ¶ Cogere donec oues ideſt canebat vſq3 ad veſperam. ſꝫ ſol quaſi inuitus tendebat ad occaſum propter delectationem quā habebat in illo cantu.

¶ Interloquutores Melibœus Corydon Thirſis. Egloga ſeptima

¶ Melibœus

Forte ſub arguta ꝯſederat ilice daphnis:
Cōpulerātq3 greges corydō ⁊ thirſis i vn̄
Thirſis oues: corydon diſtētas lacte capellas.
Ambo florētes etatib⁹: arcades ambo:
Et cantare pares: et reſpōdere parati
Hic mihi dum teneras defēdo a frigore myrtos
Vir greg̃ ipe caper deerrauerat: atꝫ ego daphni
Aſpicio: ille vbi me cōtra videt ocius inquit

Huc ades o melibœe: căper tibi ſalu⁹ et hedi.
Et ſi qđ ceſſare potes requieſce ſub umbra
Huc ipſi potū veniēt per prata iuuēci.
Hic viridis tenera ꝓtexit harundiue ripas
Myntius: eqꝫ ſacra reſonāt examina quercu
Quid facerē: neqꝫ ego alcipē nec phyllida hēbā
Depulſos a lacte domi quę clauderet agnos:
Et certamen erat corydon cū thirſide magnū
Poſthabui tñ illoꝝ mea ſeria ludo.
Alternis igitur cōtendere verſib⁹ ambo
Cœpere. alternos muſę meminiſſe volebant
Hos corydon: illos referebat in ordine thirſis

¶ Cōſtrue ſic. Daphnis. i. ille paſtor conſederat. i. ſiſterat forte. i. a caſu ſub ilice id ē ſub illa arbore. arguta. i. ſonora. ⁊ Corydon et Thirſis illi duo paſtores cōpulerāt. i. ꝯgregauerāt greges. i. armēta in vnū. ⁊ thirſis. i. ille paſtor cōpulerat oues. et Corydon ꝯpulerat capillas. i. capras diſtētas. i. plenas lacte. ⁊ ambo ſcꝫ Corydon ⁊ thirſis erāt florētes ętatibus. i. iuuenes. ⁊ ambo erant Arcades id eſt paſtores arcadię ⁊ ambo erāt pares id eſt ęquales cātare id eſt ad cantādum. ⁊ ambo erant parati rn̄dere hic id eſt in iſto loco dum defendo id eſt prohibeo Myrthos. i. illas arbores teneras id eſt molles a frigore. i. frigiditate. caper vir. i. maſcul⁹ gregis. i. armēti deerrauerat id eſt deuiauerat. ⁊ ego aſpicio illum Daphnim paſtorem. ⁊ vbi id ē poſtqꝫ ille Daphnis videt. i. aſpicit cōtra id eſt ecōtrario. ipſe inquit id eſt ait. o Melibęe ades huc id eſt veni huc ocius. i. citius caper eſt ſaluus tibi ⁊ hędi id eſt capri. et ſi potes ceſſare aliquid id eſt dimittere laborem requieſce ſub vmbra. et iuuēci. i. ipſi boues venient huc potum id eſt ad potādum per prata id eſt ꝑagros. ⁊ myntius. i. ille fluuius ꝓtexit. i. cooperit ripas virides harundine. i. calamo tenera id eſt recenti. ⁊ examina. i. apum cōgregatiōes reſonāt id eſt murmur faciūt quercu ſacra id eſt de illa arbore cōſecrata. Quid facerem in iſto loco: quia ego nō habebam alcipem. i. illam puellā necꝫ phyllida. i. amaſiā illam q̄ clauderet. i. includ'et. agnos depulſos remotos a lacte id eſt ab vberib⁹ matris. et Corydon erat: id eſt habebat magnū certamen. i. magnum iurgium cum Thirſide. i. cum illo paſtore. ⁊ ego poſthabui id eſt poſtpoſui mea ſeria id eſt meas delectatiōes. ludo id eſt ioco amboꝝ duorum. ⁊ ambo cępere id eſt inceperūt contendere id eſt certare. verſibus alternis id eſt alternatim dictis. Et muſę id eſt deę volebāt id eſt cupiebāt. meminiſſe id eſt memoraſſe v'ſus alternos. et Corydon referebat id eſt ꝓferebat hos ꝑ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ſus.⁊ thirſis referebat illos ꝟſus in ordīe.i.ꝑ ordinem. ¶ Forte ſub ar
guta. Huic egloge ꝑponit̃ talis titulꝰ.melibœus et Corydon thirſis.
tamē in textu ꝓ melibœo ponit̃ Daphnis ⁊ introducūtur duo paſto-
res ſcʒ thyrſis ⁊ corydon qui certāt inuicem ⁊ vocāt daphnim vt audi
at eoꝝ certamen. Et volūt aliqui intelligē ꝑ daphnim ceſarem ⁊ ꝑ co-
rydonem ꝟgilium.⁊ ꝑ thirſim inimicos ꝟgilij.⁊ vincūtur ſicut fuerūt
Bauius et Meuius poete miſeri.dꝛ ergo forte.i.fortuitu et e ablati-
uꝰ de fors alias nō ſtaret ꝟſus.daphnis ſedebat ſub ilice arbore argu-
ta.i.ſonora reſonāti vel ſtridēti.ſed alibi argutum ꝑcat breue ſicut in ge
orgicis.argutumqʒ caput.ꝑ daphnim āt intelligit̃ quidā diuinꝰ qui fu
it filiꝰ mercurij. ¶ Compulerāt.i.cōgregauerūt in vnum.i.ſimul.et eſt
prolepſis. Thirſis oues.i.thirſis cōpulerat oues ⁊ corydon capras di
ſtētas lacte.i.plenas qꝛ plena vbera diſtēdunt̃. ¶ Ambo florētes etati
bus.i.iuuenes archades.ambo.i.non vere de archadia qꝛ res agebat̃
in mātua q̄ nō eſt in archadia.ſed archades.i.ſapiētes ſicut ſi eſſent de
archadia vñ fuerūt multi philoſophi. ¶ Et cātare pares.i.erāt in ſcien
tijs equales ⁊ parati reſpōdere. ¶ Hic mihi.i.quādo colligebam myr
thos teneras i eſtate ꝓ ouibꝫ ne corrumpatur a frigore hyemis. Vir
gregis.⁊ capit̃ ibi vir abuſiue qꝛ ſolum ꝑtinet hoī.ſed tūc aſpicio daph
nim.⁊ ipſe me vocauit o melibœe.i.o ꝟgili qꝛ nūc capit̃ melibœus pro
virgilio. Ades huc.i.veni qꝛ nō ſolum caper eſt tibi ſaluꝰ immo ⁊ hedi
id eſt pr̄es mantuani ⁊ eoꝝ filij qȯ daphnis certificabat tanq̄ʒ diuinꝰ
poeta. Et ſi qd.i.ſcio te eſſe viꝝ laborioſum.tamē ſi potes ceſſare ⁊ qui
eſcere a labore requieſce mecum ſub vmbra. ¶ Huc ipſi potum.i.ma-
neas hic qꝛ locꝰ eſt delectabilꝭ qꝛ hic eſt mintius circūdatꝰ harundine ⁊
herba viridi ⁊ eſt patria abundans melle qꝛ ſunt examina.i ſocietates
apum in quercu. ¶ Quid facerem.hic ꝟgiliꝰ tacite excuſat ſe nō poſſe
hic morari.qꝛ nō hꝫ hic ſuam cōiugem ſicut hñt illi duo certatores qui
gubernaret agnos ſuos ⁊ maxime qꝛ lōgum ⁊ magnum eſt certamen
¶ Poſthabui.i.poſtpoſui meam neceſſitatē querēdi capꝝ ludo eoꝝ.i.
verſibꝫ eoꝝ.qꝛ dictum eſt prius.ludere q̄ vellem ¶ Alternis.i.muſe vo
lebant ꝙ ego ſeruarem omnia dicta eoꝝ. Hos corydon.i.corydon inci
piebat hos ꝟſus ⁊ thirſis reſpōdebat ¶ Corydon

Nymphe nr̄ amor libetrides: aut mihi carmē
Quale meo codro concedite: prima phœbi
Verſibus ille facit: aut ſi nō poſſumꝰ omnes:
Hic arguta ſacra pendebit fiſtula pinu

¶ Noſtrue.o nymphe libetrides.i.ſic dicte exn̄tes nr̄ amor.i.nr̄e deli-
cie cōcedite.i.date mihi corydoni tale carmē quale dediſtis meo codro
id eſt illi poete.qꝛ ille codrus facit carmīa ꝓxima.i.ſimilia ꝟſibꝫ phœbi
id eſt illiꝰ dei.aut ſi nō poſſumꝰ facere oēs ꝟſus ſimiles phœbi ꝟſibꝫ fi-
ſtula arguta.i.ſonora pendebit in pinu.i.illa arbore ſacra.i.conſecrata.
¶ Nymphe noſter amor Hic incipit corydon ⁊ inuocat nymphas.qꝛ
vt dr̄ varro nymphe ⁊ muſe idem ſunt qꝛ aque in motu ſuo faciūt mu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ficam.⁊ dicũtur libetrides a libetrio fonte vbi coluntur nymphe. orat ergo nymphas vt cõcedãt ſibi facere talia carmina qualia faciebat codrus qui faciebat vſus ſimiles vſib9 phœbi. Aut ſi nõ poſſum9.quia poſtea dicet.nõ omnia poſſum9.omnes.ideo orat vt ſi non poſſit omnes verſus facere ſimiles verſib9 codri ſaltem pro ſacrificiorum munere ſuſpendet fiſtulam ſuam ad pinum ſacram que eſt arbor conſecrata matri deorum. ¶ Thirſis.

Paſtores hedera creſcentẽ ornate poetã
Arcades: inuidia rumpãtur vt ilia codro.
Aut ſi vltra placitũ laudarit: bacchare frontẽ
Cingite: ne vati noceat mala lingua futuro.

¶ Cõſtrue.o paſtores arcades ornate.i.adornate me poetam creſcẽtẽ id eſt naſcẽtem.hedera id eſt illa herba vt ilia id eſt viſcera rumpãtur.i. frangãtur.inuidia.i.ꝓpter inuidiam.codro.i.illi poete. Aut ſi ille laudarit id eſt laudauerit.vltra placitum id eſt vltra ꝙ̃ placeat mihi.cingite.i.ornate.frontem.i.caput.bacchare.i.illa herba ne mala lingua noceat vati.i.poete.futuro.i.mihi qui ſum futur9 poeta. ¶ Paſtores hedera. Hic Thirſis reſpõdet corydoni per quattuor vſus ⁊ loquit̃ humiliter nõ dicẽs ſe poetam niſi ſolum incipiẽtem ⁊ ſibi diſplicet ꝙ iã corydon orauit fieri ſimilis codro id eſt cornificio.in arte poetrię. iõ orat paſtores archadię vt det ſibi coronam ex hedera ex qua coronabantur poetę.quia ſemꝑ viridis eſt.ſicut ⁊ carmina merent̃ ęternitatẽ. Et petit illam coronam ſibi dari vt codrus ꝑ inuidiam crepet̃ medius:qr inuid9 plus nocet ſibi ꝙ̃ inuidioſo.⁊ quia inuidia eſt int̃ pares ⁊ inuidia reſpicit in alterũ.ideo oſtẽdit ſe maiorem vel parem codro. Aut ſi vltra id eſt ſi codrus denſorie laudauerit me ad vituperationẽ.o paſtores archadie cingite frõtem meam bacchare.i.herba q̃ valet cõtra faſcinum ſiue eſt eſpericon herba ꝑforata vel herba ſancti Ioannis quę dr̃ fuga demonũ.ne vana.i.ne lingua inuidia codri noceat mihi ¶ Cory.

Setoſi caput hoc apri tibi delia paru9
Et ramoſa mycon viuacis cornua ceruí.
Si propriũ hoc fuerit leui de marmore tota
Puniceo ſtabis ſuras euincta cothurno.

¶ Cõſtrue.o delia.i.o dyana.mycon.i.ſeru9 tuus.paru9 id eſt iuuenis dabit tibi dono caput apri ſetoſi i.habẽtis ſetas. ⁊ dabit cornua ramoſa.i.ramis plœna cerui viuacis.i.illi9 animalis diu viuẽtis.⁊ ſi hoc ſcilꝫ donum meum fuerit ꝓprium id eſt ſi tibi placet ſcꝫ tu ſtabis.i.eris tota de marmore leui.i.plano dico.euincta.i.ornata.ſuras cothurno id ẽ illo calciamẽto.puniceo id eſt rubeo colore tincto. ¶ Setoſi. Hic loquitur Corydon ad Dyanam quattuor vſib9 dicens ꝙ Mycon iuuenis paſtor ſeru9 ⁊ nepos ſuus dabit munera Dyanę quę eſt dea venatorũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

dabit eñ ſibi caput apri ꝛ cornua cerui viuacis.i.diu viuentis.qꝛ ſicut
dicit plinꝰ in hyſtoria naturali. Cerñꝰ ſenex q̄rit ſerpētem.ꝛ ex reſpira
tiōe anhelitꝰ trahit eum de foramīe ꝛ ipſum comedit.ꝛ in illa comeſtio
ne viuiſcit ꝛ reſumit vigorem. ¶ Si ꝓprium fuerit.i.ſi acceptum fuerit
tibi mihi dare munꝰ qđ peto.faciam tibi ſtatuā de leui marmore.i.pla
no ꝛ terſo.ꝛ dabo tibi caligas puniceas.i.purpureas. ꝛ eſt cothurnus
calciamētum vtriꝙ pede aptum.ideo đꝛ cothurno i ſingulari. ꝛ ſuras
id eſt tibias in plurali.ꝛ ꝑtinebāt poetis ꝛ venatoribꝫ. ¶ Thirſis

Sinum lactis et hęc tibi liba priape quotānis
Expectare ſat eſt: cuſtos es paupis horti.
Nunc te marmoreū pro tpe fecimꝰ: an tu
Si fetura gregē ſuppleuerit: aureus eſto

¶ Cōſtrue.o priape.i.o deꝰ hortoꝝ ſat eſt expectare.i.ſatis expectaſti ſi
num lactis.i.vas plenum lacte.ꝛ hęc liba.i.hęc ſacrifica quotānis.i.ſin
gulis annis.ꝛ tu es cuſtos horti.i.agri paupis ꝛ nos fecimꝰ te marmo
reum.i.imaginē tuam marmoream ꝓ tpe. Si tñ fetura.i.nutrimētum
vel partꝰ ſuppleuerit.i.augeat gregem tu eſto aureus.i.faciā tuam ſta
tuam auream. ¶ Sinū lactis. Hic thirſis facit votum priapo deo hor
toꝝ.ꝛ đt ꝙ tpe ſuę paupṫatis habebat eiꝰ imaginē marmoreā in horto
paupe.ꝛ pñtabat ei munera pua ſcꝫ ſinū lactis vel placētas q̄ in ęſtate
iocoſe comeduntᷣ in hortis.ꝛ ƀm aliq̄s ſinū ꝓ vaſe eſt neutri gn̄is ṗma
lōga. Seruius tñ ꝛ greci dicūt ſinus qꝛ ſꝑ eſt maſcu.ge.ſed ꝓ vaſe eſt ṗ
ma lōga ꝛ ꝓ gremio ṗma breuis.iuxta illud Replet mãna ſinū lactiſ-
ꝗ coagula ſinū.ꝛ eſt ſꝑ quartę decli.ꝛ in ſinu abrahę.ꝛ ꝓ vaſe ſinus eſt
vas in quo colatᷣ lac mulſum. Dicit ergo thirſis ad deum horti.o pria
pe iam ſatis expectaſti ſinum lactis ꝛ liba.ꝛ fuiſti horti cuſtos paupis.
Sed ſi muſę vellent mihi cōcedere quod poſtulo ego tibi faciam ſtatu
am auream ſcꝫ ſi ſim diues.ꝛ ſi fetura.i.nutrimētum a fouēdo ſupple-
at gregem.i.adminiſtret ꝛ augeat gregē. ¶ Corydon

Nerinę galathea thimo mihi dulcior hyblę:
Candidior cygnis.hedera formoſior alba
Cum primū paſti repetēt pſepia tauri:
Si qua tui corydonis hꝫ te cura.venito.

¶ Cōſtrue.galathea.i.amica mea.nerinę.i.nerei filia eſt dulcior.i.ſua-
uior mihi corydoni thimo.i.illa herba hyblę.i.illiꝰ oppidi.ꝛ galathea ē
mihi cādidior cygnis.i.illis auibꝰ ꝛ eſt formoſior.i.pulchrior hedera.i.
illa herba alba.i.cādida.et o galathea ſi qua cura.i.aliq̄s amor tui cory
donis.i.tui amatoris habet te.i.te detineat venito.i.veni ad eum cum
tauri.i.illa aīalia paſti.i.ſaturati repetēt.i.querēt vel redibūt ad pſepia.
id ē ad ſtabula ſua. ¶ Nerinę galathea. Hic loquitᷣ corydon certando
de pulchritudie amicę.ꝛ đt ꝙ nerinę.i.galathea filia nerei ē ſibi dulcior

quã ſit thimus apibꝰ i illo oppido vbi ẽ abundãtia thimi herbe quam diligũt apes. ⁊ eſt nerine patronymicũ grecũ qꝛ fœmina patronymica terminãtur in ne ſicut nerine: aut in ias ſicut pelias. aut in is ſicut colchis. ¶ Cãdidioꝛ. i. albioꝛ illa aue ſcꝫ cygno ⁊ pulchrioꝛ q̃ꝫ hedera alba cuiꝰ lignum ẽ pulchrius q̃ꝫ hedere nigre. ¶ Cum ꝑmũ. Precatᷣ corydõ amicã ſuam nerinẽ vt veniat ad eum qñ tauri erũt paſti. ſaltẽ ſi habeat curã corydonis vel diligat eum. ¶ Thirſis

Immo ego ſardonijs videar tibi amarioꝛ herbꝭ.
Horridioꝛ ruſco. ꝓiecta vilioꝛ alga.
Si mihi nõ hec lux toto iam lõgioꝛ anno eſt
Ite domũ paſti (ſi quis pudoꝛ) ite iuuenci

¶ O amica mea immo ego videar. i. videri poſſum tibi. i. a te amarioꝛ herbis ſardonijs. i. de ſardonia ⁊ videar horridioꝛ. i. aſperioꝛ ruſco. i. illa herba amara ⁊ videar tibi vilioꝛ. i. turpioꝛ alga. i. illa herba ꝓiecta id ẽ cõtempta. Si hec lux. i. dies iſta nõ eſt iam lõgioꝛ mihi toto anno. o iuuẽci paſti. i. ſaturati ite domum ſi quis pudoꝛ vobis eſt. i. ſi quam habetis verecũdiam. ¶ Immo ergo. thirſim per cõtrariũ loquitᷣ de amica ſua dicens ꝙ ipſe bene diligit eam ſed nõ diligitᷣ ab ea immo ipſe eſt amarioꝛ ei q̃ꝫ herbe ſardonice qꝛ i ſardonia ſunt herbe ſimiles apiaſtro que mel facuit amariſſimũ ⁊ ꝯtrahũt labꝛa homĩs edẽtis ac ſi vellet ridere. ⁊ interficiũt hoiem ridẽdo. Et ruſcus ẽ herba amara ⁊ alga etiam proijcit mare ſuꝑ littoꝛa ex qua ſtercorãtur agri. ¶ Si mihi nõ hec lux. oſtẽdit ſe amare eam qꝛ vna dies eſt illi lõgioꝛ anno. ¶ Ite domũ. loquitur ad gregẽ vt redeat domũ. qꝛ pudoꝛ eſt tam diu moꝛari in paſcua. et hoc dˀt qꝛ ſperat ꝙ qñ venient iuuẽci de paſcuis ſicut ꝑus dˀt corydon. cum ꝑmũ paſti tũc veniet amica ſua ¶ Corydon

Muſcoſi fontes. et ſomno mollioꝛ herba:
Et que vos rara viridis tegit arbutꝰ umbꝛa:
Solſticiũ pecoꝛi defendite: iã venit eſtas
Toꝛrida. iam leto turgẽt in palmite gẽme.

¶ Cõſtrue ſic. vos fontes muſcoſi. i. herba muſco cooperti. ⁊ tu herba mollioꝛ. i. dulcioꝛ ſomno ⁊ arbutꝰ viridis. i. illa arboꝛ q̃ tegit. i. cooperit vos fontes vmbꝛa rara. i. ꝓua defendite. i. ꝓhibete ſolſticium. i. caloꝛem ſolis pecoꝛi. i. gregi. qꝛ eſtas caloꝛ toꝛrida. i. vehemẽs venit. ⁊ gemme. i. botri turgent. i. inflãtur in palmite leto. i. in ramis vineaꝝ. ¶ Muſcoſi fontes. hic loquitᷣ corydon ⁊ certat de alia delectatiõe tꝑis eſtiui precando ꝙ creſcat herba q̃ eſt mollis ad doꝛmiẽdum ⁊ ꝙ fontes ſint muſcoſi. i. herba cooperiat eos. ⁊ ſint arbuta frondoſa. oꝛat ergo oĩa iſta ſibi dari vt depellãt ſolſticium quia quãdo iſta naſcũtur recedit ſolſticium hyemale ⁊ accedit eſtas ¶ Thirſis

Hic focus et tede pingues: hic plurimꝰ ignis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Semp̱: et aſſidua poſtes fuligine nigri.
Hic tantũ boreę curam⁹ frigora: quantũ
Aut numeꝝ lup⁹: aut torrẽtia flumina ripas.

¶ Cõſtrue ſic. foc⁹. i. loc⁹ ignis eſt hic. i. in patria mea ſemp̱. ⁊ tedę pin-
gues. i. illę arbores groſſę ſunt ſemp̱ hic. ⁊ plurim⁹ ignis. i. copioſus ig-
nis eſt ſp̱ hic. i. in patria mea. ⁊ poſtes. i. pillaria domorũ ſunt facti ni-
gri. i. nigra. fuligine. i. fumo aſſiduo. i. cõtinuo ⁊ nos curam⁹. i. timem⁹
tm̃ frigora boreę. i. illi⁹ venti quãtum lup⁹ timet numeꝝ ouium. ⁊ quã
tum flumina torrẽtia. i. aquę abundãtes timẽt ripas. i. littora. Hic foc⁹
Loquitᷣ thirſis dicẽs ꝙ per cõtrarium in patria ſua ſemp̱ ſunt ignis. et
tedę pingues. ⁊ poſtes domoꝝ ſemp̱ ſunt nigri ꝓpter ignem aſſiduũ.
Et eſt fuligo nigra ſordicies camini. Hic tm̃ boreę. i. ꝓpᷣ ignem quem
facim⁹ non dubitam⁹ Boream. ſicut nec lup⁹ veretᷣ numeꝝ ouiũ. qꝛ bñ
comedit oues numeratas. vl' ſicut flumia torrẽtia nõ verentᷣ ripas q̃s
trãſcendũt ⁊ ſupueniẽt. vel cõtra q̊s fluctuãt ¶ Corydon

Stant et iuniperi ⁊ caſtaneę hirſutę
Strata iacẽt paſſim ſua q̃qꝫ ſub arbore poma
Oia nũc rident. at ſi formoſus alexis
Montib⁹ his abeat: videas et flumina ſicca

¶ Cõſtrue ſic. et Iuniperi. i. illę arbores. et Caſtaneę hirſutę. i. ſpinoſę
ſtant. i. ſunt in venetia. ⁊ poma queqꝫ ſua iacent. i. ſunt ſtrata. i. demiſſa
ſub arbore. ⁊ omnia ridẽt. i. ſunt lęta. At ſi alexis. i. ille iuuenis formo-
ſiſſimus abeat. i. recedat ab his montibꝫ. videas. i. videbis flumia ſicca
¶ Stant ⁊ iuniperi. Hic Corydon iteꝝ laudat Venetiam ⁊ redit ad
illud quod iam dixit Turgẽt in palmite gẽmę. ibi etiam ſunt Caſta-
neę hirſutę. Iuniper⁹ eſt arbor thurifera ⁊ dura dicta q̃ſi gignẽs pirid
eſt ignem qꝛ ei⁹ ligno optime nutritᷣ ignis ¶ Caſtanea ſ̃cat arborem ⁊
fructum. ſicut nux ⁊ fic⁹. ⁊ dꝛ caſtanea q̃ſi caſte nata p̱ ɔtrariũ qꝛ ei⁹ fru
ctus naſcitᷣ in folliculo ad modum duoꝝ teſticuloꝝ abſconditoꝝ. Et ẽ
notãdum ꝙ iſte ꝟſus eſt hexameter ſine dactilo in quito pede. ⁊ voca
lis nõ cedit vocali nec fit colliſio vocaliũ in fine de Iuniperi cũ illa cõ-
iunctione et. nec in fine de caſtaneę cũ principio de hirſutę. ⁊ ſic ſunt ibi
duę boetheſis ſicut in doctrinali O vtinã alme de⁹ ⁊c̃. ¶ Strata iacẽt
id eſt in venetia abundãt fruct⁹ pomoꝝ ſtratoꝝ ſub arboribꝫ. ¶ Om-
nia nũc ridẽt. i. ibi abundãt herbę florentes. ¶ At ſi formoſus. Hic re
torquet totam laudem p̃dictã in cęſarẽ q̇ eſt bon⁹ rector imperij. q. d. at
ſi Alexis. i. cęſar abeat ab illa patria ipſa manebit ſteril' ⁊ inculta. qꝛ bo
n⁹ paſtor impinguat oues ⁊ flumia ſicca. i. arida. ⁊ ẽ hyp̱bole ad oſten
dendũ magnã ſterilitatẽ patrię q̄ nõ hꝫ bonũ rectorẽ ¶ Thirſis

Aret ager: vicio moriẽs ſitit aeris herba.
Liber pãpineas inuidit collib⁹ vmbras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Phyllidis aduētu noſtrę nemus omne virebit:
Juppiter et lęto deſcēdet plurim⁹ hymbri

¶ Cōſtrue. Ager.i.campus.aret.i.deſiccat̃ defectu aeris.ꝛ herba mo
riēs vicio.i.defectu aeris corrupti.ſitit.i.afſligit̃.ꝛ liber.i.bacchus.inui
dit.i.ꝓpter inuidiam detraxit vmbras pampineas folia vitis a collib⁹.
et omne nemus.i.omnis ſilua virebit.i.frōdebit aduētu noſtrę phyl-
lidis.ꝛ iuppiter.i.aer ſupior deſcēdet plurim⁹.i.abundās.hymbri id ē
pluuia.lęto.i.dulci. ¶ Aret ager. Hic Thirſis ſub alijs ṽbis laudat cę
ſarem dicēs ꝙ ſine ei⁹ dominio tota patria eſt peſtifera.ꝛ aer corrupt⁹
et herba fit carens pluuia.ꝛ bacchus nō dat folia vitis. ſed ſi Phyllis
veniat.i.amica ſua habeat grām cęſaris.oīa ſibi bñ ſuccedent.ꝛ virebit
omne nemus.ꝛ aer ſupior dimittet pluuiā ¶ Corydon

Popul⁹ alcidę: gratiſſima vitis iaccho:
Formoſę myrtus veneri: ſua laurea phœbo:
Phyllis amat corylos. illas dū phyllis amabit:
Nec myrtus vincet corylos: nec laurea phœbi.

¶ Cōſtrue ſic.popul⁹.i.illa arbor ē gratiſſima alcidę.i.herculi ꝛ vitis ē
gratiſſima iaccho.i.baccho nec myrt⁹.i.illa arbor ē gratiſſima veneri.i.
illi deę.ꝛ ſua laurea.i.ꝓpria laurea ē gratiſſima phœbo.ꝛ phyllis.i.ami
cā meā amat corylos.i.illas arbores.ꝛ dum phyllis amabit illas cory
los myrt⁹ nō vincet corylos ꝛ laurea phœbi nō vincet corylos. ¶ Po
pul⁹ alcide. Hic Corydon iteꝝ laudat cęſarē dicens.ꝙ hercules amat
populū arborē ſibi cōſecratā.ꝛ bacchus amat vitē.ꝛ phœb⁹ lauꝝ.ꝛ ve-
n⁹ amat myrtū. Sꝫ Phyllis ꝑ quā intelligit̃ cęſar pulcher ꝛ delectabil̃
amat corylos arbores nuciferas.id ē māſuetos nos.ꝛ q̃diu cęſar amabit
eos.nulla gens ſupabit eos qđ intelligit̃ in hoc qđ dicit̃. Nec myrtus
vincet corylos nec laurea phœbi. ¶ Thirſis.

Fraxinus in ſiluis: pulcherrima pinus in hortis
Popul⁹ fluuijs: abies in montib⁹ altis
Sepius at ſi me lycida formoſe reuiſas.
Fraxinus in ſiluis: cędet tibi pinus in hortis.

¶ Cōſtrue. Fraxinus.i.illa arbor ē pulcherrima in ſiluis.i.nemorib⁹ et
pinus ē pulcherrima ī hortis.ꝛ popul⁹.illa arbor ē pulcherrima in flu-
uijs.ꝛ abies.i.ſapinus eſt pulcherrima in montib⁹ altis. O licida o pu
er me⁹ formoſe ſi reuiſas me.i.ſi venias ad videndū me fraxinus cędet
id ē dabit tibi locum in ſiluis.ꝛ pinus cędet tibi in hortis. ¶ Fraxinus
in ſiluis. Thirſis iteꝝ laudat cęſarē qui intelligit̃ ꝑ licidā.ꝛ đt ꝙ fraxi-
nus naturalit̃ creſcit in ſiluis.ꝛ ibi ē pulcherrima. ſꝫ pinus ē pulchrior
in hortis.ꝛ popul⁹ eſt pulcherrima iuxta fluuios.ꝛ abies eſt pulchrior
in montibus altis.quęlibet eñ res melius ſe habet in loco naturali.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

¶ Sed ſi licidas dignet̃ reuiſere vel viſitare thirſim. tūc ipſe thirſis faciet ipſum pulchriorem q̃ꝫ ſit fraxinus in ſiluis. vel pinus ī hortis. i. laudabit eum ſuꝑ oēs principes. ſcʒ iſta laudatio nō eſt liberalis q2 eſt condicionalis. ⁊ mercēnaria ſcʒ ſi bn̄ feceris laudabo te. ⁊ iō corydon liberalius cātauit. i. laudauit q̃ꝫ thirſis ¶ Meliboeus

Hęc memini: et victū fruſtra cōtendere thyrſim
Ex illo corydon corydon eſt tꝑe nobis

¶ Cōſtrue. Ego memini hęc carmina veſtra ⁊ memini Thirſim eſſe victum. ⁊ fruſtra cōtendere cū Corydone. ⁊ ex illo tꝑe eſt nobis amicꝰ id eſt ex illo tꝑe cœpi amare Corydonem ꝓpt̄ victoriam ¶ Hęc memini. Nūc loquit̃ Meliboeus q̇ erat electꝰ iudex. et q2 prius dixit. Alternos muſę meminiſſe volebāt. ideo nūc dīt ſe meminiſſe carmīa pdicta. et recenſet Thirſim. i. Cornificiū victum et Corydonem victorem. et ex illo tꝑe Corydon fuit ſibi amabilis.

¶ Parmaceutria poetę Interloquutores Damon et Alphefiboeus ad Polionem. Egloga octaua.

¶ Poeta

PAſtoꝝ muſam damonis et alphefibœi:
Immemor herbaꝝ quos ē mirata iuuēca.
Certātes: q̃ꝝ ſtupefactę carmine lynces:
Et mutata ſuos requierūt flumina curſus:
Damonis muſam dicemꝰ et alphefibei.
Tu mihi: ſeu magni ſuꝑas iam ſaxa timaui:
Siue oram illirici legis ęquoris: en erit vnquā.
Ille dies: mihi cū liceat tua dicere facta?
En erit: vt liceat totū mihi ferre ꝑ orbem
Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno
A te ꝑ̄ncipiū: tibi definet. accipe iuſſis
Carmina cœpta tuis: atqꝫ hāc ſine tꝑa circum
Inter victrices hederā tibi ſerpere lauros.
Frigida vix cœlo noctis deceſſerat vmbra?
Cū ros in tenera pecori gratiſſimꝰ herba eſt
Incūbens tereti damon ſic cœpit oliuę

¶ Cōſtrue. Nō dicemꝰ. i. cātabimꝰ muſam. i. cantilenā paſtoꝝ. i. Da-

monis et Alpheſibœi.q̊s certãtes ſcʒ paſtores iuuẽca immemor herba-
rũ.i.oblita herbaꝝ.i.paſtꝰ mirata ẽ.i.admirata ẽ.ꝛ q̊ꝝ ſcʒ paſtoꝝ carmi
ne.i.cãtilena Lynces.i.illa aĩalia fuerũt ſtupefacte.ꝛ q̊ꝝ carmĩe flumi
na mutata.i.aque ſepate a loco requierũt.i.dimiſerũt ꝓprios curſus ſu
os.ꝛ dicemꝰ muſam Damonis ꝛ Alpheſibœi.ꝛ tu pollio ſeu tu ſupe-
ras.i.vincis mihi.i.ad materiã mei carminis.ſaxa.i.lapides Timaui ma
gni.i.illiꝰ fluuij venetie.ſiue tu legis.i.trãſis oram.i.regionẽ ęq̊ris illiri
[illegible] maris Dalmatię.En vnq̃m erit ille dies.i.nunq̃ʒ veniet mihi tẽpꝰ
vt liceat.i.expediat mihi dicẽ.i.decãtare tua facta.i.geſta tua En erit.i.
certe erit.i.veniet dies vt liceat mihi ferre.i.dicẽ ꝑ totũ orbẽ ſcʒ tua car-
mina ſola.i.q̃ ſola ſunt digna cothurno ſophocleo.i.ſtilo thragico:quo
vſus ẽ Sophocles.ꝑncipiũ muſę meę erit a te Auguſto.ꝛ muſa deſi-
net.i.finiet ĩ te.Et tu accipe carmĩa cœpta.i.icœpta tuis iuſſis.ꝛ ſine.i.
permitte hãc hederã.i.ꝑuã coronã meam circum tpa ſerpere.i.latenter
ire int̃ lauros victrices.i.int̃ maximos triũphos.ꝛ vmbra frigida no-
ctis vix deceſſerat a cęlo.cum.i.qñ.ros.i.pluuia eſt gratiſſimꝰ pecori.i.
gregi.in herba tenera.❡ Damon incumbẽs oliuę.i.baculo oleaſtri.te
reti.i.rotundo ſic cœpit loqui.❡ Paſtoꝝ muſam.Huic eglogę ꝓponi
tur talis titulꝰ:damonis ꝛ alpheſibœi paſtoꝝ cõtentio Vñ in iſta eglo
ga ꝑmo ꝓponit poeta.deinde ꝓſequit̃ ibi.Naſcere.Primo ergo ꝓpo-
nit ſe dictuꝝ carmina Damonis et Alpheſibœi ſcʒ Cornificij et Vir-
gilij quã eglogã fecit ỽgiliꝰ in laudem Pollionis de cuiꝰ puero ꝑus dr̃
Incipe ꝑue puer.dr̃ ergo ỽgiliꝰ Nos dicemꝰ muſam damonis et Al-
pheſibœi paſtoꝝ qui cõtendũt de ſuis amoribꝫ vt dicet̃ poſt.ꝛ eſt eoꝝ
carmẽ tam delectabile ꝙ iuuẽca.i.iuuenis vacca obliuiſcit̃ paſtũ.ꝛ lyn
ces feroces beſtię ſunt ſtupefactę in dulcedĩe illiꝰ carmis.Et incipit cõ
ſtructio ĩ illo ỽbo dicemꝰ ❡ Tu mihi.Hic ỽgiliꝰ affectat videre diem
in q̊ poſſit laudare pollionẽ.ꝛ ſperat illud fore ſtatim qꝛ vtit̃ aduerbio
demõſtratiuo ſcʒ en.vel optãdi vt vtrãq̃ʒ hʒ ſignificationẽ.ꝛ eſt tima-
uus fluuiꝰ venetię ꝛ mare illiricum eſt mare dalmatię vbi pollio habu
it multas victorias.❡ Et ſola ſophocleo.Sophocles fuit vnꝰ ex opti-
mis poetis ꝛ altiloquus Humiliter ergo dr̃ ỽgiliꝰ.q̃uis ſenſus meus
nõ ſufficiat dicẽ laudes pollionis magnas q̃ ſunt digne ſolo ſophocle:
tñ pro poſſe meo dicã laudes tuas.❡ A te principiũ.i.iſta Egloga fa-
cta eſt ex tuo ꝓcepto ꝛ finit̃ in laudibꝫ tuis.❡ Hãc ſine tpa.Hic ẽ ana
ſtropha ꝛ quia Pollio erat etiam poeta.ideo cęlo id eſt hora matutina
Damon incepit loqui vt ſequit̃.Et dr̃ teres illud quod eſt longum et
rotundum.ſicut lancea vel arbores ❡ Damon

Naſcere(p̲requeʒ diẽ)veniẽs age lucifer almũ:
Cõiugis indigno nyſę deceptꝰ amore
Dum q̃ror et diuos:quanq̃ʒ nil teſtibꝰ illis
Profeci.extrema moriẽs tñ alloquor hora.
Incipe menalios mecũ mea tibia verſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Menalus argutūqꝫ nemus pinoſqꝫ loquentes
Semper hꝫ. ſemꝑ paſtoꝝ ille audit amores
Panaqꝫ: qui ꝑm⁹ calamos non paſſus inertes.
Incipe menalios mecū mea tibia verſus:
Mopſo nyſa datur: ꝙd nō ſperemus amātes:
Iungētur iā gryphes equis. ęuoqꝫ ſequēti
Cum canib⁹ timidi veniēt ad pocula dāmę.
Mopſe nouas incide faces: tibi ducitur vxor
Sparge marite nuces: tibi deſerit heſper⁹ oetā.
Incipe menalios mecū mea tibia verſus
O digno cōiuncta viro dum deſpicis oēs:
Dūqꝫ tibi eſt odio mea fiſtula: dūqꝫ capellę:
Hirſutūqꝫ ſuꝑciliū: ꝓlixaqꝫ barba:
Nec curare deū credis mortalia quenq̄ꝫ:
Incipe menalios mecū mea tibia verſus.
Sepib⁹ in noſtris paruā te roſcida mala
Dux ego veſter erā: vidi cū matre legentē.
Alter ab vndecimo tum me iā ceperat annus
Iam fragiles poterā a terra cōtingere ramos.
Vt vidi vt perÿt. vt me malus abſtulit error
Incipe menalios mecū mea tibi verſus.
Nūc ſcio ꝙd ſit amor· duris in cotib⁹ illum
Iſmarus. aut rhodope aut extremi garamātes.
Nec noſtri generis puerꝝ nec ſanguis ędunt.
Incipe menalios mecū inea tibia verſus.
Seuus amor docuit natoꝝ ſanguine matrē
Cōmaculare man⁹. crudelis tu q̄ꝫ mater.
Crudelis mater magis: an puer improb⁹ ille:
Improb⁹ ille puer: crudelis tu quoqꝫ mater.
Incipe menalios mecū mea tibia verſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Nūc et oues ultro fugiat lup⁹: aurea durę
Mala ferāt querc⁹: narciſſo floreat alnus:
Pinguia corticib⁹ ſudēt electra miricę:
Certēt ꝫ cygnis ululę: ſit tityrus orpheus.
Orpheus in ſiluis: inter delphinas arion.
Incipe menalios mecū mea tibia verſus
Oia vel mediū fiant mare: viuite ſiluę.
Preceps aerij ſpecula de montis in vndas
Deferat extremū hoc mun⁹ morietis habeto.
Define menalios: iam define tibia verſus
Hęc damon: vos quę reſpōderit alphęſibœus
Dicite pierides non oia poſſum⁹ omnes

¶ Cōſtrue. o lucifer. i. ſtella ꝑueniēs. i. ante veniēs naſcere ꝛ age. i. duc vel fac diem almum. i. claꝝ dum ergo damon decept⁹ amore indigno quaſi nō ſum dign⁹ amore nyſę. i. illi⁹ puellę cōiugis meę q̄ror deos id ē lamētor apud deos quanq̄. i. q̄uis nil ꝓfeci. i. nullum fructum feci ill' teſtib⁹. i. ipſis dn̄is ſcientib⁹ tn̄ ego moriēs. i. ſtatim moritur⁹ alloq̄r. i. diuos cōuenio in extrema hora. o mea tibia. i. mea fiſtula incipe. i. canta mecum ꝟſus menalios. i. ꝟſus archadicos. menal⁹. i. ille mōs ſꝑ h̄ꝫ nemus argutum. i. ſiluā reſonantē. ꝛ h̄ꝫ pinos. i. illas arbores loquētes. i. ſonū faciētes. ꝛ ille. ſ. menal⁹ audit ſꝑ amores paſtoꝝ. i. carmia de amoribus facta ipſoꝝ paſtoꝝ. ꝛ ipſe audit pana. i. illū deū qui nō eſt paſſus ꝑm⁹. i. qui ꝑm⁹ nō ꝑmiſit calamos inertes. i. fiſtulas ſine arte. ¶ Incipe menalios ꝛc̄. et nyſa. i. puella mea dat̄ in vxorē mopſo. i. illi paſtori. q̄d nō ſperem⁹ amantes. i. quid eſt q̄d nō debeam⁹ ſperare: quaſi dicat omnia. ꝛ gryphes. i. illa aīalia iungētur. i. ꝯiugent̄ equis. i. cū equis. iam. i. deinceps ꝛ ęuo ſequēti. i. ętate ſequēti. dāmę timidi. i. illa aīalia timentia. veniēt. i. accedent cum canib⁹. ad pocula. i. ad fluuiū. o Mopſe o tu deformis incide. i. incidas nouas faces. i. tedas Nam vxor ſcꝫ coniunx ducit̄. i. dat̄ tibi. o marite. i. mopſe ſparge. i. infunde nuces heſper⁹. i. illa ſtella deſerit. i. dimittit tibi oetam. i. illum mōtem theſſalię. Incipe menalios ꝛc̄. o cōiuncta. i. vxor viro. i. marito digno. i. nobili dum tu deſpicis. i. ſpernis oēs hoīes. ꝛ dum mea fiſtula eſt tibi Nyſę odio. i. in odiū habes. ꝛ dum capellę ſunt tibi odio. ꝛ dum ſupcilium hirſutum. i. dum grauitas pilloſa eſt tibi odio. ꝛ dum barba ꝓlixa id eſt magna eſt tibi odio. tu nō credis quenq̄ deum aliquem deorū curare mortalia. i. ſollicitum eſſe de reb⁹ humanis. ¶ Incipe menalios ꝛc̄. et ego vidi te nyſam ꝑuam. i. iuuenem legētem. i. colligētem cum matre tua mala. i. poma roſida. i. rore ſparſa i noſtris ſepib⁹. i. clauſuris noſtris. et o Capellę tunc ego eram veſter dux. i. ducebam vos. ꝛ alter annus. i. ſecūus ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

vndecimo āno.tum.i.tūc ceꝑat me.i.attigerat. ⁊ tūc ego poteram con
tingē.i.attingere ramos fragiles.i.faciles a terra.i.ſtans in terra.vt vi
di.i.mox vel poſtqꝫ vidi vt perij.i.q̄liter perij.⁊ vt malus error.i.amor
abſtulit.i.arripuit me. Incipe menalios ⁊c̄. ¶ Et nūc ſcio.i.cognoſco
quid ſit amor.iſmarꝰ.i.ille mons.⁊ rhodope.i.aliꝰ mons.⁊ garaman-
tes extremi.i.illi populi lōginqui generāt amorem illum in cotibꝰ du-
ris.i.inter ſaxa aſpera.⁊ illi nō ędūt.i.nō pariūt illum puerū.i.amorē no
ſtri generis vel ſanguinis idem amor ipſe nō eſt natꝰ ex homibꝰ manſue
tis. ¶ Incipe menalios ⁊c̄. Et amor ſeuus.i.crudelis docuit matrem.i.
medeam maculare manꝰ ſanguine natorū.i.puerorū.⁊ tu mater.i.me-
dea es crudelis.an.i.vtrū.mater.i.medea ſit magis crudelis an puer.i.
amor improbꝰ.i.crudelis fuerit magis: dico ꝙ ille puer.i.amor fuit im
probꝰ ⁊ tu mater.i.medea es crudelis. ¶ Incipe menalios ⁊c̄. Nūc lu
pus.i.illud aīal fugiat vltro.i.ſponte.oues.i.agnos. ⁊ quercꝰ.i.ille ar-
bores durę.i.rigidę ferāt.i.ꝓducāt mala.i.poma aurea.i.matura.⁊ al
nus.i.illa arbor floreat narciſſo.i.ꝓducat illū florem.⁊ myricę.i.illę ar-
bores ſudēt.i.emittāt electra pinguia.i.gēmas ſuccinas ꝓ corticibꝰ ſu-
is.⁊ vlulę.i.volucres illę certēt.i.cōtendāt cygnis.i.cum illis aīalibꝰ. et
tityrus.i.ille paſtor ſit orpheus.i.bonꝰ muſicꝰ ſicut fuit orpheus ſit in-
qꝫ orpheus in ſiluis ⁊ ſic arion.i.ille alius cytharedus int̄ delphinas.i.
inter illos piſces. ¶ Incipe menalios ⁊c̄. Et oīa fiāt.i.efficiātur mare
mediū.et o ſiluę viuite.i.valete qꝛ nolo plus habitare ſiluas.⁊ ego pre
ceps deferar.i.deorſum ferar de ſpecula.i.de altiſſimo mōtis aerij id eſt
mōtis altiſſimi in vndas.i.in aquas.et o tu Nyſa habeto.i.accipe hoc
munꝰ.i.donum extremū.i.vltimū mei damonis moriētis.et o mea ti-
bia deſine.i.ceſſa cantare ꝟſus menalios.i.arcadicos. ⁊ damon d̄t hec
carmina.et o pierides dicite.i.canite carmina q̄ alpheſibœus.i.ille pa-
ſtor reſpōderit.i.cātauerit ⁊ nos oēs non poſſumꝰ cantare oīa carmīa.
¶ Naſcere preqꝫ diem. Hic ꝓſequit̄ quod ꝓmiſerat ſcꝫ damonis mu
ſam ⁊ introducit̄ damon faciēs cōqueſtionem ad deos ſuꝑ impietate
ſuę cōiugis q̄ ipſum dimiſit ⁊ alium deſponſauit.⁊ nomē illi Nyſa fuit
¶ Cum q̄ror.ṗma ſyllaba de queror eſt breuis ⁊ eſt deponēs ſed quā
do eſt paſſiuū ꝓducit ṗmā ſyllabam. Dicit ergo qꝫuis ego cōqueſtus
ſum ad deos de deceptiōe meę cōiugis ⁊ nihil mihi ꝓfuit.tamē tanqꝫ
deſperatꝰ dicam ꝟba vltima.d̄t ergo cōiugis non quā habebat ſꝫ quā
habere ſperabat. ¶ Nil ꝓfeci. Hic loquit̄ ſcd̄m epycureos qui nō ſpe-
rāt poſt hāc vitam premiū,nec ſupplicium. Iuxta illud. Nec bene pro
merito capitur nec tangitur ira extrema hora:ſicut in quarto eneidos.
¶ Incubuitqꝫ thoro dicitqꝫ nouiſſima ꝟba.moriēs.i.ſtatim moritu-
rus. ¶ Incipe menalios. Hic eſt fictio nouę ꝑſone ⁊ loquit̄ ad rem ir-
rationabilem ꝑ proſopopeiam figuram ſcꝫ ad fiſtulam quam vocat ti
biam q̄ eſt inſtrumētum lōgum ad modū tibię. Dicit ergo ad ſuū ma
giſtrum muſicū. Incipe mecū dicere carmīa menalia.i.optima: qꝛ me
nalus eſt mons vbi fuerūt optimi poetę qui locuti ſunt de amoribus
paſtorū.et d̄t iſte ꝟſus intercalaris ſicut ſunt aliqui dies in kalēdario q̄
ſępe reſumūtur.ſicut eſt dies biſſexti. ¶ Mopſo nyſa datur. Hic inci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

pit carmen miſerabile ⁊ doloroſum. quia nyſa vxor ſua datur alteri ma
rito ſcꝫ mopſo. ¶ Quid nõ ſperemꝰ amantes: qꝛ amatores ſperãt om
nia fieri poſſibilia immo etiam ſperãt illa q̃ ſunt cõtra naturam. eſt eñ
cõtra naturam ꝙ illa ſpecioſa nyſa detur illi ruſtico ſcꝫ mopſo ſicut ⁊ cõ
tra naturam eſt ꝙ gryphes ⁊ equi diligãt ſeinuicem ⁊ ꝙ damme timi
di canum ibãt ſimul cum canibꝰ. Eſt autem gryphes volatile habens
corpꝰ ſicut leo ⁊ caput ⁊ pedes aquilę. ⁊ naturaliter odit equos. Dam
ma eſt dubij generis ⁊ eſt aĩal cornutum timens canes. gryffes habet
vltimam breuem ſicut nomĩa greca. ¶ Mopſe nouas. quia antiquitꝰ
vxores nocte ducebant ad maritos cum facibꝰ. ¶ Sparge marite. qꝛ
cõſuetudo erat ſpargere nuces quãdo ſponſus erat cum ſponſo. vt pu
eri vacãtes raptum nucum cum magno ſtrepitu caſſando ⁊ colligen-
do illas nuces impediret audiui colloquiũ ſponſi cũ ſponſa. ⁊ eſt Oe-
ta mons altꝰ in thracia vel in theſſalia vbi vident ſtellę occidi ſicut in
yda vident oriri. ⁊ eſt veſperꝰ ſtella pͥma noctis. iuxta illud Veſperus
eſt ſtella ⁊c̃. ¶ Incipe menalios. Iterum reſumit ꝟſum interſcalarem
¶ O digno cõiuncta viro. Nũc inſultat ⁊ obiurgat illi Nyſę quę dimi
ſit omnes alios maritos ꝑ illo ruſtico mopſo. et eſt ſarcoſmos hoſti-
lis deriſio. quaſi diceret Tu es miſerrima quę diligis illum ruſticum.
et dimittis me ⁊ meam fiſtulam qui habeo ſupercilia aſpera ⁊ piloſa ⁊
barbam lõgam. quia ſunt ſigna fortis viri ⁊ robuſti. Iuxta illud. Eſt
homo piloſus fortis vel luxurioſus. ¶ Nec curare deum id eſt non pu
tas deos habere curam de rebus inferioribꝰ: Et loquit ſcd̃m ſtoicos
qui dixerũt ꝙ deus circa cardines cœli perambulat. ⁊ noſtra non con-
ſiderat dicentes quod nõ eſt cura deo de bobus ⁊ aſinis. Itaꝗ Nyſa
credit ꝙ dij eam nõ puniant. ¶ Sepibus in noſtris. Hic Damon ag
grauat ſuũ dolorem ⁊ increpat cupidinem deum amoris qui necdum
fecit hoc malũ matrimoniũ immo multa alia loquit ergo ad Nyſam
dicẽs ꝙ ipſe a puericia eam cognouit ab illo tempore quãdo cum ma
tre ſua colligebat poma roſcida. i. humida ſicut ros ⁊ viridia qui pueri
talia amãt. ¶ Dux ego veſter. Loquit ad capras ſuas quaꝝ iam erat
paſtor. vel loquit ad Nyſam vel matrem ſuam quas ad poma duce-
bat. ¶ Alter ab vndecimo. i. tũc erat annoꝝ. xij. qꝛ duodecimꝰ non eſt
alter ab vndecimo. imo eſt pͥmꝰ ⁊ tũc incipit pubertas. ⁊ tũc etiam da
mon incepit amare ⁊ iam erat magnꝰ quia iam attingebat ad ramos
arboris ⁊ eſt parentheſis (dux ego) qꝛ vna clauſula cõmiſcet cum alia.
¶ Vt vidi vt ꝑij. Notãdum eſt ꝙ iſtud aduerbiũ vt aliqñ eſt tpis ⁊
aliqñ ē ſimilitudis. vt vidi. i. mox vel poſtq̃ꝫ vidi. vt ꝑij. i. qualiter pe
rij. vt me malus. i. qualiter amor fecit me errare. ⁊ eſt boetheſis: ſed nec
cedit vocalis vocali illiꝰ verbi ꝑij. ¶ Nunc ſcio q̃d ſit amor Hic diffi
nit amorem deſcribẽs eiꝰ natiuitatem qꝛ nunq̃ꝫ fuit natꝰ ex hominibꝰ
mãſuetis ſed fuit natꝰ ex montibꝰ aſperrimis. ſicut ſunt hiſmarꝰ ⁊ rho-
dope. vl' ex homĩbꝰ ſilueſtribꝰ ſecluſis ab humana cõuerſatiõe. ſicut ſũt
gramantes populi extranei finibus affricę. ¶ Seuus amor docuit.
Narrat mala quę fecit amor quia medea videns ſe cõtemptã a Iaſo-
ne interfecit pueros ſuos. ¶ Crudelis tu q̊ꝫ. Increpat etiã ipſam me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

deam vt nō videat̃ prorſus excuſari ne ſit tota culpa libidinis· hō etiã
qui eſt aĩal rõnale debet hr̃e rõnem dominãtem ſup̃ inſultum amoris.
verũtamen puer ſcȝ cupido fuit crudelis incitãdo ⁊ mater fuit crudel̃
etiam obedicẽdo. ¶ Nũc ⁊ oues. Hic tanq̃ deſperatꝰ optat querti totũ
ordinem nature. q2 poſtq̃ Nyſa quam ipſe cognouit a puericia auer-
tit̃ ab eo optat vt lupꝰ timeat oues ⁊ quercꝰ ferat poma rubea ⁊ alnus
ferat narciſum florem optimũ ⁊ geneſte ferãt electꝝ gummi p̃cioſum.
¶ Certẽt ⁊ cygnis vlule. i. hupupe q̃ ſunt aues turpes cantẽt ſicut cy-
gni. ⁊ tityrus paſtor videat̃ in ſiluis cantare ſicut orpheus optimus li-
riſta. et videatur in mari inter delphinas optimus cytbariſta ſicut
fuit arion: qui cum fuiſſet dephenſus a pyratis rogauit eos vt diceret
vnum carmẽ in cythara. ⁊ ſtatim cõgregati ſunt delphines circa nauẽ
ad audiẽdum ſonum. ipſe ãt ſaliȷ̃t ſup̃ vnũ delphinẽ ⁊ ſic euaſit a pyra-
tis. ⁊ eſt delphinas accũs grecꝰ ⁊ corripit as. ¶ Oia vel medium. Hic
tanq̃ deſperãs optat ꝙ nõ ſint ampliꝰ aliq̃ herbe imo oia ſint ĩ me-
dium. i. ſint in mare. ſicut dt̃ Ouidiꝰ in primo metamorphoſeos Oia
ponthus erat. Mare igit̃ dr̃ medium q2 tenet plꝰ q̃ medium mundi.
¶ Viuite ſilue. viuo ṽbum eſt cũ deſpatiõe recedẽtis acſi dicẽt valete
et viuite ⁊ ad deũ ſitis. ¶ Preceps aerij. Hic optat p̃cipitari ĩ mare de
cacumine alicuiꝰ mõtis. ⁊ ſic mori. ⁊ vult ꝙ nyſa habeat iſtud carmẽ p̱
munere ab ipſo moriẽte ¶ Deſine menalios. i. nõ vult ampliꝰ cantare
poſt mortẽ. ¶ Hec damon Hic loquit̃ poeta dicẽs ꝙ damon dt̃ q̃ di-
cta ſunt ſȝ illa que dicẽda ſunt nõ ſunt ṽba humana ſȝ potiꝰ diuina: iõ
requirũt deas carminũ quaſi dicat. oia p̄dicta ſunt vtcunq̃ dicta ſȝ ad
ſequẽtia neceſſe ẽ inuocare diuinũ auxiliũ vbi homies nõ ſufficiũt p̱ ſe-
ipſos q2 nõ oia poſſumꝰ omnes ¶ Alphe.

Effer aquã: et molli cinge hec altaria vitta
Verbenaſq3 adole pingues ⁊ maſcula thura.
Cõiugis vt magicis ſanos auertere ſacris
Experiar ſenſus. nihil hic niſi carmina deſunt
Ducite ab vrbe domũ mea carmĩa ducite daph(nim
Carmĩa vel celo pñt deducẽ lunã.
Carminibꝰ circe ſocios mutauit vlixis
Frigidꝰ in pratis cantãdo rumpitur anguis.
Ducite ab vrbe domũ mea ⁊c̃.
Terna tibi hec p̄mũ triplici diuerſa colore
Licia circũdo. terq3 hec altaria circum
Effigiem duco: numero deꝰ impare gaudet.
Ducite ab vrbe domũ mea carmĩa ducite daph.

Necte trib⁹ nodis ternos amarilli colores.
Necte amarylli mō.ꝛ veneris dic vincula necto.
Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphi
Limus vt hic dureſcit.et hęc vt cera liqueſcit
Uno eodēq3 igni ſic noſtro daphnis amore.
Sparge molā ꝛ fragilis incēde bitumīe lauros:
Daphis me mal⁹ vrit.ego hāc i daphnide lauꝝ
Ducite ab vrbe do^{m} mea carmīa ducite daphni.
Talis amor daphnim q̄lis cū feſſa iuuencū
Per nemora atq3 altos quęrēdo buccula lucos.
Propter aquę riuū viridi procūbit in herba
Perdita nec ſerę meminit decedere nocti:
Talis amor teneat.nec ſit mihi cura mederi.
Ducite ab vrbe ꝛc.
Has olim exuuias mihi ꝑfid⁹ ille reliq̄t
Pignora chara ſui.quę nūc ego limine i ipſo
Terra tibi mādo:debēt hęc pignora daphnim:
Ducite ab vrbe ꝛc.
Has herbas.atq3 hęc pōto mihi lecta venęna
Ipſe dedit mœris.naſcūtur plurima ponto
His ego ſępe lupū fieri ꝛ ſe cōdere ſiluis
Mœryn.ſępe aīas imis exire ſepulchris
Atq3 ſatas alio vidi traducere meſſes.
Ducite ab vrbe ꝛc.
Fer cineres amarylli foras.riuoq3 fluenti.
Trāſq3 caput iace:ne reſpexerꝫ.his ego daphni
Aggrediar nihil ille deos.nil carmina curat
Ducite ab vrbe ꝛc.
Aſpice.corripuit tremulis altaria flāmis
Sponte ſua(dum ferre moror)cinis ipſe:bo^{m} ſit

Neſcio quid certe eſt et hilas in limīe latrat.
Credim⁹: an qui amāt ipſi ſibi ſomnia fingūt?
Parcite: ab vrbe venit: iā ꝑcite carmīa: daphnis

¶ Cōſtruc. Effer.i.deferas aquā ⁊ cinge.i.circūda hęc altaria vitta.i.
faſcia molli.i.tenui. ⁊ adole.i.incende ꝟbenas.i.herbas illas pingues
id eſt craſſas. ⁊ adole thura maſcula.i.fortia vt ego experiar auertere.i.
peruertē ſenſus ſanos.i.nō amātes cōiugis mei ſacris magicis.i.arte
magica. ⁊ nihil deeſt in iſto loco niſi carmīa.i.incantatiōes deſunt.i. de
ficiūt. O mea carmīa ducite Daphnim.i.meū maritū.ab vrbe.i.a ciui
tate.domū.i.ad domū ruſticam. ⁊ carmia.i.incātationes pñt deduce-
re.i.deorſum ducē lunam ex cœlo.i.de cœlo. ⁊ circe.i.illa mulier muta-
uit carmib⁹.i.incātationib⁹ ſocios vlixis.i.illius nobilis. ⁊ anguis.i.ſer
pēs frigid⁹.i.noxius in pratis.i.per prata.rumpit̄.i.amittit vim ſuam
cantādo.i.dum incantat̄. Ducite ab vrbe ⁊c̄. O daphni. Ego circun
do.i.cingo tibi terna. litia id eſt tria fila hęc diuerſa colore triplici.ꝑmū
id eſt in ꝑmis. ⁊ ego duco.i.traho effigiem.i.imaginem cōiugis ter id ē
triplicem circa hęc altaria.de⁹ gaudet numero impari. ¶ Ducite ab vr
be ⁊c̄. o Amarylli necte.i.liga ternos colores.i.illos triplices colores
trib⁹ nodis.et o Amarylli necte.i.colliga modo id eſt nunc iſtos colo-
res. ⁊ dic ego necto vincula veneris id eſt deę amoris. ¶ Ducite ab vr
be ⁊c̄.et vt.i.ſicut lim⁹ id eſt terra.dureſcit.i.fit dura. vt id eſt ſicut hęc
cera liqueſcit id eſt fit liquida vno ⁊ eodem igni.i.ꝑ ipſum ſolem. ſic id
eſt eodē modo Daphnis dureſcat ⁊ liqueſcat amore noſtro. O ama-
rylli ſparge id eſt infunde molam id eſt far ⁊ ſalem ⁊ incende id ē com
bure lauras fragiles bitumine.i.diuino igne et Daphnis malus id eſt
amor anxius vrit me.et ego comburam hāc lauꝝ.i.arborem in Daph
nide.i.ꝓpter amorē daphnidis. ¶ Ducite ab vrbe ⁊c̄. Talis amor te-
neat daphnim q̄lis amor fuit cum buccula.i.ꝑua iuuēca. ꝓcubuit id ē
quieuit in herba viridi ꝑdita ſcʒ buccula ꝓpter amorem. ꝓpter.i.iuxta ri
uū aquę querēdo iuuēcum ſuū ꝑ nemora ⁊ ꝑ lucos altos.i.ſiluas ma-
gnas ⁊ ipſa buccula nō meminit decedere.i.recedē nocti ſerę.i.tarde.et
talis amor teneat Daphnim nec cura.i.ſollicitudo medeti.i.dandi me
dicinam ſit mihi. ¶ Ducite ab vrbe ⁊c̄. Ille ſcʒ Daphnis ꝑfidus.i.ma
lus reliquit mihi has exuuias.i.veſtes.tanq̄ pignora.i.munera chara
ſui.quę ſcʒ pignora o terra ego mādo tibi in ipſo limine.i.in ītroitu do
mus ⁊ ipſa pignora debēt Daphnim ipſum reducē ab vrbe. ¶ Duci-
te ab vrbe ⁊c̄. Ipſe mœris.i.ille magic⁹ homo dedit mihi has herbas.
et dedit hęc venena mihi lecta.i.collecta pontho.i.in illa inſula.vbi plu
rima venena naſcūtur.i.creſcūt.pontho.i.in illa inſula. ⁊ ego vidi mœ-
rim.i.illum magicū ſepe fieri.i.mutari in lupum.his.i.herbis. ⁊ vidi ſe
cōdere.i.abſcōdere in ſiluis ⁊ vidi aīas exire.i.extra ire.ſepulchris imis
id eſt ꝓfundis ⁊ vidi ipſum traducē.i.trāſmutare alio.i.ad alium agꝝ
meſſes.i.blada ſatas id eſt ſemiatas. ¶ Ducite ab vrbe ⁊c̄. o Amaryl
li fer.i.porta cineres foras ⁊ iace.i.ꝓijce illas trās caput.i.retro caput ri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

no fluenti id eſt in aquam currentem. ⁊ caue ne reſpexeris retro te. Et
ego aggrediar. i. adoriar Daphnim his artibꝰ magicis. ⁊ ille daphnis
nil curat deos ⁊ nil curat carmina. i. incātationem. ¶ Ducite ab vꝛ. ⁊c̄.
O amarylli reſpice ipſe cinis corripuit. i. rapuit altaria ſua ſpōte flam-
mis tremulis. i. cum flāmis tremētibꝫ dum moror. i. tardo ferre. i. por-
tare. ⁊ vtinam hoc ſit bonum. certe neſcio ꝗd hoc eſt. et Hylas. i. ille ca
nis latrat. i. clamat in limine. i. in loco illo. credimꝰ. i. ita iudicamus. an
id eſt vtꝝ qui amāt fingūt. i. cogitāt ſomnia ſibi. et o carmia mea parci
te quia nolo amplius cantare qꝛ iam Daphnis venit ab vꝛbe ¶ Effer
aquam. Loquiť alpheſibœus in ꝑſona vxoris Tullij vel Daphnidis
loquētis ad ancillam ſuam amaryllidem vt afferat ſibi aquam ⁊ aliaq̄
reꝗrunť ad faſcinum ꝯſtruendū ꝓ marito ſuo ꝗ repudiat eam. ⁊ vult
facē incātatiões ⁊ carmina ad mouēdum ⁊ mutādum aīm mariti ſui
vt cōuertať ad eam. a p̄cipit ancillę ſuę afferre aquam ⁊ circūdare alta
ria de vitta. i. de faſcia vel benda. ⁊ debet vitta ſcribi per duplicem tt.
¶ Verbenaſqꝫ. Verbena a ꝟberādo dicta eſt qꝛ eſt congrua in ſacriſi
cijs amoris qꝛ eſt generatiua lactis ⁊ reſpicit mām̄illas. ⁊ inde p̄t dici
vberina qꝛ ꝯfortat vbera. vel ꝟbera q̄ſi veruena. qꝛ viridis ſicut herbę
caſtę dicūtur a ꝟtute virides quia ꝟtus nō ſeneſcit. Antiquę vero glo
ſę habēt verbenas. i. herbas illas vel folia oliuę. ¶ Adole id eſt incēde
vel inflāma maſcula thura id eſt fortia quę ſunt ad modum teſticuloꝝ
¶ Cōiugis vt magicis. i. da mihi p̄dicta vt poſſim ꝯuertere ſenſus ſa-
nos cōiugis mei: ¶ Sanos. i. non amātes quia per cōtrarium aman
tes dicūtur inſani ⁊ nō amatores ſunt ſani ſicut erāt Daphnis ⁊ Tul
lius ad vxores ſuas repudiatas. ¶ Nihil hic niſi. i. nō dubito quin re-
uocem ad amorem meum Daphnim ſi fiant incātatiōes vel carmina.
¶ Ducite ab vꝛbe. i. ſcio ꝙ carmina cōpellēt Daphnim redire a ciuita-
te ad domū ruſticam ⁊ paſtoralem ꝟſus vxorē ſuam ¶ Carmia vel cœ
lo. Facit argumētum ad ꝓbandū a fortiori ꝙ carmia p̄nt mutare men
tes hoīm. qꝛ carmia p̄nt facere ꝙ luna deſcēdat de cœlo. qꝛ ſortilegi di-
cūt ꝙ qn̄ luna eſt in defectu ipſa nō eſt amplꝰ in cęlo ſꝫ deſcendit in ter
ram ꝑ incantatiões mulieꝝ. Luna em̄ habet ꝑtātem in cęlo ſuꝑ terrā
et in inferis Et ideo dꝛ in ęneide. tria virgis ora dyanę. Et dꝛ luna qua
ſi lucentium vna. ¶ Carminibus circe. Hic facit aliud argumentum
quia cyrce filia ſolis mutauit ſocios Vlixis in beſtias per ſuas incan-
tationes ⁊ per ſua carmina. ¶ Frigidꝰ in pratis. Carmina nedum mu
tauit ſenſum hominis. immo faciūt ſerpētes venire ad incantatorem
ita etiam faciam amatorem meum venire ad me. ¶ Terna tibi. Hic i
cipit facere faſcinum circumdādo altare triplici litio. Et dicitur litium
quaſi ligatium per quod ligantur ſtamina textorum intricata. ideo con
uenicter vtitur litio ad incantādum amatores ⁊ ad intricandum eos.
Et erāt ter tria litia tribus coloribꝫ ſcꝫ tria roſea ⁊ tria alba ⁊ tria nigra
Et ſic erant nouem. ſicut in principio Miſſę nonies dꝛ kyrieleyſon ⁊c̄
diabolus em̄ vult ſuū ſacrificium fieri ſicut diuinum. ¶ Effigiem du-
co: quia incātatrices ⁊ malefici faciebāt duas imagines vnam de luto
et aliam de cęra q̄s imagines ducebāt ter circa altare. ¶ Numero deꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Aſſignat cām q̄re d̄t tex. ꝙ deꝰ gaudet numero ternario vel impare cu
iuſmodi eſt ternarius q̇ eſt diuinꝰ numerꝰ ⁊ ꝑfectꝰ. hꝫ em̄ ꝑ̇ncipiū me-
dium ⁊ finem. ſꝫ poete hoc dixerūt de echate vel. luna q̄ hꝫ tres ꝑtātes
vt dictū eſt ꝓꝑt̄ ꝓſecutionē dicti numeri ternarij. ¶ Necte tribꝫ Loqui
tur iteꝝ vxoꝛ Tullij ad ancillā ſuam dicēs. facias in quolibet coloꝛe ꝑ̄-
dicto tres nodos. ⁊ ſic erūt tres nodi. ⁊ dicas. Ego necto vincula amo
ris. ⁊ eſt modꝰ incantādi ſoꝛtilegaꝝ. ¶ Limꝰ vt hic. Ponit aliud myſte
rium ſacrificioꝝ paganoꝝ. Prius em̄ dictū eſt ꝙ fiebāt due imagines.
vna de luto. alia de cera. nūc facit oꝛōnem deꝑcādo ꝙ ſicut vnꝰ ⁊ idem
ſol durefacit lutum ⁊ liquefacit ceram. ita vnꝰ ⁊ idem amoꝛ reddat coꝛ
iſtiꝰ amatoꝛis molle ⁊ teneꝝ. ⁊ poſtq̄ꝫ cōuerſum fuerit coꝛ amatoꝛis in
amoꝛē meū poſſit cōfirmari ⁊ ſolidari ſicut lutū ſolidat̄ a ſole. ¶ Spar
ge molem. Tāgit aliud myſteriū qđ fiebat a maleficijs antiq̄ꝝ qꝛ fie-
bat quoddā pulmētum ex ſale ⁊ farina qđ dicebat̄ mola ſalſa q̄ aſper-
gebat̄ ſuꝑ ſacrificiū ⁊ ignem holocauſti. ignis āt ille fiebat ex lauro q̄ ē
arboꝛ viridis ſicut amoꝛ et cū ſulphure qđ eſt vehemēter ardēs ⁊ flam
mabile. Et intelligit̄ ꝑ bitumē qđ generat̄ ex fulmine circa babilonem
vbi cadūt multa fulmina. ⁊ eſt q̄dā terra tenax ad ſignificādum tena-
citatē amoꝛis. ¶ Daphnis me malꝰ. Verba ſunt ipſiꝰ qui faciebat ma
leficiū. i. ſicut ego vroꝛ amoꝛe daphnidis ita ego ꝓꝑt̄ eum vram iſtā lau
rum. ¶ Talis amoꝛ. Loquit̄ optatiue. i. vtinam daphnis hēat talem
amoꝛem ſicut buccula. i. ꝑua vacca vel iuuēca q̄ eſt feſſa q̄rendo tauꝝ ꝑ
nemoꝛa ⁊ laſſa procūbit in riuo frigido ⁊ ibi remanet tota nocte. Sic
cōtingat daphnidi amare me ardēter. ⁊ ego nolim ſibi dare remedium
per artē magicā nec me ſibi iungendo qꝛ iſtis duobꝫ modis refrigerat̄
amoꝛ. ¶ Has olim exuuias. Dicit ꝙ daphnis ſibi dimiſit q̄dam veſti
mēta ſua in pignꝰ ſui amoꝛis: q̄ ipſa vult nūc ſepelire in introitu domꝰ
qui eſt locꝰ ſacer ⁊ dicatꝰ. veſte ſcꝫ dee ignis. Et d̄t qđ iſta veſtimēta de
bēt ſibi daphnidē reddere in ꝟtute artis magice. ⁊ facit ꝓſopopeyā lo
quendo ad rem irrationabilē. cum d̄t. Terra tibi mando. ¶ Has her
bas Ponit fiduciam in ſuo ope qꝛ herbe ſunt collecte in pontho inſula
vbi ſunt optima venena. ¶ Ipſe dedit moeris. i. ille q̇ fuit optimꝰ ma-
gicus docuit illam. ¶ His ego. Cōfirmat ꝑ experiētiam ꝙ ars ſua ē ef
ficax cum ipſa iam mutauit homies in lupos. ipſa etiā vidit ꝙ moeris
paſtoꝛ magicus reuocabat aīas a ſepulchꝛis ⁊ reſuſcitabat moꝛtuos ⁊
trāſferebat ſegetes vniꝰ agri in aliū agrū. ¶ Fer cineres. Poſtq̄ꝫ laurꝰ
et imagines ꝑ̄dicte ſunt redacte in cinerem. illa dn̄a precipit ancille ſue
afferre cineres ⁊ ꝓijcere eos retro caput ſuū in riuū fluentē ⁊ nō reſpi-
ciat retro. Ad deſignādum ꝙ malicia daphnidis ſit deleta ⁊ nunq̄ꝫ re
deat ampliꝰ in ſuū erroꝛem. nec ampliꝰ dimittat vxoꝛē ſuam. vel iubet
ꝙ nō reſpiciat retro nec videat deos q̇ ſunt in ſacrificio. Dij em̄ ab hoī
bus nolūt videri niſi miraculoſe ⁊ ſuꝑnaturalit̄ ¶ Nihil ille deos id eſt
Daphnis d̄t deos nō curare de iſtis inferioꝛibus ſicut opinātur ſtoici.
nec credit ꝙ carmīa poſſint immutare mentes hoīm: ſed ego ꝓbabo ſibi
cōtrariū ⁊ ipſum reducam ad me. ¶ Aſpice coꝛripuit. Loquit̄ ancilla
ad dominā dicēs. Vide quō ille cinis ſpōte ſua ſine igne inflāmat alta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

ria quãdiu ego retardo ipm ꝓijcere retro me.ſicut iuſſiſti.ti neſcio qđ ſi-
gnificat.quia Hylas catulꝰ noſter fortiter clamat in limie vbi ſunt ab
ſcõdita veſtimẽta in terra qñ dictum eſt. Terra tibi mando. ¶ Credi-
mꝰ Iſte textꝰ reperit᷑ varius qꝛ quidam hñt.En qui amãt.⁊ alij habẽt
An qui amãt.Et videt᷑ eſſe meliꝰ capiẽdo an diſiunctiue ꝑ vel.⁊ ẽ tro-
cheus in ſecũdo ꝓ pede hexametri.nam en qui et ꝑma de amãt faciunt
trocheum faciẽdo ſynolimphã non obſtãte doctrinal᷑ regula. Sedes
nulla dat᷑ ⁊c.quia iſte liber factꝰ eſt multo ante alexãdꝛum ꝗ locutꝰ eſt
ſm̃ vſum metrificãdi modernũ.⁊ vult ibi dicẽ ancilla vel poeta ſub eiꝰ
perſona ꝙ neſcit qđ eſt de illis magicis ⁊ de viſionibꝫ ꝗ illic fuit.ſed cre
dit ꝙ ipſi amatores eſtimãt ⁊ ſomniãt tales viſiones fantaſticas in ꝗ
notat ꝙ ꝟgiliꝰ purgat ſe.talibꝫ magicis incãtationibꝫ. ¶ Parcite ab vꝛ
be.i.nolo amplius carminare.quia iam certa ſum ꝙ daphnis venit ab
vꝛbe ad me.

¶ Interloquutoꝛes Lycidas et Mœris
Egloga nona.

¶ Lycida

Quo te mœri pedes.an ꝗ via ducit:in vꝛbẽ?

¶ Cõſtrue.o Mœri.i.o paſtoꝛ.quo.i.ad quem locũ pedes tui
ducũt te.an ꝗ.i.ad quem locum via ducit te an i vꝛbẽ: ¶ Quo te mœ-
ri. Hec eſt nona egloga in qua narrãtur calamitates mãtue ciuitatis
de ꝗ fuit ꝟgiliꝰ que ciuitas erat iuxta Cremonã ciuitatem ꝗ cremona
fauebat Anthonio cõtra Auguſtum. ſed capta fuit ab auguſto violẽ
ter ⁊ dedit eam auguſtꝰ ſuis militibꝫ.⁊ qꝛ illa poſſeſſio nõ erat ſatis am
pla.data eſt eis mãtua quam dure tractauerũt ſic ꝙ Arrius centurio
voluit interficere ꝟgiliũ volẽtem defendere agros ſuos ⁊ coactꝰ eſt ꝟ-
giliꝰ relinqre locũ ⁊ dimiſit ꝓcuratoꝛẽ ſuũ cui oꝛdinauit facẽ de poſſeſ-
ſionibꝫ qđ meliꝰ eſt ⁊ obedire illi tyrãno donec fieret aliq alia bona ꝓui
ſio. Et fingũtur hic duo paſtoꝛes ſcꝫ lycidas ⁊ mœris pꝛocuratoꝛ vir-
gilij.⁊ q̃rit lycidas a mœri.quo vadis.vel ad quem locũ pedes tui poꝛ
tant te vtrum ne ad vꝛbem:

¶ Me.

O lycida viui ꝑuenimꝰ.aduena noſtri
(Quod nunꝗ̃ veriti ſumꝰ) vt poſſeſſoꝛ agelli
Diceret:hec mea ſunt:veteres migrate coloni
Nũc victi triſtes (qm̃ ſoꝛs oĩa verſat)
Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hedos

¶ Cõſtrue ſic.o lycida nos viui.i.diu viuẽtes ꝑuenimꝰ ad iſtam miſeri
am.quod.i.quam miſeriam nunꝗ̃ veriti ſumꝰ.i.nunꝗ̃ dubitauimus
vt aduena poſſeſſoꝛ.i.extraneus poſſeſſoꝛ noſtri agelli.i.agri.diceret.i.
auderet dicere.hec mea ſunt ⁊ vos coloni.i.habitatoꝛes veteres.i.an-
tiqui.migrate.i.recedite.⁊ nos ergo triſtes victi mittimꝰ hos hedos il
li aduene ſcꝫ iſtud donũ hedoꝛũ quod nõ bene vertat.i.ꝓficiat.qꝛ ſoꝛs
id eſt foꝛtuna verſat.i.mutat omnia. ¶ O lycida viui. Rñdet Meris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

o Lycida vix viximꝰ vſq̄ ad iſtam miſeriā quam nunq̄ ſperauimꝰ ſcꝫ qđ extraneus homo auderet dicē. Veteres migrate coloni ab iſto agro quia nō eſt veſter ſed noſter. Et dꝛ notāter qđ nunq̄ venti ſumꝰ quia iacula preuiſa minus feriūt ꝛ leuius ledit quicq̄d ꝑuidimꝰ ante. Ideo nūc victi triſtes portamꝰ hedos ꝛ dona illi aduene tyrāno qđ donum nō vertat ſibi in bonum. ſed ſibi male ꝓficiat qꝛ fortuna omnia verſat. ſed vtinam iſtud vertat in peius. ¶ Ly.

Certe equidē audierā qua ſe ſubducere colles
Incipiūt: molliqꝫ iugū demittere cliuo.
Vſqꝫ ad aquā: et veteris iā fracta cacumina fagi
Oia carminibꝰ veſtrū ſeruaſſe menalcā

¶ Cōſtrue ſic. Equidē .i. certe. Ego audierā Menalcā vrm ſeruaſſe .i. retinuiſſe oia ſcꝫ predia carmibꝰ ea ꝑte ſcꝫ qua colles incipiūt demitte-re .i. deorſum mittē. iugum .i. ſummitatē. cliuo molli .i. aſcēſu dulci vſq̄ ad aquā. ꝛ vſq̄ ad cacumina .i. ſummitates fagi .i. illiꝰ arboris antique. ¶ Certe equidē. Rn̄det Lycidas ꝛ q̄rit q̄uo pt hoc fieri: qꝛ ego audie-ram ꝙ veſter menalcas .i. Virgiliꝰ tuebatur totā mantuā ꝛ deſcpſit il-lam patriā ꝛ fines eiꝰ ꝛ ſituationem ¶ Moe.

Audieras: et fama fuit: ſꝫ carmina tantū
Noſtra valēt lycida tela inter martia: quantū
Chaonias dicūt aquila veniēte colūbas.
Quod niſi me quacūqꝫ nouas incidere lites
Ante ſiniſtra caua monuiſſet ab ilice cornix:
Nec tuus hic moeris: nec viueret ipſe menalcas.

¶ Cōſtrue ſic. Verum eſt qđ tu audieras ꝛ fama .i. rumor fuit ſed no-ſtra carmina tantum valēt .i. pn̄t inter tela martia .i. inter facta bellico-ſa quātum homies dicūt columbas .i. illas aues chaonias .i. Epiroti-cas valere ipſa aquila .i. aue illa veniēte qđ niſi Cornix .i. illa auis mo-nuiſſet ſiniſtra ab ilice .i. a quercu. caua .i. concaua me Moerim incide-re .i. abſcindere. lites nouas .i. magnas lites cōtra Centurionem. qua-cūq̄ ſcꝫ ratione. nec tuus Moeris viueret hic .i. in mātua. nec ipſe me-nalcas viueret hic .i. in mantua. ¶ Audieras. Rn̄det Moeris. Bene potuiſti audire ꝛ veꝝ fuit ꝙ ꝟgiliꝰ bene erat dilectus ab Auguſto ꝓ-pter ſua carmia. ꝛ erat ei mantua recōmendata ꝑ ꝟgilium. ſed nunc in furore belli carmina nihil ꝓſunt ſicut nō valet paruū augurium adue-niēte maiore. nam in chaonia ſilua grecie in qua columbe dant reſpon-ſa ꝛ auguria. ſi ſupueniat aquila tūc ceſſat augurium columbe. ¶ Qđ niſi me .i. ſi ego nō preuidiſſem mihi ego et Menalcas fuiſſemꝰ nunc mortui. ſed ꝑ augurium cognouimꝰ ꝙ nō debeamꝰ reſiſtere arrio cen-turioni. ꝛ ponit modum augurij quia cornix que eſt auis garrula et q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

aliquādo inuadit alias aues deſcēdit a ſiniſtris ſuper ilicem cōcauam
quod fuit nobis auguriū ꝙ armigeri garruli deſcenderēt ſup ilicem. i.
ſup mātuam patriam fertilem. ꝛ quia deſcēdit a ſiniſtris ideo erat ma
lum ſignum. ꝛ arbor cōcaua ſignabat incolas eſſe fruſtratos bonis ſu
is. ꝛ q₂ malum eſt cōtra augurium recalcitrare ideo ꝯgnouerūt Moe
ris et Menalcas qḋ non debebāt reſiſtere litibus. immo recedere. Iu
xta illud Catonis. Cede locum ꝛc. ¶ Ly.

Heu cadit in quenq̃ʒ tm̃ ſcelus: heu tua nobis
Pene ſimul tecū ſolatia rapta menalca?
Quis canēt nymphas? q̇s humū florētib⁹ herbꝭ
Spargeret? aut viridi fontes inducēt vmbra?
Vel que ſublegi tacitus tibi carmina nuper?
Cum tu ad delicias ferres amaryllida noſtras.
Tityre dum redeo (breuis ē via) paſce capellas?
Et potū paſtas age tityre ꝛ inter agendū
Occurſare capro (cornu ferit ille) caueto

¶ Conſtrue Heu id eſt proh dolor. tantum ſcelus id eſt nefas. cadit id
eſt incidit in quenq̃ʒ. Heu o menalca tua ſolatia ſunt pene id eſt quaſi
ſimul tecum. i. cum teipſo rapta. i. excepta a nobis. Quis caneret. i. can
taret nymphas. i. carmē bucolicum ſi ꝟgili⁹ fuiſſʒ mortuus? et q̇s ſpar
geret. i. cooperiret humum. i. terram herbis florentibꝫ. aut quis indu⸗
ceret id eſt tegeret fontes vmbra viridi. Aut quis caneret carmina q̄
ego tacitus ſublegi. i. furat⁹ ſum tibi nuper cum id eſt quādo tu ferres
id eſt duceres Amaryllida. i. amicam nrām ad delicias nrās. o Tity⸗
re paſce capellas dum redeo. i. reuertar ꝛ via ē breuis. et o Tityre age.
id eſt duc capellas paſtas. i. ſaturatas potum. i. ad potādum. ꝛ int̄ agē
dum id eſt dum tu ducis caueto id eſt caueas occurſare. i. obuiare. Ca
pro. i. Arrio. quia ille arrius ferit id eſt nocet cornu. i. gladio ¶ Heu ca
dit Lycidas admirādo cōdolet quomodo poteſt eſſe tyrān⁹ tam cru⸗
delis ꝙ interficeret virum tam ſolemnem ſicut erat ꝟgili⁹ qui nō finie
rat adhuc carmina ſua. immo fuiſſent mortua cum eo. ¶ Quis cane⸗
ret. i. ſi ꝟgili⁹ fuiſſet mortuus q̇s feciſſet bucolica ꝛ georgica ꝛ agricul⸗
turas? ¶ Vel que ſublegi. Fingit em̄ ſe ſuſtuliſſe Virgilio ſua carmia
quando virgili⁹ ibat ad Amaryllidam. i. romam que ꝺ amor traſpo⸗
nendo litteras. ¶ Tityre. Hic virgili⁹ recōmendat ſuas poſſeſſiones
ſuo procuratori. quia virgilius vadit romam ꝛ ſtatim redibit. quia bre
uis via eſt. ꝛ ſperabit habere ꝑmiſſionē ꝛ remedium ab Auguſto ceſa
re cōtra tyrānum arriū. ¶ Et inter agēdum. iterꝫ debes agere illud qḋ
ſequit̄ ſcʒ occurrē vel obuiare capro ſcʒ arrio. ſʒ caute agendū eſt ei blā⸗
diēdo ꝛ nō rigorē faciēdo q₂ ille caper cornu petit vel ferit q₂ ꝑcutit de
gladio. occurſare eſt frequētatiuū de occurro. ¶ Moe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Immo hęc quę varro nec dum ꝑfecta canebat
Varre tuũ nomen (ſuperet modo mantua nobis:
Mantua ve miſerę nimiũ vicina cremonę)
Cantãtes ſublime ferẽt ad ſidera cygni.

¶ Cõſtrue. immo q̃s cãtaſſꝫ hęc carmia q̃ ipſe ṽgiliꝰ canebat. i. ꝯponebat varro. i. illi duci necdum ꝑfcã. i. q̃ nõ erãt ꝯpleta. o varre. i. o dux. cygni. i. poetę cantãtes. ferẽt. i. portabũt tuũ nomẽ ſublime. i. nobile ad ſidera modo. i. dũmõ mãtua. i. nr̃a ciuitas ſuperet. i. ſupſit nobis mantuanis. dico mãtua vicina. i. ꝓpinq̃ nimiũ cremonę. i. illi oppido ¶ Immo hęc Prius dr̃. lycidas q̃s caneret nymphas: ſic dr̃ moeris. q̃s caneret carmẽ qđ ego ĩcepi varro amico meo qđ nõ eſt adhuc limitatũ: nec ꝑfectũ. ⁊ ĩtelligit ęneidẽ quã facẽ ꝓpoſuerat ĩ hõrẽ cęſaris. Varre tuũ nomẽ. i. nũc maneat nomẽ tuũ nobis ꝓpiciũ vt tãtũmodo nobis reddatᷣ mãtua. ¶ Mãtua ve miſerę. i. defleo miſeriã mãtuę q̃ nullo mõ malefecit ꝯ auguſtũ. ſꝫ patitᷣ multa dãna ꝓpᷣ vicinitatẽ cremonę ciuitatis q̃ tenebat ꝑtẽ antonij. ¶ Cantãtes. o varre fac reddẽ mantuã ⁊ cygni. i. poetę cãdidi leuabũt nomẽ tuũ vſq꜃ ad aſtra. ¶ Ly.

Sic tua cyrneas fugiãt examina taxos.
Sic cytiſo paſte diſtentẽt vbera vaccę.
Incipe ſi quid habes: et me fecere poetã
Pierides: ſunt ⁊ mihi carmina: me q̃ꝫ dicũt
Vatem paſtores: ſed nõ ego credulꝰ illis.
Nã neq꜃ adhuc varro videor nec dicẽ cynna
Digna. ſed argutos interſtrepere anſer olores.

¶ Cõſtrue. o moeri ĩcipe cãtare ſi qđ habes. ⁊ ſic. i. eo pacto oro vt tua examina. i. tuę apes fugiant taxos cyrneas. i. illas arbores ſic dictas. et oro ꝙ vaccę paſtę. i. ſaturatę diſtentẽt. i. repleãt vbera. i. mãmillas lactę Incipe ⁊ ſi qđ hẽs ⁊ pierides. i. illę muſę me fecẽ poetã. ⁊ carmia ſunt mihi. i. apud me hẽo carmia. ⁊ paſtores dicũt. i. noĩant me vatẽ. i. poetã ſꝫ ego nõ ſum credulꝰ illis. ſꝫ ego nõ videor dicẽ carmia q̃ ſunt dig̃ varro. i. illo poeta vel cynna. i. illo poeta. ſꝫ ego tanq꜃ anſer videor ſtrepere. id ẽ ſtrepitũ emittẽ intᷣ olores. i. cygnos argutos. i. ſonoros. ¶ Sic tua Hic lycidas adiurat moerim vt dicat vnũ carmẽ. ⁊ eſt mos loquẽdi. ſi dicẽt. ſic deus te adiuuet tua. i. exoro ꝙ oĩa tua proſperẽt ⁊ ꝙ oẽs apes tuę fugiãt taxos cyrneas. i. cyrnę regionis ſcꝫ ꝑtis grecię vbi ſunt multe taxi arbores peſtiferę apibꝫ. deꝑcor etiam vt vaccę tuę poſt paſtũ repleantᷣ lacte. ⁊ iđ incipe ſi qđ habes. i. dic ſi ſcis aliqđ carmẽ qꝛ ego libẽter audiã. nã etiã ego ſum poeta ⁊ muſę fecerũt me poetã ¶ Me q̃ꝫ dicũt. loq̃tᷣ hũilitᷣ nec audet ſe dicẽ poetã ſꝫ ſolũ ꝙ paſtores reputãt eũ talem. nec audet dicere ꝙ viri ſapiẽtes reputauerũt eum vatem. ṽgilius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

em̄ fuit poeta verecūd⁹ ſicut dictū eſt in pncipio h⁹ libri Sz nō.i.nō cre do paſtorib⁹.nā neq3.i.varrus fuit magn⁹ poeta.iō ſibi magis credere ꝙ̄ paſtorib⁹.nec videor eſſe dign⁹ dicē carmia digna cynna ꝙ fuit alti loquus poeta.ſz videor interſtrepere.i.diſcordāter canē vel imꝑfecte ſi cut anſer canit inter olores vel cygnos ꝙ optime cantāt.ꝛ dt argutos olores.i.ſonoros ſicut ꝑius forte ſub arguta ¶ Me.

Jd quidē ago.ꝛ tacitus lycida mecū ipſe voluto
Si valeā meminiſſe.neq3 ē ignobile carmē
Huc ades o galathea:quis eſt nā lud⁹ in vndis?
Hic ver purpureū varios hic flumina circū
Fundit hum⁹ flores.hic cādida popul⁹ antro
Imminet.et lentę texunt vmbracula vites
Huc ades:inſani feriāt fine littora fluctus

¶ Cōſtruc.id quidē ago.i.cogito apud me facē aliqđ carmen.o lycida ipſe tacit⁹ cogitabūd⁹ voluto.i.ꝯſidero mecū ſi valeā.i.ſi poſſim memi niſſe illoꝝ carminū.ꝛ carmē meū non eſt ignobile.i.inutile.o galathea id ē o amica:huc ades.i.venias ꝙs lud⁹.i.ꝙ delectatio ē in vndis.i.vn dis.i.aqs.ꝛ hic ver.i.tēp⁹ purpureū.i.delectabile ē apud nos.ꝛ humus id ē terra fundit.i.ſpargit varios flores circū flumia.i.in circuitu fluui oꝝ.et popul⁹ illa arbor cādida imminet antro.i.in fouea ꝛ vites lentę. id ē flexibiles texūt.i.ꝯponūt vmbracula. o huc ades.i.venias ꝛ ſine.i. ꝑmitte vt fluct⁹ inſani.i.magni feriāt.i.tangāt littora. ¶ Jd qdē. Loq tur mœris.ego etiā cogito apud meipm aliqđ carmen glorificū in me moriā mei ꝛ cęſaris ſi poſſum memorari.q2 tribulatiōes mundanę im pediūt memoriā. ¶ Huc ades. Nūc inuocat galatheā ꝙ fuit vna nym phaꝝ quā amauit ciclops ꝛ vocauit eā vt dimiſſis fluctib⁹ veniret ad ipm ſup trā dt ergo O galathea amica mea.i.cęſar huc ades.i.reſpice nos mātuanos.quia nō eſt delectatio in vndis ſicut in terra vbi ſunt flores ꝛ flumia ꝛ arbores.vmbroſę vites. veni ergo ꝛ permitte fluct⁹ furioſos verberare littora ¶ Ly.

Quid:quę te pura ſolū ſub nocte canentē
Audierā: numeros memini ſi verba tenerē.

¶ Cōſtrue O mœri quid facis de illis carminib⁹ ꝙ ego audieram hoc dicto te canēte ſolū ſub nocte pura.i.ſerena ꝛ ego memini numeros.i. metra ſi teneret.i.ſi haberē in mēte ꝟba. ¶ Quid ꝙ. Loquit lycidas.o mœri qđ facies de illis carmib⁹ ꝙ ego audiui te facere tota nocte.quia bene audiui ſonum ꝛ numeꝝ ſc3 ꝙ faciebas ꝟſus hexametros.ſed nō potui diſtinctę percipere ꝟba tua. vbi notatur ꝙ metra meli⁹ fiūt in tē pore ſereno ꝛ ſub ſilentio. ¶ Meris

Daphni ꝙd antiquos ſignoꝝ ſuſpicis ortus?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Ecce dyonei proceſſit ceſaris aſtrum
Aſtrum quo ſegetes gauderēt frugibꝰ. et quo
Duceret apricis in collibꝰ vua colorem.
Inſere daphni piros carpēt tua poma nepotes.
Oīa fert etas: animū quoqꝫ. ſepe ego longos
Cantādo puerꝝ memini me cōdere ſoles
Hinc oblita mihi tot carmina: vox q̄ꝫ mœrim
Iam fugit ipſa. lupi mœrim videre priores.
Sed tn̄ iſta ſatis referet tibi ſepe menalcas

¶ Cōſtrue ſic. O Daphni quid. i. q̄re reſpicis ortus antiq̄s ſignoꝝ. i. ſtellaꝝ. ecce aſtrum. i. ſtella ceſaris dyonei. i. venerei proceſſit. i. ortum ē dico aſtrum q̄ſcꝫ aſtro ſegetes. i. frumēta gauderēt. i. matureſcerēt frugibꝫ. i. fructibꝫ ſuis ⁊ quo aſtro vua ducēt. i. haberet in collibꝫ apricis. i. amenis colorem. o Daphni. inſere. i. plāta piros. i. illas arbores nepotes. i. ſucceſſores carpēt tua poma. etas. i. tempꝰ fert. i. aufert omnia: etiam etas aufert animū. i. memoriam: ego ſepe. i. plerumqꝫ memini me pueꝝ. i. cum eſſem puer cōdere. i. finire longas ſoles. i. magnos dies cātando. ⁊ nūc tot carmina ſunt oblita mihi. i. a me. ⁊ ipſa vox fugit me mœrim ⁊ lupi p̊ores vidē. i. viderūt mœrim. tn̄ menalcas i. ille paſtor referet. i. cātabit tibi iſta carmīa q̄ oblitꝰ ſum. ¶ Daphni q̇d: Hic loq̇tur mœris ad daphnidem ⁊ q̄rit. q̄re reſpiciebas ſtellas: ⁊ p̄t rn̄deri ꝙ reſpiciebat aſtrū ceſaris dyonei. i. de genere dyones q̄ꝛ fuit filiꝰ veneris ¶ Aſtrū quo ſegetes. Hic eſt anadyploſis q̄ꝛ ꝟſus incipit ſicut precedēs finiuit ⁊ ē ephexegis expoſitio prioris: ⁊ ē illud aſtrū q̄dā ſtella noua. quā vidit Auguſtꝰ q̄n faciebat ludos funebres patris ſui ⁊ fuit viſa in mēſe q̄intili q̄n ſegetes ⁊ vinee matureſcunt ⁊ ille mēſis ſortitur namē iulij ceſaris ⁊ in hoc laudat̄ Auguſtꝰ ceſar. ⁊ poſt iſtā laudē poſtulat̄ ab eo proſperitas ī terra mātuanoꝝ. nō ſolū ꝓ p̄ntibꝫ ſꝫ etiā ꝓ futuris nepotibꝫ. cum d̄t Inſere daphni piros. ¶ Oīa. fert etas. i. auferr per protheſim. ⁊ ē ſenſus. Nemo ē ꝑpetuꝰ imo nec memoria eſt ꝑpetua niſi ꝑ pulchra geſta ⁊ magna bn̄ficia. iō orat ceſarē vt in vita ſua faciat aliqua digna memoria poſt mortē ¶ Sepe ego Ego ꝟgilius cantaui multis diebus blandiēdo ceſari: ſed memoria tribulatiōis cōturbauit ſenſus meos. ⁊ oblitꝰ ſum carminū que feci. ⁊ nō plus poſſum cantare quā ille qui efficit̄ raucus quem prius lupi viderūt ¶ Philoſophi eīm dicūt ꝙ q̄n lupꝰ prius videt hoiem q̄ꝫ videat̄ ab illo efficit homīem viſum raucū. vn̄ tractum eſt illud. Lupꝰ eſt in fabula. q̄n prius aduenit ille de quo fit ſermo q̄ꝛ tūc tacemꝰ ⁊ efficimur muti ¶ Sed tn̄ iſta. Locutꝰ eſt ꝟgiliꝰ de ſeipſo ſub perſona mœris. nūc idem facit ſub perſona Menalce. et d̄t o mœri ego nō poſſum cātare carmina oblita. ſꝫ Menalcas ea cantabit.

¶ Lycida

Cauſando noſtros in longũ ducis amores
Et nũc omne tibi ſtratũ ſilet ęquor. et oẽs
Aſpice ventoſi ceciderũt murmuris aurę.
Hinc adeo media ẽ nobis via. nãq; ſepulchrum
Incipit apparere bianoris. hic vbi denſas
Agricolę ſtringũt frondes. hic mœri canam⁹
Hic hędos depone. tñ veniem⁹ in vrbem
Aut ſi nox pluuiã nec colligat ante veremur.
Cantãtes licet vſq; minus via lędet. eam⁹
Cantãtes vt eamus. ego hoc te faſce leuabo.

¶ Cõſtrue ſic. O mœri tu ducis in lõgum. i. differs nr̃os amores id ẽ noſtrã volũtatẽ. cauſando. i. allegãdo ⁊ nũc omne ęquor. i. mare ſtratũ id ẽ trãquillũ. ſilet. i. tacet tibi. et aſpice oẽs aurę. i. vẽti murmuris. i. tumult⁹ ventoſi ceciderunt hinc. i. ab iſto loco media via ẽ nobis ⁊ ſepulchrꝝ bianoris. i. cõditoris mãtuę icipit apparẽ. i. videri a nobis. ⁊ o mœri canam⁹ hic vbi. i. poſtq̃ agricolę ſtringũt. i. ꝯcutiũt frõdes denſas. i. folia magna et o mœri depone hic hędos. tñ nos veniem⁹ in vrbẽ. i. ad mantuã. aut ſi veremur. i. ante timem⁹ ne nox colligat. i. habeat pluuiã id ẽ hymbrẽ vſq; eam⁹ cantãtes. i. lęti. licet. i. honeſtũ ẽ q̃r via. i. iter minus lędet. et vt eam⁹. i. ſi eam⁹ cantãtes ego leuabo. i. alleuiabo te hoc faſce. i. onere hędorꝝ. Cauſando. Loquit̃ lycidas ad mœrim dicens tu occupas temp⁹ cauſando ⁊ allegãdo. ⁊ differs amores nr̃os. i. illud. qđ deſidero audire ſcʒ carmĩa. ⁊ nũc tẽp⁹ eſt acceptabile ad cãtandũ. q̃r mare ẽ placatũ qđ eſt ſignũ ſerenitatis. in q̃ ꝑcat ſpem ſalutis. ⁊ recuperãdi agros mãtuanos ⁊ vẽti ceſſauerũt ⁊ breuis ẽ via vſq; ad mantuã id ẽ tribulatio finiet̃ in breui. ¶ Nãq; ſepulchrum. Probat ꝙ breuis ẽ via. ac ſi dicẽt. ego iã video cãpanilia ciuitatis ⁊ ſepulchꝝ bianoris fundatoris mantuę. ſupꝫ cui⁹ tumulum erat ſtructa alta pinus. ¶ Hic vbi denſas. Dicit hic ẽ loc⁹ frondoſus ⁊ delectabilis ad cãtandũ. iđ o mœri depone hędos tuos ⁊ quieſcam⁹ ¶ Veniem⁹ in vrbem. i. nõ obſtante carmine habem⁹ ſatis tp̃is vt veniam⁹ de die in vrbẽ. ¶ Aut ſi id eſt ſi timeas noctem q̃ę adducit pluuiã vadam⁹ ſempꝫ cantãdo ⁊ ſic erit via breuis ⁊ ego portabo onus tuũ. ¶ Mœ.

Deſine plura puer: et qđ nũc inſtat agamus
Carmina tum meli⁹. cũ venerit ipſa canem⁹

¶ Cõſtrue ſic. O puer deſine. i. ceſſa plura q̃rere. ⁊ agam⁹ illud quod nũc inſtat. i. qđ eſt neceſſariũ nos canem⁹ carmina. tum meli⁹. i. multo meliora cũ ipſe. i. ceſar venerit. ¶ Deſine plura. Loquit̃ mœris ad Lycidam dicens ꝙ eſt tempus cantandi donec venerit Cęſar qui eſt impeditus in bello attico.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Poeta de Galli inſano amore. Egloga decima et vltima.

EXtremū hūc arethuſa mihi cōcede laborē
Pauca meo gallo. ſed q̄ legat ipſa lycoris
Carmina ſunt dicēda. neget q̇s carmina gallo:
Sic tibi cū fluctus ſubterlabere ſicanos:
Doris amara ſuam nō intermiſceat vndā
Incipe ſollicitos galli dicamꝰ amores.
Dum tenera attondēt ſime virgulta capellę
Nō canimꝰ ſurdis: reſpondēt oīa ſiluę
Que nemora: aut q̇ vos ſaltꝰ habuere puellę
Naiades: indigno cū gallus amore periret:
Nā neqȝ parnaſi vobis iuga: nā neqȝ pindi
Vlla moram fecerę: neqȝ aonię aganippę.
Illū etiam lauri: etiā fleuere miricę.
Pinifer illū etiam ſola ſub rupe iacētem
Męnalus: et gelidi fleuerūt ſaxa lycęi
Stant ⁊ oues circum: noſtri nec penitet illas.
Nec te pœniteat pecoris diuinę poeta.
Et formoſus ouis ad flumina pauit adonis.
Venit ⁊ opilio: tarde venere ſubulci.
Vuidꝰ hyberna venit de glande menalcas
Oēs vnde amor iſtę rogāt: tibi venit apollo.
Galle q̇d inſanis: inq̇t: tua cura licoris
Perqȝ niues aliū perqȝ horrida caſtra ſecuta eſt
Venit ⁊ agreſti capitis ſiluanus honore.
Florētes ferulas ⁊ grādia lilia quaſſans
Pan deꝰ arcadię venit: quē vidimꝰ ipſi
Sanguineis ebuli baccis mynioqȝ rubentē.
Et quis erit modꝰ: inquit amor nō talia curat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Nec lachrymis crudelis amor. nec gramīa riuis
Nec cytiſo ſaturātur apes: nec frōde capellę:
Triſtis at ille tn̄ cantabitis arcades inquit
Montibꝰ hęc veſtris ſoli cātare periti
Arcades: o mihi tum quā molliter oſſa quieſcēt:
Veſtra meos olim ſi fiſtula dicat amores
Atqꝫ vtinā ex vobis vnꝰ veſtriqꝫ fuiſſem
Aut cuſtos gregis: aut maturę vinitor vuę
Certe ſiue mihi phyllis: ſiue eſſet amyntas
Seu quicūqꝫ furor. quid tum fuſcus amyntas:
Et nigrę violę ſunt ⁊ vaccinia nigra:
Mecū inter ſalices lenta ſub vite iaceret.
Serta mihi phyllis legeret. cātaret amyntas.
Hic gelidi fontes. hic mollia prata lycori
Hic nemus. hic ipſo tecū cōſumerer ęuo.
Nūc inſanus amor duri me martis in armis
Tęla inter media, atqꝫ aduerſos detinet hoſtes
Tu ꝓcul a patria (nec ſit mihi credere tantū)
Alpinas ah dura niues. ⁊ frigora rheni
Me ſine ſola vides. ah te ne frigora ledāt.
Ah tibi ne teneras glacies ſecet aſpera plātas.
Ibo. et chalcidico q̄ ſunt mihi cōdita verſu
Carmina. paſtoris ſiculi modulabor auęna.
Certum eſt in ſiluis inter ſpelęa ferarꝝ
Malle pati. teneriſqꝫ meos incidere amores.
Arboribꝰ. creſcent illę. creſcetis amores
Intêa mixtis luſtrabo menala nymphis
Aut acres venabor apros. nō me vlla vetabunt
Frigora: parthenios canibꝰ circūdare ſaltus.
Iam mihi per rupes videor. lucoſqꝫ ſonātes

Ire. libet partho torquere cydonia cornu
Spicula. tanꝙ hec ſint noſtri medicina furoris.
Aut deꝰ ille malis hominū miteſcere diſcat.
Iā neqȝ hamadryades rurſus. nec carmīa nob.
Ipſa placēt. ipſe rurſus cōcedite ſilue
Nō illum noſtri pn̄t mutare labores
Nec ſi frigoribꝰ mediis. hebrūqȝ bibamꝰ
Scythoniaſqȝ niues hyemis ſubeamꝰ aquoſe.
Nec ſi cū moriēs alta liber aret in vlmo.
Ethyopū verſemus oues ſub ſydere cancri
Oīa vincit amor et nos cedamꝰ amori.
Hec ſat erit diue veſtrū ceciniſſe poetam.
Dum ſedet: et grata fiſcellā texit hibiſco
Pierides. vos hec facietis maxima gallo
Gallo. cuiꝰ amor tm̄ mihi creſcit in horas
Quantū vero nouo viridis ſe ſubiicit alnus
Surgamꝰ ſolet eſſe grauis cātantibꝰ vmbra
Iuniperi grauis vmbra nocēt ⁊ frugibꝰ vmbre.
Ite domū ſature venit heſperus ite capelle

¶ Cōſtrue. o arethuſa. i. o muſa ꝯcede mihi hūc laborē extremū qꝛ pau
ca carmīa ſunt dicēda. i. canēda meo gallo. i. amico meo ſȝ carmīa q̄ ipa
lycoris. i. amica ipſiꝰ galli leget q̇s neget carmīa gallo. i. in honorē gal-
li fcā ⁊ ſic. i. ſicut me iuuabis dorys mater aq̄ꝝ te adiuuet qn̄ labere. i.
laberis ſubter fructꝰ ſycanos. i. ſubter mare ſiciliēſe ⁊ dorys. i. mater aq̄
rū amara. i. ſalſa nō intermiſceat vndā ſuā. i. mare ſalſum tibi. o arethu
ſa icipe mecū ⁊ dicamꝰ. i. canamꝰ amores ſollicitos. i. anxios galli. i. illiꝰ
poete dum capelle ſime. i. hn̄tes nares preſſas attondēt. i. mordent vir
gulta tenera. i. fructices teneras ⁊ nō canimꝰ. i. cantamꝰ ſurdis. i. nō au
dietibꝫ ſilue rn̄dent. i. cantabūt nobis oīa. o puelle nayades q̄ nemora
aut q̄ ſaltꝰ. i. campi habuere. i. tenuere vos cū gallꝰ periret. i. moriret in
digno amore. nā neqꝫ iuga. i. ſummitates pnaſi. i. illiꝰ montis. ⁊ pyndi
id eſt alteriꝰ mōtis nō fecere. i. nō fecerūt nobis vllā morā. i. aliquā tar
dationē nec aganippe aonie. i. ille fons boetie nō fecit vobis moram ⁊
lauri. i. ille arbores ⁊ myrice. i. alie arbores fleuerūt illū gallū. ⁊ menalꝰ
id ē mons pinifer. i. ferēs pinū fleuit illū iacētē. i. quieſcentē ſub ſola ru
pe. i. deſerto ſcopulo ⁊ ſaxa. i. lapides licei. mōtis archadie gelidi. i. frigi-

di-fleuerũt illum ⁊ oues ſtãt.i.ſunt circum illum gallum nec penitet il
las.i.oues noſtri.o poeta diuine.i.o ꝟgili nec poeniteat te ꝟgiliũ peco
ris.i.ſcribere bucolica ⁊ adonis.i.ille paſtor formoſus.i.pulcher pauit.
id eſt nutriuit oues ad flumina ⁊ opilio.i.ductor boum venit ⁊ ſubul-
ci.i.cuſtodes porcoꝝ tardi.i.ſtulti venere ⁊ menalcas vuidꝰ.i.pinguis
de glande hiberna.i.hyemali venit ⁊ oẽs rogãt.i.interrogãt vnde iſte
amor ꝓceſſit ⁊ apollo.i.ille deꝰ venit tibi.i.ad te.⁊ ipſe apollo inqͭt.i.di
xit. o galle qd iſanis lycoris.i.amaſia tua exñs tua cura.i.tuus amor ſe
cuta eſt eſt alium ſcꝫ marcum anthoniũ ꝑ niues.i.tpe frigido ⁊ per ca
ſtra horrida.i.aſpera ⁊ ſiluanꝰ.i.deꝰ ſiluaꝝ venit cum honore agreſti.i.
ſilueſtri caſſans.i.cõcutiẽs ferulas florentes ⁊ caſſans lilia grãdia.pan
deꝰ archadię venit.i.acceſſit quem ſcꝫ pana ipſi.i.nos vidimꝰ rubẽtem
id eſt rubicundũ baccis ſanguineis.i.fructibꝫ talem colorem habẽtibꝫ
ebuli illiꝰ herbę.⁊ ipſe pan inqͭt.i.dixit qͥs modꝰ erit amori amor nõ cu-
rat talia ⁊ amor nõ ſaturat̃ lachrymis.i.gemitibꝫ nec gramina.i.herbę
ſaturant̃ riuis.i.aqͥs nec apes ſaturant̃ cytiſo.i.illo flore.nec capellę ſa-
turant̃ fronde.i.folijs.tñ ille ſcꝫ gallꝰ triſtis.i.mœſtus inqͭt.o archades
vos paſtores cãtabitis vos inqꝫ archades paſtores qui eſtis ſoli periti
id ẽ docti cantare hęc carmĩa in veſtris mõtibꝫ o id eſt opto ꝙ̃m olliter
oſſa quieſcẽt.i.quãtum mollit̃ ego cubabo tum.i.tũc ſi fiſtula vr̃a di-
cat.i.canat olim.i.in futuꝝ meos amores.i.meas voluptates atqꝫ vti
nã ego gallꝰ fuiſſem vnꝰ ex vobis paſtoribꝫ aut cuſtos vr̃i gregis aut vi
nitor.i.collector vuę maturę. Certe ſiue phyllis.i.amica mea ſiue amyn
tas.i.ille puer eſſꝫ mihi ſiue quicũqꝫ furor.i.amor iacẽt.i.quieſcẽt mecũ
inter ſalices.i.illas arbores ſub vite.i.vinea lenta.i.flexibili quid tum ſi
amyntas ẽ fuſcus.i.niger ⁊ violę.i.flores nigrę ſunt ⁊ vaccinia.i.illi flo
res ſunt nigra phyllis.i.amica mea legeret.i.colligeret ſerta.i.coronas
mihi ⁊ amyntas cãtaret.o lycori fontes gelidi.i.frigidi ſunt hic.i.ĩ hoc
loco ⁊ prata mollia.i.dulcia ſunt hic ⁊ nemus eſt hic.⁊ ego conſumerer
ęuo.i.tecum cõſumerẽ ętatem meã.nũc amor iſanꝰ.i.magnꝰ martis.i.
dei belli duri.i.crudelis detinet.i.morat̃ me gallũ in armis.i.in ꝑlijs in
ter tela media.i.ĩ medio belloꝝ ⁊ etiã detinet int̃ hoſtes.i.inimicos ad
uerſos.i.cõtrario o lycori tu es ꝓcul a patria.i.a roma nec ſit mihi cre-
dere tm̃.i.vtinã nõ poſſem credẽ ꝙ illud eſſꝫ veꝝ.ah interiectio dolẽtis
dura.i.crudel' vides niues alpinas ⁊ vides frigora rheni.i.illiꝰ fluuij et
tu ſola ſine me vides ⁊ ego metuo talia ne frigora lędant te nc glacies
aſpera ſecet.i.ſcindat tibi plãtas molles.i.pedes teneros ⁊ ego modu-
labor.i.canã carmĩa paſtoris ſiculi.i.theocriti auena.i.ſtilo tenui q̃ car-
mina ſunt mihi cõdita.i.cõpoſita ꝟſu id eſt metro chalcidico.quo vſus
eſt euphorio certũ eſt.i.decretum eſt me malle pati.i.velle magis tole-
rare in ſiluis.i.nemoribꝫ int̃ ſpelęa.i.cubicula feraꝝ id eſt beſtiaꝝ.⁊ cer
tum eſt mihi id eſt magis volo incidere id eſt inſculpere meos amores
id eſt carmina de amoribus facta arboribus id eſt corticibus arborum
teneris id eſt recentibus ⁊ illę arbores creſcent id eſt ſurgent ⁊ vos a-
mores creſcetis ⁊ interea ego luſtrabo id eſt circumdabo menala id eſt
illum montem cũ nymphis mixtis cõcomitantibꝫ. aut ego venabor.i.

agitabo apros acres.i.feroces ⁊ nõ vlla frigora vetabũt.i. ꝓhibebunt
me circũdare ſaltus parthenios.i.ſiluas archadicas cum canibꝫ ⁊ ego
videor mihi ire ꝑ rupes.i.ꝑ ſaxa ⁊ ꝑ lucos ſonãtes.i.ꝑ nemora reſonan
tia:quia libet.i.placet mihi torq̃re.i.emittere ſpicula ſydonia.i.tela cre-
tēſia cornu partho.i.arcu q̃ vtebanꝭ parthi ⁊ hec ſpicula ſint medicina
noſtri furoris aut ille deus.i.ipſe amor diſcat miteſcere.i.mitis eſſe ma
lis hoim.i.ſollicitudibꝫ hoim.iam neqꝫ amadriades.i. dee floꝝ nec car
mina ipſa placēt nobis ⁊ ipſe ſilue.i.vos nemora rurſus.i.iteꝝ cõcedi-
te.i.recedite a me.nec nr̃i labores pñt mutare.i.variare illum amorem
etiam ſi bibamꝰ hebrum.i.illũ fluuiũ frigoribꝫ medijs.i.in medio hye-
mis ſiue ſubeamꝰ.i.ſubintremꝰ niues ſcithonias.i.illiꝰ montis thracie
hyemis aq̊ſe plene aquis nec ſi ꝑſemꝰ.i.paſcamꝰ oues ethyopum ſub
ſidere cancri.i.illiꝰ ſigni cum.i.qñ liber.i.cortex moriēs.i.deficiēs aret.i.
deſiccaꝭ in vlmo alta.amor vincit oĩa ⁊ nos cedamus.i.demus locum
amori.o diue.i.muſe ſat erit.i.ſufficiet vobis veſtꝝ poetam.i.ꝟgilium
ceciniſſe hec carmina bucolica dum ſedet.i.quieſcit ⁊ texit.i.cõponit fi
ſcellam.i.illud inſtrumētum hibiſco.i.illa herba gracili.i.fragili. o pieri
des muſe vos facietis hec carmina maxima gallo cuiꝰ amor tm̃ creſcit
mihi ꝟgilio in horas.i.ſingulis horis quantum alnus.i.illa arbor viri
dis ſe ſubijcit.i.ſurgit nouo vere.i.qñ nouũ ver incipit venire. Surga-
mꝰ.i.nos paſtores recedamꝰ qꝛ vmbra ſolet eſſe grauis.i.moleſta can
tantibꝫ ⁊ vmbra iuniperi eſt grauis ⁊ vmbre nocēt frugibꝫ.i.ſegetibꝫ.o
vos capelle ite ſature.i.ſatiare domũ qꝛ heſperꝰ.i.illa ſtella venit.i.ap-
propinquat ⁊ iteꝝ ite. ¶ Extremũ. Hec decima egloga cui ꝑponitur
talis titulꝰ.conqueſtio de agris cum gallo cornelio.vbi ſciēdum eſt ꝙ
hic tangiꝭ de amore imenſurato galli cornelij ad lycorim meretricē per
quem amorē exceſſiuũ pt etiam itelligi amor exceſſiuꝰ ꝟgilij ad agros
mãtuanos ⁊ capiꝭ hic lycoris vna meretrix ꝓ alia ſcʒ citheride Vñ iſte
gallꝰ fuit ꝑmꝰ prefectꝰ egypti ⁊ in ꝑncipio fuit multũ carus ceſari ſʒ po
ſtea fuit ſuſpectꝰ de falſa cõſpiratiõe ꝯtra auguſtum ⁊ iõ tandem occi
ſus eſt. Iſte gallꝰ fuit magnꝰ poeta q̃ tranſtulit euphorionē de greco in
ſermonē latinũ ſʒ impatiēter amauit cytheridē meretricem q̃ ipſo ſpre-
to ſecuta eſt anthoniũ euntē ad galliã vñ multum doluit gallꝰ ⁊ ipſum
ſolaꝭ ꝟgiliꝰ qꝛ ipm q̃ꝫ plurimũ diligebat intãtum ꝙ quartꝰ liber geor-
gicoꝝ a medio vſqꝫ ad finē factꝰ eſt in honorem eiꝰ Sʒ iubēte ceſare ꝟ
giliꝰ mutauit laudes ſuas in fabulam de ariſteo· Iſta tñ egloga remã
ſit integra qꝛ ſi bñ aſpiciaꝭ magis vitupat gallum q̃ꝫ laudet ꝓpꝭ amorē
ſupfluũ. vitupat etiam anthonium qui ꝯtra ſtatutũ romanũ tenuit in
caſtris ſuis meretricē illam. Exercitꝰ eñ dicebaꝭ caſtꝝ ⁊ eiꝰ milites di-
cebanꝭ caſtrēſes a caſtitate quam debebãt obſeruare nec erat licitum
ducē muliēs in arma.orat ergo ꝟgiliꝰ muſam ſicilie arethuſam ⁊ petit
auxilium theocriti q̃ fuit ſiculꝰ iuxta illud Catonis.auxiliũ a notis ⁊c̃.
¶ Vñ arethuſa fuit nympha mutata in fontē qui ſubtꝰ mare defluit i
alpheũ fluuiũ elide inſule grecie vel ſm alios fuit ecõtra ſcʒ ꝙ ille fons
defluit ab alpheo ⁊ eſt penultima lõga in hoc noīe arethuſa ſicut creu-
ſa.qꝛ ſm rõnem latinam ita res ſe hꝫ ſed ſm grecos corripiꝭ. vt dt Ser

nius. Et ergo ꝟgili⁹. o arethuſa muſa da mihi ptãtem faciẽdi hũc extre
mũ laborem. i. vltimam eglogam nõ ꝙ carmen ſit poete laborioſum ſꝫ
qꝛ nymphe ſunt caſte iõ facere carmẽ de ſupfluo amore meretric̃ vide
tur eis ꝯtra ſuã naturã laborioſum ideo nõ rogat ab illa nympha niſi
pauca carmina cum dͭ pauca meo gallo amico meo q̃ carmia nolo le-
gi a lycor. i. a cytharide q̃ nunc eſt ꝯis ſicut olim fuit lycoris. q̇s neget
carmina gallo q̇ libẽter dedit alijs carmina qꝛ fuit poeta ſicut dictũ eſt
¶ Sic tibi cũ fluct⁹ Hic verecũde cõiurat illã nymphã arethuſam di-
cẽs. o arethuſa ſic velis me adiuuare ſicut eſt ꝓpitia dorys mater aq̃ꝝ.
et eſt fœĩ gñis ꝑ dea ſed ꝑ fluuio ẽ maſcu. ge. illa eñ dorys te adiuuat
qñ laberis ꝛ defluis ſubter mare ſiciliẽſe veniẽdo de elide in ſiciliam vt
dictum eſt qꝛ dorys mater aq̃ꝝ non ꝑmittit mare ſalſum ꝑmiſceri tibi
¶ Incipe. i. o arethuſa incipe mecum ꝛ dicam⁹ amores curioſos ꝛ im-
patiẽtes galli. ¶ Dum tenera. i. q̃ꝺiu capre nr̃e paſcũtur ꝟgulta tene
ra. vocat ãt capras ſimas qꝛ hñt nares depreſſas. ¶ Nõ canim⁹ ſurdis
id eſt nõ debes dimittẽ carmen ꝓpͭ defectũ audiẽtium qꝛ ſilue audiẽt
illud qͦd ꝓbaꝛ. qꝛ reſpondẽt ad oĩa carmia nr̃a ꝑ ſonum qui dͬ echo q̇
eſt vox reflexa ¶ Que nemora. hic loquiꝛ tanq̃ꝫ ſtupefactus de hoc ꝙ
tantus poeta ſicut erat gallus impatiẽter amauit qꝛ muſe poetice que
amãt caſtitatem debuerũt ꝓſeruaſſe ſuũ vatem ab imerſiõe in amorez
ſupfluũ ideo fingẽs illas abeſſe gallo. dͭ vbi erãt tũc qñ gallus tantus
poeta ſubmerſus ẽ in amorem illum. ꝛ dͭ nayadas capiẽdo vnam ſpe-
ciem ꝑ alia. qꝛ oreades ſunt dee montiũ ꝛ nayadas ſunt dee fontium.
¶ Indigno amore. i. iniuſto vel indigno tali viro. ¶ Nam neq̃ꝫ parna
ſi. i. vbi eratis tũc qꝛ nõ eratis in mõte parnaſo theſſalie neq̃ꝫ in monte
pyndo thracie nec vos detinebãt alij montes thracie ſcꝫ aonie aganip
pe. ¶ Illum etiam lauri. i. q̃uo dimiſiſtis eum perire quem deflent ar-
bores ſilue pecora ꝛ paſtores magni ꝛ ꝑui ꝛ montes archadie ſcꝫ lyce-
us ꝛc̃. ¶ Stant ꝛ oues. i. oues etiam circumdant gallum plangentes
eum nec illud ẽ ſibi verecũdia ſcꝫ fuiſſe paſtorem ouium vel feciſſe car-
mina bucolica. qꝛ etiam ego ꝟgili⁹ nõ verecũdor ſil'ia feciſſe. ergo galle
o diuine poeta nõ te debet penitere. ¶ Et formoſus. Arguit a fortiori.
qꝛ adonis amaſi⁹ veneris pulcherri⁹ paſtor ꝑuauit oues iuxta flumia ꝛ
fecit bucolica carmia. Ueit ꝛ opilio. i. paſtor ouiũ circũdedit gallũ plã
gẽdo ipm ꝛ ſubulci. i. paſtores porcoꝝ et dͭ ſubulcos eſſe tardos quia
porci tarde vadũt ad campos. ¶ Uuid⁹. i. plen⁹ humore ſicut vua hu
more plena dͬ vuida. ꝛ ſic menalcas paſtor ruſticus venit ad ſiluas hi-
bernas vbi ſunt pleni⁹ glandes Dis vñ amor. oẽs iſti paſtores interro
gabãt gallum vñ venit ſibi iſte amor impatiens ꝛ nedum venerũt ad
eum paſtores. ſꝫ etiam q̇dã dij q̇ fuerũt amatores. venit eñ apollo di-
cẽs. galle q̇d inſanis. qꝛ lycoris q̃ eſt tua cura. tuus amor ſequiꝛ alium
in gallia ꝛ ſic fatue agis eam diligẽdo. qꝛ ipſa nõ te diligit. ¶ Et ꝑ horri
da caſtra. hoc dicit in deteſtationem anthonij apollo fuit amator da-
nes. pan deus archadie amauit ſyringam ꝛ ſiluanus deus nemorum
amauit cupreſſum. iõ venerũt ad ꝯſolãdum gallũ amatorem Siluan⁹
vero venit ſine via ꝑ fructices quaſſans ſub pedibꝫ ferulas ꝛ luteola.

et eſt ferula arbuſtũ cuiꝰ ſuccus vocat̃ capſia. Pan etiã venit cum illis
dijs. ¶ Sãguineis.i.hẽbat faciẽ cinctam rubeo colore ſicut pelicerij ⁊
burſarij tingunt pelles ſuas ex baccis ebuloꝝ galice hyebles. Et cauſa
quare pan ſic deſcribit̃ ⁊ pingit̃ dictũ fuit ṗus cum dicebat̃. pan ṗmus
calamos ⁊c̃. Pan igit̃ interrogat q̇s erit finis ipſiꝰ amoris vel quõ ſa-
nabit̃ ipſe amãs. quia cupido deꝰ amoris non p̃t ſatiari fletibꝫ ſicut nec
prata riuulis nec apes cytiſo nec amor curat carmina vel incãtationes
¶ Triſtis.i.gallꝰ triſtis r̃ndit ad pana deũ archadię. dicẽs ꝗ̃uis amor
nõ curet carmĩa tñ ego volo ꝙ vos dij archadię vel poetę optimi ꝑ an
tononia ſiam ſoli cãtare periti canatis carmĩa de amore meo ⁊ tũc me
mortuo dulcius quieſcerẽt oſſa mea. ¶ Atqꝫ vtinã. Nũc deteſtat̃ mo
rari in vrbibꝫ ⁊ extollit vitã paſtoralẽ dicẽs q̇d ꝓdeſt mihi habitare ĩ vr
bibꝫ vbi ſunt pulchrę ſꝫ fallaces mẽtrices. ſed ſi fuiſſem paſtor ſicut vos
habuiſſem lycorim caſtã ꝯiugẽ meã ⁊ amynthã filiũ qui cãtaſſet mihi
carmĩa lęta ⁊ vxor mea feciſſet mihi ſertũ violaceũ. ah vtinam fuiſſem
agricola mecũ int̃ ſalices iacuiſſet ꝯiunx mea. ¶ Hic gelidi fontes Lo
quit̃ ad lycorim q̃ſi. di. q̇d q̃ris in gallia q: hic in ytalia ſunt gelidi fon-
tes ⁊ prata virẽtia ⁊ ſiluę vmbroſę vbi vixiſſem tecũ ꝑpetuo. ¶ Nũc in
ſanꝰ amor. Ab iſto loco vſqꝫ ad finẽ deſcribit̃ amor. ⁊ nũc ſibi placet q̇d
ſtatim diſplicet ⁊ ecõuerſo. dt ergo nũc apparet ſibi ꝙ ſua amica eſt in
periculis int̃ tela armatoꝝ in exercitu antonij ꝓcul a patria ytalia ſcꝫ in
gallia nec ſit mihi credẽ tñ. i. vtinã eſſet ſola viſio imaginaria ⁊ nõ eſſet
periculi exiſtẽtia realis. i. ꝙ ipſa apparẽt eſſe in gallia ⁊ ꝙ veracit̃ nõ ex-
iſteret ibi nõ tñ eſt ita imo re vera tu es ibi ⁊ ponit interiectionẽ metuẽ
tis ah vel a. q. d. timeo ne ledas pedem tuũ ad lapidẽ duꝝ ſicut blandi
unt̃ fatui amatores pellicibꝫ ſuis ⁊ plus ꝓcurãt eis ꝗ̃ ſibi ipſis. ergo ne
niues alpinę te ledãt multũ timeo. ⁊ dicunt̃ alpinę ab alpibꝫ. i. mõtanę
¶ Et frigora rheni. Rhenꝰ eſt fluuiꝰ gallię belgicę. ¶ Ibo ⁊ calchidico
Calchis eſt inſula in euboea regiõe de q̃ fuit euforion cuiꝰ libꝝ trãſtu-
lit gallꝰ in latinũ vt dcm̃ eſt ⁊ ipm metrificauit ſm̃ ſtilũ theocriti poetę
ſiciliẽſis. dt ergo ꝙ ipſe dicet carmĩa paſtoris ſiculi q̃ ſunt cõdita v̇ſu cal
chidico ⁊ cãtabit illa ſtipula auenę q̇d eſt ꝯtra illud q̇d nuper dixerat
ſcꝫ amor nõ carmina curat. ¶ Certum eſt in ſiluis. hic mutat propoſi-
tũ. ⁊ dt ꝙ nõ placet ſibi cãtare. imo placet ſibi ire ad ſiluas vel ſpelęa fe-
raꝝ. i. ad cauernas. ⁊ eſt ſpelęa nomẽ grecũ accũs plural̃ aptote formę
et in illis ſiluis ſcriberet amores ſuos in arboribꝫ ſcꝫ in corticibꝫ earum
vbi creſcũt amores ſicut arbores. ¶ Interea mixtꝰ. nũc hꝫ aliud ꝓpoſi
tum. q: cãtaturꝰ cum nymphis circũdabit menala montes archadię.
¶ Aut acres. i. vel venabit̃ apros ⁊ nõ timebit aliq̃ frigora ducens ca-
nes ꝑ ſiluas parthenias Parthenus eſt mons archadię vbi v̇gines ſo
lebãt venari. Iam mihi ꝑ rupes. i. videt̃ mihi. ꝙ ſim ibi ⁊ torqueam ſa
gittas ſydonias. q: in ſydone ciuitate fiũt optimę ſagittę ⁊ iacula ⁊ in-
de dicta eſt ſydonia dydo ⁊ in parthia fiũt boni arcus cornei. ¶ Tan-
ꝗ̃ hec. i. acſi iſta eſſent remedia ſui amoris ⁊ forte deꝰ amoris miſerebit̃
eius ꝯtra illud q̇d prius dixerat nec lachrymis crudelis amor. ¶ Iam
neqꝫ amadryades mutat iam ꝓpoſitum q: nõ ampliꝰ placẽt ſibi nym-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

phę nec amadꝛiades q̄ ſunt deę floꝝ quaſi amātes dꝛias.i.flores naſcū tur eīm cum floꝛibꝫ ⁊ occidūt cum ipſis. Sꝫ dꝛiades habitant int̄ arbo res ⁊ ſunt deę arboꝝ .ideo dt̄ eis recedite.qꝛ nō curo ampliꝰ de vobis. ¶ Non illum.mutat ꝓpoſitum qd̄ dixerat tanq̄ hęc noſtri ⁊c̄: qꝛ non amplius ſperat ſalutem vel remedium.immo ſi biberet hebꝛum fluuí um thracię frigidiſſimū vel niues cythonias in hyeme nō poſſet refri- gerari ⁊ eſt cython mons thracię niuoſus. ¶ Nec ſi moꝛiēs.i.ſicut non poteſt ſedari ſitis in ethiopia calidiſſima in inſulis ſub ſidere cancri qn̄ liber.i.coꝛtex mediꝰ vitis aret.i.moꝛit̄ in vlmo. ¶ Omnia vincit amoꝛ. Hic reddit ſe victū ab amoꝛe. ¶ Hęc ſat erit. Loquit̄ virgiliꝰ ad nym phas dicēs.ſufficiat vobis iſtud carmē de gallo noſtro qn̄ poeta ſcꝫ ꝟ- giliꝰ facit fiſcellā.i. vas de virgis ad faciēdum caſeum.⁊ eſt hibiſcus ar buſtum flexibile ſicut viburnus vbi ꝟgiliꝰ notat ſe feciſſe bucolica ſub ſtilo humili faciendo humile negocium ¶ Pierides.iterum loquit̄ ad nymphas de monte pyꝛeo dicēs: q̄uis iſta carmīa ſint parua vos mu ſę per grām veſtram publicabitis iſta per omnes vꝛbes amoꝛe galli. ¶ Gallo cuiꝰ amoꝛ. Hic latēter dt̄ Virgiliꝰ ſe amaſſe gallum ſed nō au debat oſtēdere amoꝛem timoꝛe cęſaris auguſti qui oderat eum Sicut igitur in vere parua arboꝛ creſcit ſub vmbꝛa magnę arboꝛis ſic latebat amoꝛ ꝟgilij ad gallum ſub cęſare. ¶ Surgamꝰ Hic ponit finem ſui li- bꝛi dicēs.dimittamꝰ bucolica qꝛ vmbꝛa iuniperi ſolet paſtoꝛibꝫ nocere id eſt amoꝛ galli poſſet mihi nocere ſicut vmbꝛa nocet frugibꝰ. ¶ Ite domum ſaturę.fingit ſicut paſtoꝛ ꝙ pecoꝛa ſunt ſatura .⁊ iam apparet heſperus ſtella veſpertina:ideo tempus eſt recedendi.Cetera videan- tur ſupꝛa textum.

¶ Bucolica Virgilij cum cōmento fa- miliariſſimo Dauentrię impꝛeſſa per me Richardum pafraet. et nuper ſum- ma diligentia coꝛrecta et emēdata. Fe liciter expliciūt Anno ab incarnatione dn̄i. M.cccc.xcviij. Quinta Maij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 92